

ಚಂದಮಾಮ

ಮಕ್ಕಳ ಕಥೆಯ ಮಾಸಪತ್ರಿಕೆ

1st May '83

6

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶೀರ್ಷಿಕೆ

ಆಲಿಸಲು

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಜಿ. ಪದ್ಮಾ, ಮದ್ರಾಸು

ವಿಸೋದಾರವರ

ದೇವದಾಸು

(ತಮಿಳು & ತೆಲುಗು)

ನಿರ್ದೇಶನ.....ವೇದಾಂತರಾಘವಯ್ಯ

ನಾವಿತ್ರಿ...ಲಲಿತ...ನಾಗೇಶ್ವರರಾವ್...ರಂಗಾರಾವ್...ಸಿವರಾಂ...ನಂಜಯ್ಯಾ

a TALLAM Release

1/44

ಈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ

ವಿಷಯ	ಪುಟ
ಉಚಿತಶಾಸ್ತ್ರಿ 10
ಮುಖಚಿತ್ರ 12
ಸ್ವರ್ಣಪಾತ್ರೆ 13
ರತ್ನ ಕಿರೀಟ 17
ಪ್ರಾಣಿದಯೆ 25
ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡ ಲಾರೆವು - ಏಕೆ 28
ಜಗದೇಕವೀರ 29
ಮೂರು ನಿಂಬೆಗಳು 33
ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನಂಬಬಹುದೇ?	41
ಹೆಣ್ಣು ಕೋತಿ 42
ಗುರುವಿನಾಜ್ಞೆ 47
ಉತ್ತರ ಹೇಳು 49
ವಿನೋದ 49
ವರೇಣ್ಯವಜ್ರ 50
ಒಂಬತ್ತರ ಮಹತ್ವ 55
ಹೂ 56

ಅಲ್ಲದೆ ಹಿಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರ, ಫೋಟೋ
ಸ್ಪರ್ಧೆ ಇತ್ಯಾದಿ.

ಯಾದಾಗ

ನಿಮಗೆ

ಒಬ್ಬ

ಒಗ್ಗುವುದೋ

ಸಡೆಯಿರಿ

ಮಾರ್ಟಿನ್‌ನವರದ್ದು

ಪ್ರಖ್ಯಾತಿಪಟ್ಟ ಮಿಠಾಯಿಗಳು

ಕ್ರೀಮ್ ಟಾಫಿ ಮತ್ತು ತಾಜಾ ಹಣ್ಣು
ಕೂಡಿರುವ ಮಿಠಾಯಿಗಳಿಗೆ ಕೇಳಿರಿ

ಸಿ.ಅಂಡ್ ಇ. ಮಾರ್ಟಿನ್ (ಇಂಡಿಯಾ) ಲಿ.

1953

ಶೀಘ್ರದಲ್ಲಿಯೇ ಪ್ರದರ್ಶನವಾಗಲಿದೆ ಮಹಾತ್ಮಾರವರ

ಸೌಭಾಗ್ಯಲಕ್ಷ್ಮಿ

SOWBHAGYALAKSHMI
(CANARESE)

Producer & Director: **B.V. ACHARYA**

Songs & Dialogues: **HUNSUR**

**Await
RELEASE**

A TALLAM RELEASE.

ದೋಂಗರೇ ಬಾಲಾವೃತ

ಇದು ಮೊರಗಿ ಕಡ್ಡಿಯಂತಾದ ಚಕ್ಕ
ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆರೋಗ್ಯವನ್ನೂ ಪುಷ್ಟಿ
ಯನ್ನೂ ಬಲವನ್ನೂ ಕೊಡುತ್ತದೆ.
ಇದರ ಸೇವನೆಯಿಂದ ಮಕ್ಕಳ
ಹಲ್ಲುಗಳು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಹೊರ
ಬೀಳಲು ಸಹಾಯವಾಗುತ್ತದೆ.

ಮಾರಾಟಕ್ಕೆ ಈ ಕೆಳಕಂಡ ಕನ್ನಡದ
ರಿಕಾರ್ಡ್‌ಗಳ ಡ್ರಾಮಾ ಪುಸ್ತಕಗಳ ವಿವರ
172 ಪು. ಮಹಾಭಾರತ 18 ಭಾ. 100 ಕ್ಕೆ 66/4
44 ದಾಸಕೂರಕರ್ಣ 100 ಕ್ಕೆ 25/-
24 ಜಗಜ್ಯೋತಿ ಬಿಸ್ತೇಶ್ವರ ನಾಟಕಂ , 18/12
28 ದಕ್ಷಯಜ್ಞ-ಗಿರಿಜಾಕಲ್ಯಾಣ 100 ಕ್ಕೆ 12/8
6 ಶ್ರೀ ನವಗ್ರಹಸ್ತೋತ್ರಂ 100 ಕ್ಕೆ 8/4
15 ಸತ್ಯಹರಿಶ್ಚಂದ್ರ 100 ಕ್ಕೆ 12/8
44 ಶ್ರೀಮದ್ವಾಲ್ಮೀಕಿರಾಮಾಯಣ , 25/-

ಸೂರಾರು ತರಹೆ, ಗ್ರಾಮಾಪೋನ್‌ಗಳೂ,
ಪ್ರತಿ ಬಂದು ಕಂಪೆನಿಯ ವಿಲ್ಲ ಭಾಷೆಗಳ ರಿಕಾರ್ಡ್‌
ಗಳೂ, ಸೀಡಲ್‌ಗಳೂ, ಸಾಂಡು ಬಾಕ್ಸುಗಳೂ,
ಕನ್ನಡ ಡ್ರಾಮಾ ಸಿಬ್ಬಿಗಳೂ, ಫಿಲ್ಮ ರಿಕಾರ್ಡ್‌
ಗಳೂ ಇವೆ.

ಅಡ್ಡಾಸ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಆರ್ಡರ್‌ಗಳಿಗೆ ನಿಗಾ ಕೊಡ
ಲಾರವು. ರಿಪೇ ಅಪೇಕ್ಷಿಸಿದರೆ 0-4-0 ಸ್ಟಾಂಪು
ಕಳುಹಿಸಬೇಕೆಂದು ವಿನಂತಿ.

2/- M.O. ಮಾಡಿದರೆ ಮೇಲೆ ಕಂಡ 7 ಪುಸ್ತಕ
ಗಳು ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಸೀತಾಪೋನ್ ಕಂಪೆನಿ ಬೆಂಗಳೂರು-2.

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್ - ಐ. ಟಿ. ಎಲ್.

ನಿಮ್ಮ ಮುಟ್ಟು ಕಂದನ ಅಜೀರ್ಣ ವ್ಯಾಧಿಗಳನ್ನು
ತಡೆದು ಆರೋಗ್ಯ ಕಾಪಾಡುವ ಅಮೃತವಾನ.

ತಯಾರಕರು :

ದಿ ಮೈಸೂರು ಇಂಡಸ್ಟ್ರಿಯಲ್ ಅಂಡ್
ಟೆಕ್ನಿಂಗ್ ಲ್ಯಾಬೋರಟರಿ, ಲಿ.,

ಮಲ್ಲೇಶ್ವರಂ - ಬೆಂಗಳೂರು - 3

ಎಲ್ಲಾ ಪ್ರಮುಖ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಲ್ಲೂ
ದೊರೆಯುತ್ತದೆ

ವ್ಯಾಪಾರದ ಗುರುತು

ಗ್ರೈಪ್ ಸಿರಪ್

ಚಂದಮಾಮ

ಕಳೆದ ಅರು ತಿಂಗಳಿಂದ ನೀವು ಓದುತ್ತಿದ್ದ ಧಾರಾವಾಹಿ ಕಥೆ “ರತ್ನಕಿರೀಟ” ಈ ಸಂಚಿಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ಈ ಕಥೆ ನಿಮಗೆ ಎಷ್ಟರಮಟ್ಟಿಗೆ ಹಿಡಿಸಿತೋ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಲು ನಾವು ಕುತೂಹಲದಿಂದಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದಿನ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ “ಜಾತಕ ಕತೆಗಳು” ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಅಭಿಲಾಷೆ. ನಿಮ್ಮ ನಿಮ್ಮ ಅಭಿಪ್ರಾಯಗಳನ್ನು ವಿವರವಾಗಿ ಬರೆದು ನಮ್ಮ ಕಛೇರಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಿಕೊಡಿ. ಮತ್ತೊಂದು ವಿಷಯ: ಮುಂದಿನ ಮಾಸದಿಂದ “ಶಬ್ದವೇಧಿ” ಎಂಬ ರೋಮಾಂಚಕಾರಿಯಾದ ಧಾರಾವಾಹಿ ಕಥೆಯನ್ನು ಪ್ರಕಟಿಸುವೆವು. ಇದು ಪದೇ ಪದೇ ಚಕಿತಗೊಳಿಸುವ ಹಲವು ಸಂಭವಗಳಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕಾತುಕದ ಕಡಲಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿಸಬಲ್ಲದೆಂದು ಇಷ್ಟೇ ನಿಮಗೀಗ ಹೇಳುವೆವು. ಇದು ನಿಜವೋ ಸುಳ್ಳೋ ಎಂದು ನೀವೇ ಓದಿ ನಿರ್ಧರಿಸಿರಿ. ಅದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಇನ್ನೂ ಕೆಲವು ಹೊಸ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನೂ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಬೇಕೆಂದು ನಮ್ಮ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿದೆ. ಈ ವಿಷಯ ಸಂತ್ಸರವು ನಮಗೆಲ್ಲರಿಗೂ ಎಲ್ಲಾ ಗೆಲುವುಗಳನ್ನೂ ಕೊಡಲೆಂದು ಅಶಿಸೋಣ.

೦೧

ಸಂಪುಟ ೧೦ : ಮೇ ೧೯೫೩ : ಸಂಚಿಕೆ ೫

ಇದರಿಂದಾಗಿ ಆ ಹುಡುಗಿ
ಛೇಮಾರಿ ಪಡೆದಳು
ಅವರಿಂದ
ಒಳ್ಳೆಯ ಹೆಸರನ್ನು ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಳು.
ಒಮ್ಮೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರಿಲ್ಲದಿರಲು
ಎಲ್ಲರೂ ಎಲ್ಲಿಗೋ ಹೋಗಿರಲು
ಹುಡುಗಿ ಮಾತ್ರವಿಧಳು
ಕೀಟಲೆಗೆ ಸುಸಮಯ ವೆಂದುಕೊಂಡಳು.
ತುಂಬಾ ಸಂತಸಗೊಂಡಳು
ಅಜ್ಜನ ಕೋಣೆಗೆ ಸೇರಿದಳು
ಮೇಜಿನ ಮೇಲೆ ಕಾಣಿಸಿತು
ಕನ್ನಡಕ, ನಶ್ಯದಡಬ್ಬಿ.

ಉಚಿತ ಶಾಸ್ತ್ರಿ

ಇದ್ದಳೊಬ್ಬ ಹುಡುಗಿ
ಆ ಹುಡುಗಿ ಬಲು ಒಳ್ಳೆಯವಳು
ಅದರೊಂದು ದುರ್ಗುಣವಿತ್ತು
ಮಾಡಬಾರದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಮೇಜಿನ ಕಪಾಟು ತೆಗೆಯುವಳು
ಕಾಗದಗಳನ್ನು ಮಗುಚಿ ಹಾಕುವಳು
ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುವಳು
ಚೆಲ್ಲಾ ಪಿಲ್ಲಿ ಬಿಸಾಡುವಳು.

‘ಭಲೆ, ಭಲೆ’ ಎಂದಳು
ಕನ್ನಡಕವ ಹಾಕಿಕೊಂಡು
ಕುಲುಕಿದಳು, ಆ ಮೇಲೆ ಅವಳು
ನಶ್ಯದ ಡಬ್ಬಿಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದಳು.

ಕನ್ನಡಕ ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿಟ್ಟಳು
ನಶ್ಯದ ಡಬ್ಬಿ ಕೈಯಲಿ ಹಿಡಿದಳು
ತೆಗೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿದಳು ಮುಚ್ಚಳ
ಆದರೆ ಆಯಿತು ವಿಫಲ.

ಆಗ ಅಂದುಕೊಂಡಳು ಆ ಹುಡುಗಿ
ಮುಚ್ಚಳವೇಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲ
ಉಗಿರಿಂದ ಎಬ್ಬಿಸುವೆನು
ಯಾಕೆ ಬಾರದೋ ನೋಡುವೆನು.

“ ಕ ಮ ಲಾ ಕ ರ ”

ಉಗಿರಿಂದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಎಳೆಯಲು
ತೆಗೆಯಿತು ಮುಚ್ಚಳವು
ಹಾರಿತು ನಶ್ಯ ಮುಖದ ಮೇಲೆ
ಕೂಡಲೇ ಕವಿಯಿತು ಕತ್ತಲೆ.

ಕೆಳಗೆ ಬಿತ್ತು ನಶ್ಯದ ಡಬ್ಬಿ
ಕಿವ್ವನೆ ಕಿರಿಚಿದಳು ಹುಡುಗಿ,
ಓಡೋಡಿ ಬಂದರು ಅಜ್ಜಯ್ಯ
ಕೊಟ್ಟರು ಕೆನ್ನೆಗೆ ಕಜ್ಜಾಯ.

ಮುಖಚಿತ್ರ

ವಿದ್ಯಾಭ್ಯಾಸನೆಲ್ಲಾ ಮುಗಿದಮೇಲೆ ಗುರುವಿನ ಇಷ್ಟದಂತೆ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ ಕೊಡಲು ಕುರು ಕುಮಾರರು ಸಿದ್ಧರಾದರು. ಆಗ ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರು ಅವರನ್ನು ಕುರಿತು—“ವೀರ ಕುಮಾರರೇ, ನನಗೆ ವೀರ ಕಾಣಿಕೆಯೇ ಬೇಕು. ಪಾಂಚಾಲ ದೇಶದ ರಾಜನಾದ ದ್ರುಪದ ನನ್ನು ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ಗೆದ್ದು ಹಿಡಿದು ಕಟ್ಟಿ ತಂದು ನನಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಬೇಕು. ಇದುವೇ ನೀವು ನನಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆ” ಎಂದರು.

ಒಡನೆಯೇ ದುರ್ಯೋಧನ ಮೊದಲಾದ ಕೌರವರು “ನಾವು ತರುವೆವು” ಎಂದು ಸಡ್ಡು ಹೊಡೆದುಕೊಂಡು, ಭರದಿಂದ ಪಾಂಚಾಲ ದೇಶಕ್ಕೆ ಸಾಗಿದರು. ಅದರ ದ್ರುಪದನು ಸಾಮಾನ್ಯನಲ್ಲ; ವೀರಾಧಿವೀರ. ಬೇಗದಲ್ಲಿಯೇ ಕೌರವರೆಲ್ಲಾ ಸೋತು ಹಿಂದಿರುಗಿ ಓಡಿ ಬರಬೇಕಾಯಿತು.

ಅವನ್ನು ನೋಡಿ ಪಾಂಡವರು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಟರು. ದ್ರುಪದನಿಗೂ ಪಾಂಡವ ರೈವರಿಗೂ ಪ್ರಚಂಡ ಕಾಳಗವು ನಡೆಯಿತು. ಪರಾಕ್ರಮಕ್ಕೆ ಸರಿಯಾದ ಅರ್ಜುನನು ಸಾಹಸದಿಂದ ಮುಂದೆ ನುಗ್ಗಿ, ದ್ರುಪದನ ರಥದ ಮೇಲೆ ಹಾರಿದನು. ಹಾಗೂ ಅವನನ್ನು ಕಟ್ಟಿ ತನ್ನ ರಥದಲ್ಲಿ ಕೆಡವಿಕೊಂಡನು. ಯುದ್ಧವು ಅಲ್ಲಿಗೆ ಕೊನೆಗೊಂಡಿತು.

ಹೀಗೆ ವಿಜಯಶಾಲಿಯಾದ ಅರ್ಜುನನು ದ್ರುಪದನನ್ನು ತಂದು ಗುರು ದ್ರೋಣಾಚಾರ್ಯರಿಗೆ ಗುರುದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿ ಸಮರ್ಪಿಸಿದನು.

ಆಗ ದ್ರೋಣರು ದ್ರುಪದನನ್ನು ಕುರಿತು—“ದ್ರುಪದಾ, ಬಾಲ್ಯದಲ್ಲಿ ನಾವಿಬ್ಬರೂ ಸ್ನೇಹಿತರಾಗಿದ್ದೆವೆಂಬುದನ್ನು ಈಗಲಾದರೂ ಒಪ್ಪಿಕೊ. ನೀನು ರಾಜ್ಯಾಧಿಕಾರಿಯಾದ ಮೇಲೆ, ನಾನೊಮ್ಮೆ ನಿನ್ನನ್ನು ನೋಡಲಿಕ್ಕೆ ಬಂದಾಗ, ಗರ್ವದಿಂದ ನೀನು ಹಳೆಯ ಸ್ನೇಹವನ್ನು ಮರೆತು ನನ್ನನ್ನು ಧಿಕ್ಕರಿಸಿದಿ. ನನ್ನ ಶಿಷ್ಯರಿಂದ ನಿನಗೆ ತಕ್ಕ ಪ್ರತೀಕಾರ ಮಾಡುವೆ ನೆಂದು ನಾನು ಆಗ ಪ್ರತಿಜ್ಞೆ ಮಾಡಿದೆ. ಅದು ಈಗ ನೆರವೇರಿತು. ಇನ್ನು ನಾನು ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹವನ್ನೇ ಬಯಸುವೆನು” ಎಂದು ಬುದ್ಧಿ ಹೇಳಿ, ಬಂಧಮುಕ್ತಮಾಡಿ ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟನು.

ದ್ರುಪದನ ಸಿಟ್ಟು ಅಣಗಲಿಲ್ಲ. ತನಗೆ ದ್ರೋಣನನ್ನು ಗೆಲ್ಲುವಂತಹ ಮಗನೂ, ಅರ್ಜುನನನ್ನು ವರಸತಕ್ಕಂತಹ ಮಗಳೂ ಬೇಕೆಂದು ಬಯಸಿದನು. ಗಂಗಾ ತೀರದಲ್ಲಿ ತಪಸ್ವಿಗಳನ್ನು ಸೇವಿಸುತ್ತಾ, ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಲಾರಂಭಿಸಿದನು.

ಸ್ವರ್ಣ ಪಾತ್ರೆ

ಬಹಳಕಾಲದ ಹಿಂದೆ ಸೇರಿ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತನು ಕಂಚುಗಾರನಾಗಿ ಹುಟ್ಟಿದನು. ಆತ ಹಳೇಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಕೊಳ್ಳುವನು; ಹೊಸ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಮಾರುವನು. ಈ ವ್ಯಾಪಾರದಲ್ಲಿ ಬೋಧಿಸುತ್ತನು ದುರಾಶೆಗೊಳಗಾಗದೆ ನ್ಯಾಯಸಮ್ಮತವಾಗಿ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದನು.

ಆ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಅದೇ ವ್ಯಾಪಾರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ಮತ್ತೊಬ್ಬ ವರ್ತಕ. ಆತ ಕಡುಲೋಭಿ. ಆತ ಸದಾ ಬೋಧಿಸುತ್ತನೊಂದಿಗೆ ಪೋಟಾ ಪೂಟಿಸುತಿದ್ದ. ಬಹಳ ದುರಾಶೆಯ ಮನುಷ್ಯ. ಧನಾಶೆಗಾಗಿ ಎಂತಹ ಹೀನಕೃತ್ಯ ಮಾಡಲೂ ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಬೋಧಿಸುತ್ತನು ಹೋದಡೆ ಆತನನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸುವನು.

ಒಂದುಸಾರಿ ಇಬ್ಬರೂ ಒಟ್ಟಾಗಿ "ತೇಲವಾಹಿ" ನದಿಯನ್ನು ದಾಟಿ ಅಂಧಾಪುರವನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಪಟ್ಟಣದಲ್ಲಿ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಅನವಶ್ಯಕವಾಗಿ ವಾಜ್ಯಕ್ಕೆ ಎಡೆ

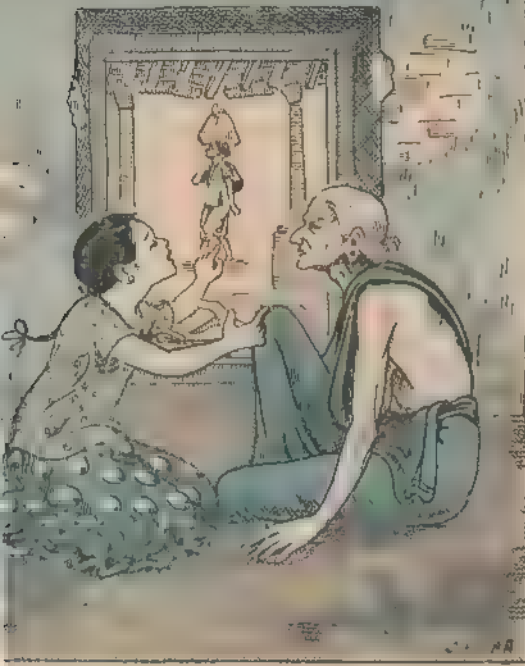
ಕೊಡದಂತೆ ಅವರಿಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ತಮ್ಮೊಳಗೆ ಕೆಲಕೆಲ ಬೀದಿಗಳನ್ನು ವಿಭಾಗಿಸಿಕೊಂಡರು.

ಅಂಧಾಪುರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕುಟುಂಬವಿತ್ತು. ಆ ಕುಟುಂಬ ಈಗ ತಂಬಾ ಶೋಚನೀಯಾ ವಸ್ತೆಯಲ್ಲಿತ್ತು. ಹಿಂದೆ ಆ ಮನೆತನದವರು ಭಾರಿ ವ್ಯಾಪರಸ್ಥರಾಗಿದ್ದರು. ಆದರೀಗ ಅವರಿಗೆ ಅಂಗಬಲವಾಗಲೀ ಆರ್ಥಿಕಬಲವಾಗಲೀ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಆ ಕುಟುಂಬದಲ್ಲಿ ಈಗ ಉಳಿದಿರುವವರೆಂದರೆ ಮುದಿ ಅಜ್ಜಿ ಯೊಬ್ಬಾಕೆ ಮತ್ತು ಆಕೆಯ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಅಷ್ಟೇ. ಪಾಪ, ಅವರಿಬ್ಬರೂ ಆ ಊರಿನಲ್ಲಿ ಆ ಕೆಲಸ, ಈಕೆಲಸ ಮಾಡಿ ಹೊಟ್ಟೆ ಹೊರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.

ಈ ಕಡು ದರಿದ್ರರು ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾರಿಕಾಲ ನೂಕುತ್ತಿದ್ದರು.

ಆದರೆ ಎಲ್ಲವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮಾರಬಿಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ ಒಂದೇ ಒಂದು ವಸ್ತು ಮಾತ್ರ ಮಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಅದು ಆ ಮನೆಯ ಯಜಮಾನಿಯಾಗಿದ್ದ ವರ್ತಕನು ಊಟಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ತಟ್ಟೆ. ಅದು

ಬಹಳಕಾಲದಿಂದ ಇತರವಾಮಾನುಗಳಮಧ್ಯೆ ಬಿದ್ದು ಮೌನವಾಗಿದ್ದ. ಅದುದರಿಂದ ಆ ಅಜ್ಜಿಗಾಗಲೀ, ಹುಡುಗಿಗಾಗಲೀ, ಆ ತಟ್ಟೆಯ ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನೇನೂ ಮಾಡುತ್ತೇನೋ ತಿಳಿಯದು.

ಹೀಗಿರಲು ಮೇಲೆ ಹೇಳಿದ ಲೋಭಿ ವರ್ತಕನು “ಪಾತ್ರೆ ತಾಯಿ ಪಾತ್ರೆ, ಹಳೆಯವು ಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆ, ಹೊಸವು ಮಾರುತ್ತೇನೆ” ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಾ ಅಜ್ಜಿ ಮನೆಮುಂದೆ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ ಆ ಹುಡುಗಿ ಅಜ್ಜಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ “ಅಜ್ಜೀ, ಅಜ್ಜೀ, ನನಗೊಂದು ಲೋಭಿ ಕೊಡಿಸು, ನೀರು ಕುಡಿಯಲು” ಎಂದು ಕೇಳಿದಳು.

“ಎನುಕೊಟ್ಟು ಕೊಂಡು ಕೊಡಲಿ, ಹೇಳೇ ತಾಯಿ” ಎಂದಳು ಅಜ್ಜಿ ದೀನ ಧನಿಯಲ್ಲಿ.

ಆಗ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ತಟ್ಟೆಯ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಿಸಿದಳು ಆ ಹುಡುಗಿ. ಅದನ್ನು ಅವರ್ತಕನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಯಾವುದಾದರೂ ಒಂದು ಲೋಭಿ ಕೊಡುವಂತೆ ಕೇಳಿದಳು ಅಜ್ಜಿ.

ವರ್ತಕ ಆ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದು ಕೊಂಡು ನೋಡಿದ. ಅದು ಬಂಗಾರದ ತಟ್ಟೆಯಾಗಿರಬಹುದೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಅನುಮಾನವುಂಟಾಯಿತು. ಸೂಜಿ ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಒಂದು ಗರೆ ಎಳೆದ. ಅದು ಅಪ್ಪಟ ಬಂಗಾರವೆಂದು ಖಚಿತವಾಯಿತು. ಒಂದು ಕಾಸಾ ದರೂ ಕೊಡದೆ ಅದನ್ನು ದೋಚಿಬಿಡಬೇಕೆಂಬ ದುರ್ಬುದ್ಧಿ ಜನಿಸಿತು ಅವನಿಗೆ.

“ಇದೆಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿತಮ್ಮಾ ನಿನಗೆ? ಕುರುಡು ಕಾಸೂ ಸಹ ಗಿಟ್ಟೋಲ್ಲ. ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಯಾರಮುಖ ಕಂಡೆನೋ, ಬೋ ಒಳ್ಳೇ ವ್ಯಾಪಾರ” ಎಂದು ಬೇಸರಿಕೆಯ ಧ್ವನಿಯಿಂದ ಆ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೆಳಗೆ ಒಗೆದು ಅಲ್ಲಿಂದೆದ್ದು ಹೊರಟುಹೋದ.

ಅವನು ಹೋದ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಲ್ಲಾ ಮತ್ತೊಂದು ದಿಕ್ಕಿನಿಂದ ಬೋಧಿಸತ್ವನು ಆ ಬೀದಿಗೆ ಅದೇ ರೀತಿಯಾಗಿ ಕೂಗುತ್ತಾ ಬಂದ.

ಈ ಸಾರಿಯೂ ಸಹ ಆ ಹುಡುಗಿಗೆ ಈ ಕೂಗು ಕೇಳಿಸಿತು. ಮತ್ತೆ ಓಡಿದಳು ಅಜ್ಜಿಯ ಹತ್ತಿರ ತನಗೆ ಲೋಭಿ ಕೊಡಿಸೆಂದು. ಅದಕ್ಕೆ ಆಕೆ “ಯಾಕಮ್ಮಾ, ಈ ತಾವ

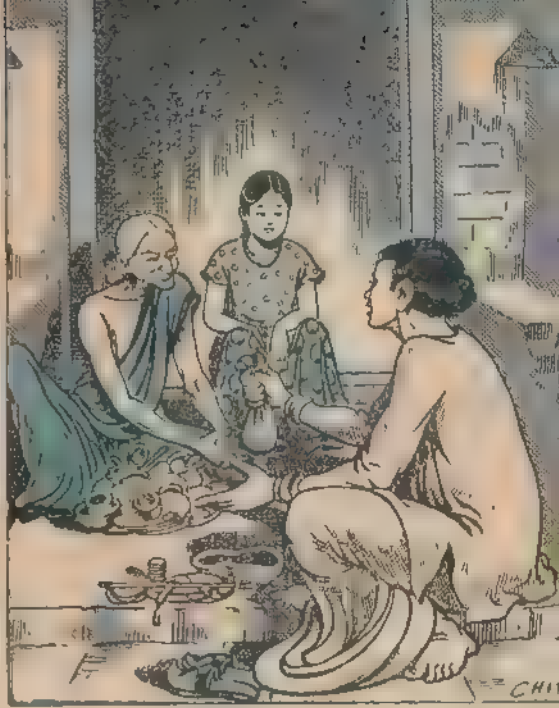
ತ್ರಯ. ಈಗತಾನೇ ಒಬ್ಬಾತ ಬಂದು ಕೆಲ ಸಣ್ಣ ಬಾರದ ತಟ್ಟೆ ಎಂದು ಒಗೆದು ಹೋದ” ಎಂದು ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದಳು.

“ಹಾಗಲ್ಲ ಅಜ್ಜಿ, ಈತ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯ ವನಂತೆ ಕಾಣಿಸುವನು. ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ತುಂಬಾ ವಿನಯವಾಗಿ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಈತನನ್ನು ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಖಂಡಿತ ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾನೆ ಎಂದಳು.

“ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ ಅವನನ್ನು ಕರೆ” ಎಂದಳು ಅಜ್ಜಿ. ಆತ ಬಂದ ಕೂಡಲೇ ಆತನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟರು ಆ ತಟ್ಟೆ. ಅದನ್ನು ಕಂಡಾಕ್ಷಣ ನಿಜವನ್ನು ಅರಿತು ಬೋಧಿಸತ್ತನು ಹೀಗೆಂದ: “ತಾಯೀ, ಈ ತಟ್ಟೆ ಬಂಗಾರದಿಂದ ಮಾಡಿದ್ದು. ಒಂದು ಸಾವಿರ ಮೊಹರಿ ಬೆಲೆ ಬಾಳುತ್ತೆ. ಇದನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳುವಷ್ಟು ಹಣ ನನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿಲ್ಲ” ಎಂದ.

ಆಗ ಅಜ್ಜಿ ಎಂದಳು: “ಅಪ್ಪಾ, ಈಗ ನೀನು ಬರುವ ಮೊದಲು ಒಬ್ಬ ವರ್ತಕನು ಬಂದು ಇದನ್ನು ನೋಡಿ, ಕುರುಡು ಕಾಸೂ ಸಹ ಬಾಳುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ನೆಲದಮೇಲೆ ಒಗೆದು ಹೊರಟು ಹೋದ. ನೀನು ಚಿನ್ನದ ತಟ್ಟೆ ಎಂದು ಹೇಳುವೆ! ನಿನ್ನ ಸುಗುಣದ ಮಹಿಮೆಯಿಂದ ಅದು ಈ ರೀತಿ ಬದಲಾಯಿತೋ ಏನೋ. ನಿನಗೆ ತೋರಿದ್ದು ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದು ಕೊಂಡು ಹೋಗು.”

ಆಗ ಬೋಧಿಸುತ್ತ ನ ಹತ್ತಿರ ಇನೂರು ಮೊಹರಿಗಳು ಮಾತ್ರವಿತ್ತು. ಕೆಲಪಾತ್ರೆಗಳು

ಮಿಕ್ಕಿತ್ತು. ಆ ಹಣ ಮತ್ತು ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಅವರ ಮುಂದಿಟ್ಟು “ಅಮ್ಮಾ ಈ ಹಣ ಮತ್ತು ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಿ. ನನ್ನ ವ್ಯಾಸಾರ ಸಾಗಿಸಲು ಈ ತಕ್ಕಡಿ, ಗೋಣಿಚೀಲ ಮತ್ತು ದಾರಿ ಖರ್ಚಿಗೆ ಎಂಟು ಮೊಹರಿ ಇಟ್ಟು ಕೊಳ್ಳುವೆನು” ಎಂದ.

ಈ ರೀತಿ ಅವರ ಅನುಮತಿ ಪಡೆದು ಬೋಧಿಸುತ್ತನು ನೆಟ್ಟಗೆ ನದಿಯ ಹತ್ತಿರ ಹೋಗಿ ಅಂಬಿಗನಿಗೆ ಎರಡು ಮೊಹರಿ ಕೊಟ್ಟು ಹಡಗು ಹತ್ತಿದ.

ಬೋಧಿಸುತ್ತನು ಹಾಗೆ ಹೋದನೋ ಇಲ್ಲವೋ ಆ ಲೋಭಿ ವರ್ತಕ ಮತ್ತೆ ಆ ಬಡ ಮುದುಕಿಯ ಮನೆಗೆ ಬಂದು “ಎಲ್ಲವನ್ನಾ,

ಆ ತಟ್ಟೆ ಹೀಗೆ ತಾ. ಇನ್ನೊಂದು ಸಾರಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು ಒಂದು ರೀತಿ ಉದಾಸೀನ ಭಾವದಿಂದ ನುಡಿದ.

ಅವನಿಗೆ ರೇಗಿಹೋಯಿತು. "ನೀನು ಬಹಳ ಒಳ್ಳೆಯವನು ಕಾಣಸ್ತಾ, ಸಾವಿರ ಮೊಹರಿಗಳ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಕಸದಂತೆ ಒಗೆದು ಹೋದೆ. ಅಲ್ಲ, ಆತನಿಮ್ಮ ಯಜಮಾನನಿರಬೇಕು, ಈಗಲೇ ಸಾವಿರ ಮೊಹರಿ ಕೊಟ್ಟು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರು ಎಂದಳು.

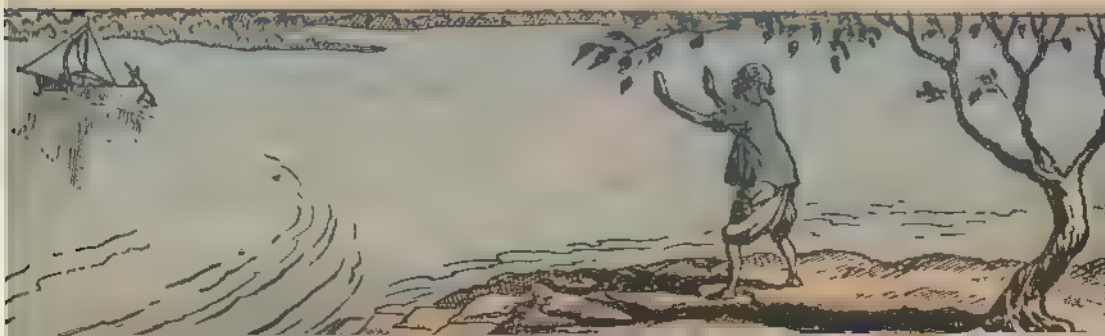
ಈ ಮಾತು ಕೇಳಿ ಆ ಲೋಭಿ ಸುಸ್ತು ಬಿದ್ದ. "ಎಲಾ, ಇವನ ಮನೆ ಹಾಳಾಗ. ಹತ್ತು ಸಾವಿರ ಮೊಹರಿ ಬೆಲೆಬಾಳುವ ತಟ್ಟೆಯನ್ನು ಹೊಡೆದುಬಿಟ್ಟನಲ್ಲಾ. ನನಗೆ ಎಷ್ಟು ನಷ್ಟ ಮಾಡಿದ, ನನ್ನ ಮನೆ ಹಾಳು ಮಾಡಿದ. ಫಾಸ" ಎಂದು ಪರಿಪರಿವಿಧದಲ್ಲಿ ಸುರಿತ ಪಿಸಿದ.

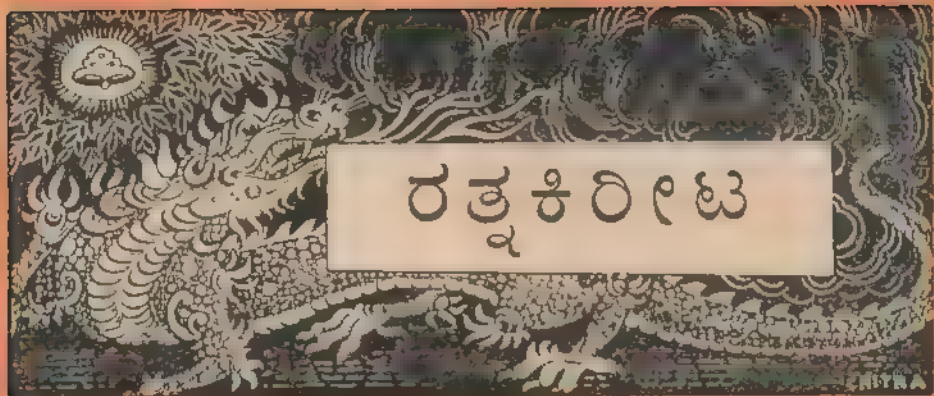
ದುಃಖಪಡುವುದೇನು ಬಂತು; ಅವನ ಮತಿಯೇ ಕೆಟ್ಟುಹೋಯಿತು. ತನ್ನಲ್ಲಿದ್ದ ಹಣವನ್ನೂ, ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನೂ ಆ ಮನೆಯ ಮುಂದೆ ಬಿಸುಟು, ಒಂದು ಚಿತ್ತವನ್ನು ಕೈಯಲ್ಲಿ

ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಗಬಗಬನೆ ನದಿಯ ದಡವನ್ನು ಸೇರಿದ.

ಆಗಾಗಲೇ ಬೋಧಿಸತ್ತನು ದೋಣಿಯಲ್ಲಿ ಬಹಳದೂರ ಇಾಗಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದ. ಅಂಬಿಗನೊಂದಿಗೆ "ಎ, ಅವನನ್ನು ಕರೆದೊಯ್ಯಬೇಡ. ದೋಣಿಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿಸು" ಎಂದು ಹುಚ್ಚು ಜ್ವಾರ ಕೂಗಿ ಕರೆಯುತ್ತಿದ್ದ ಆ ಲೋಭಿ. ಬೋಧಿಸತ್ತ ಅಂಬಿಗನಿಗೆ "ಅವನ ಮಾತಿಗೆ ಬೆಲೆಮಾಡಬೇಡ" ಎಂದು ಹೇಳಿದ, ದೋಣಿ ಆಚೆ ದಡದಕಡೆ ಸಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಮತ್ತೇನೂ ಮಾಡಲಾರದೆ ಆ ಲೋಭಿ ಬೋಧಿಸತ್ತನಕಡೆ ನೋಡುತ್ತಾ ಬಾಯಿಗೆ ಬಂದ ಅವಾಚ್ಯಗಳನ್ನು ಆಡುತ್ತಾ ದುಃಖಿಸ ತೊಡಗಿದ. ರಕ್ತಕಾವೇರಿತು. ಮೈ ಕಂದಿ ಹೋಯಿತು. ಹೃದಯ ಡವಡನ ಬಡಿದು ಕೊಳ್ಳ ಸಾಗಿತು. ಬೋಧಿಸತ್ತನಲ್ಲಿನ ಅಗ್ರಹ, ದ್ವೇಷ ನೂರ್ಮಡಿಯಾಗಿ ಸೇಡಿನ ಉದ್ದೇಗದಲ್ಲಿ ನದಿಗೆ ಹಾರಿದ. ಬೋಧಿಸತ್ತನುಮಾತ್ರ ಅನೇಕ ವಾನಧರ್ಮಗಳನ್ನು ಮಾಡುತ್ತ, ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಲ್ಲೂ ಪ್ರೀತಿಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಾ ಧರ್ಮಾತ್ಮನೆಂದು ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದ.

6

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಹಿಷಾಲನು ಎಣಿಸಿದ್ದಂತೆಯೇ ನೆರೆಯದ್ವೀಪದರಾಜ ವಸುಪಾಲನು ಮಂಜುಳ ದ್ವೀಪದನ್ನೇಲೆ ದಂಡೆತ್ತಿಬಂದ. ಉಭಯ ಪಕ್ಷಗಳಿಗೂ ಘೋರವಾದ ಯುದ್ಧ ನಡೆಯಿತು. ಆ ಯುದ್ಧದಲ್ಲಿ ತಪೋವರ್ಧನನೂ ಮಹಿಷಾಲನೂ ಮರಣ ಹೊಂದಿದರು. ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಮಹಿಷಾಲನ ಮಡದಿ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಳು.

ಆ ತರುವಾಯ ವಸುಪಾಲನು ಮಂಜುಳ ದ್ವೀಪವನ್ನು ಆಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡು ರತ್ನ ಕಿರೀಟ ಕ್ಯಾಗಿ ಹುಡುಕಾಡಿದ. ಅದರದು ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಕೂಡಲೇ ನಾಲ್ಕುಕಡೆಗೂ ಭಟರನ್ನು ಅಟ್ಟಿದ. ಅದರಿಂದ ಉಪಯೋಗವೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ.

ಹೀಗೇ ಇರಲು ಒಂದು ದಿನ ರಾಜನು ಬೇಟೆಯಾಡಲು ಅಡವಿಗೆ ಹೋದ. ಆ ಅರಣ್ಯ

ದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮರದ ಕೊಂಬೆಗಳ ಸಂದಿಯಲ್ಲಿ ಧಗಧಗನೆಂದು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿರುವ ರತ್ನ ಕಿರೀಟ ಕಾಣಿಸಿತು.

ಅದರೇನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಅದನ್ನು ಪಡೆಯುವಂತಿಲ್ಲ! ಆ ಮರವನ್ನು ಒಂದು ಭಯಂಕರವಾದ ಭೂತಸರ್ಪನ, ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದೆ. ಅದರ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಿಣುಕು ಮಿಣುಕೆಂದು ಹೊಳೆಯುತ್ತಿವೆ. ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಸಂಚಾಗಳೂ, ಹುಲಿಗೆ ಇರುವಂತಹ ಉಗುರುಗಳೂ ಇವೆ. ಅದರ ಆಕಾರ ಮತ್ತು ಚರ್ಮಗಳನ್ನೂ ನೋಡಿದರೆ ಮೊಸಳೆಯಂತೆ ಕಾಣುತ್ತಿದೆ. ಅದು ಬಾಯಿ ತೆಗೆದು ಬುಸುಗುಟ್ಟದರೆ ಅಗ್ಗಿ ಜ್ವಾಲೆಗಳು ಹೊರಬರುತ್ತವೆ.

ವಸುಪಾಲ ಆರಮನೆಗೆ ಹಿಂತಿರುಗಿದ. ಇಂತಹ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ರತ್ನ ಕಿರೀಟವಿದೆ: ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಬರ

18

ತೇಜನ ಹೆಂಡತಿಯನ್ನು ರಕ್ಷಿಸಲು ಕಾರಾಗೃಹಕ್ಕೆ ಹೊರಟನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದೇನಷ್ಟೆ?

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಮುದಿರಾಜ ಪ್ರಮೋದನು ತನ್ನನ್ನು ಯಾರೂ ಗಮನಿಸದಂತೆ ಒಸಾಯಾ ವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಂದ ಜಾರಿಕೊಂಡ. ಆ ಗಲಾಟೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಆತನನ್ನು ಗುರುತು ಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ. ಆ ರಾಜ್ಯದ ಪ್ರಜೆಗಳೇ ಗುರುತು ಹಿಡಿಯದಿರುವಾಗ ರಾಜಗುರು ನೇಮಿಸಿದ ಭಟರು ಗುರುತು ಹಚ್ಚುವುದೆಂದರೇನು.

ಕಾರಾಗೃಹದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದ ಪ್ರಮೋದನು ಅಸ್ವಾಹಾರಗಳನ್ನು ತೃಪ್ತಿಸಿ, ಕಾಲು ಎಳೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದಕಡೆ ನಡೆದ.

ಒಂದೆಡೆ ಅಮರ ಭೂಪತಿಯ ಚಾರರು ಕಷ್ಟಪಟ್ಟು ಪ್ರಮೋದನ ಗುರುತು ಹಿಡಿದು, ತಮ್ಮ ರಾಜನ ಬಳಿಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡು ಹೋದರು.

ಬೀಗನು ಕಾಣಿಸಲು ಅಮರಭೂಪತಿ ಸರಮಾನಂದ ಭರಿತನಾದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರ ಭಾನನೂ ಸಹ ಮಗಧ ರಾಜ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿ ಕೊಂಡ. ಬಾಲಕನನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಆ ವೃದ್ಧರಿಬ್ಬರೂ ಪಟ್ಟ ಅನಂದಕ್ಕೆ ಎಣೆಯೇ ಇಲ್ಲ. ಬಾಲಕನು ಕೈಗೊಂಡ ಕಾರ್ಯಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಅವರು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡುರು: ಅನಂದ ಪಟ್ಟರು.

ಆದರೆ ಅವನೊಬ್ಬನೇ ಹೋಗುವುದು ಆ ವೃದ್ಧರಿಗೆ ಸರಿ ಕಂಡುಬರಲಿಲ್ಲ. ಆಗ ಅಮರ ಭೂಪತಿ ತನ್ನ ಮಗನಾದ ವಿಜಯಭೂಪತಿ

ಯನ್ನೂ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಕೊಟ್ಟು, ಇಬ್ಬರಿಗೂ ಆಶೀರ್ವಾದಮಾಡಿ. ಶುಭ ಮುಹೂರ್ತದಲ್ಲಿ ಮಂಜುಳ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ.

* * *
ಅಲ್ಲಿ ಕಾರಾಗೃಹದ ಹತ್ತಿರ ಏನು ನಡೆಯಿತು ಗೊತ್ತೇ? ಮೂರ್ಛಗೊಂಡಿದ್ದ ರಾಜಗುರು ಚೇತರಿಸಿಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಈ ಪ್ರಮಾದ ಹೇಗೆ ಸಂಭವಿಸಿತೋ ಅತನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಇಷ್ಟೊಂದು ಕಷ್ಟ ಸಂಭವಿಸಿದರೂ ಕೇಡು ಬಗೆಯುವ ಬುದಿ ಮಾತ್ರ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ತನ್ನ ಸಂಚಿಕೆ ಸಫಲವಾಗಲಿವೆಲ್ಲ ಎಂದು ಮುದಿ ರಾಜನನ್ನು ಕಾಣದಿದ ಮಂದಸಾಲನಲ್ಲಿ ದ್ವೇಷ ಸಾಧಿಸತೊಡಗಿದ.

ಪ್ರಮೋದನು ಕಾಣದಿರಲು ಆತನ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಅಮೋದುರೀತಿ ಕಳವಳವುಂಟಾಯಿತು.

ಭೂಪತಿಗೆ ಸಲಹೆಗಾರನೆಂದರೆ ವೃದ್ಧರಾಜ
ನಾದ ಪ್ರಮೋದ.

ಪ್ರಮೋದ ತುಂಬಾ ದೀರ್ಘಾಯೋಜನೆ
ಮಾಡಿ ಈಗ ಭಲ್ಲಾಣ ಕೋಟೆಗೆ ಮುತ್ತಿಗೆ
ಹಾಕುವುದು ಉಚಿತವೆಂದ.

ಸಾಮಂತ ರಾಜರೆಲ್ಲಾ ಒಟ್ಟುಗೂಡಿ ಒಂದು
ರಾತ್ರಿ ಭಲ್ಲಾಣ ಕೋಟೆಯನ್ನು ಮುತ್ತಿದರು.
ಬಲವೆಲ್ಲಾ ಉಡುಗಿಹೋಗಿದ್ದ ರಾಜಗುರು
ಬೆದರಿದ. ಸುರಂಗ ಮಾರ್ಗದಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ನೋಡಿದ.

ಎರಡು ಹೆಜ್ಜೆ ಮುಂದೆ ಇಟ್ಟನೋ ಇಲ್ಲವೋ
ಅಮರ ಭೂಪತಿಯ ಭಟರು ಅವನನ್ನು
ಹಿಡಿದುಬಿಟ್ಟರು. ರಾಜಗುರುವಿನ ಮುಖ
ಬಿಳಿಬಿಳಿಯಾಯಿತು. ರಹಸ್ಯದ್ವಾರಗಳೆಲ್ಲಾ
ಪ್ರಮೋದನು ಕಾವಲಿರಿಸಿದ್ದ ವಿಷಯ ಅವನಿಗೆ
ಹೇಗೆ ತಿಳಿಯಬೇಕು? ಕೋಟೆ ಪ್ರಮೋದನ
ವಶವಾಯಿತು. ಸಾಮಂತ ರಾಜರು ಸಂತೋಷ
ಪಟ್ಟರು. ಪ್ರಜೆಗಳು ಪರಮಾನಂದ ಭರಿತ
ರಾದರು. ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತೊಂದು ಸಾರಿ ಹಿಂದಿನ
ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂತು. ಎಲ್ಲರೂ ಬಾಲಕರಿಗಾಗಿ
ಎದುರು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು.

ಚಿತ್ರಭಾನೂ, ವಿಜಯಭೂಪತಿ ಅನೇಕ
ಕಷ್ಟಗಳನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿ ಕೊನೆಗೆ ಮಂಜುಳ
ದಿವ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು. ವಸುಪಾಲ
ಅನರಬ್ಬರನ್ನೂ ಬಹುಬಗೆಯಾಗಿ ಆದರಿಸಿ,
ಗೌರವಿಸಿದ. “ನಿಮಗಾಗಿಯೇ ಎದುರು
ನೋಡುತ್ತಿರುವೆನು” ಎಂದ. “ಈ ರತ್ನಕಿರೀಟ

ಆದರೂ ಸ್ವಲ್ಪ ದಿನಗಳಾದಮೇಲೆ “ಹೋಗಲಿ
ಈ ಮುದಿಗೊಡ್ಡು ಎಲ್ಲಿ ಸತ್ತರೆ ನನಗೇನು?”
ಎಂದು ಒಂದು ರೀತಿ ಉದಾಸೀನ ಬಂತು.

ಒಂದು ದಿನ ಮಂದಲಾಲನು ಅನ್ಯಮನಸ್ಸು
ನಾಗಿದ್ದಾಗ ರಾಜಗುರು ತನ್ನ ಬಾಕುವಿನಿಂದ
ಆತನನ್ನು ಕೊಂದು, ಆ ಅಪರಾಧವನ್ನು
ಅಮಾಯಕನೊಬ್ಬನ ಮೇಲೆ ಹೊರಿಸಿ ಅ
ನನ್ನು ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸಿದ.

ರಾಜಗುರು ಏನೋ ವೋಸಮಾಡಿ ಮುದಿ
ರಾಜನನ್ನು ಕೊಂದಿರಬಹುದೆಂದು ಪ್ರಜೆ
ಇಲ್ಲಿ ಊಹಾಪೋಹವೆತ್ತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ.
ಪ್ರಕಾಶಕೇಳಿಗಾಗಿ ರಾಜಗುರು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದ
ಕಿರುಕುಳವನ್ನು ತನಿಯಲಾರದೆ ಅನೇಕ
ಸಾಮಂತ ರಾಜರು ಮತ್ತೆ ಅಮರ ಭೂಪತಿ
ಗುನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದರು. ಆಗ ಅಮರ

ಮತ್ತೆ ಅದರ ಒಡೆಯರ ವಂಶ ಸೇರುವುದು
ತುಂಬಾ ಸಂತೋಷಕರವಾದವಿಷಯ" ಎಂದು
ಹೇಳಿದ.

ಎಲ್ಲರೂ ಅರಣ್ಯವನ್ನು ಸೇರಿದರು. ಮರ
ವನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡಿದ್ದ ಭೂತ ಸರ್ಪವನ್ನು
ಕುರಿತು ವಸುಪಾಲನು ಚಿತ್ರಭಾನುವಿಗೆ ಎಚ್ಚ
ರಿಕೆಕೊಟ್ಟ.

ಕಿರೀಟಿ ಹೇಗಾದರೂ ಮಾಡಿತರಬೇಕೆಂ
ಬುದೊಂದೇ ಚಿತ್ರಭಾನನ ಆಶಯ. ಏನಾ
ದರೂ ಆಗಲೀ ಎಂದು ಸಾಹಸ ಮಾಡಿ
ಮರದ ಹತ್ತಿರ ಹೋದ.

ಭಯಾಶ್ಚರ್ಯಗಳಿಂದ ಎಲ್ಲರೂ ಆತನನ್ನು
ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸರ್ರನೆ ಒಡೆಯಿಂದ ಖಡ್ಗ
ವನ್ನು ತೆಗೆದ. ಸರ್ಪದಮೇಲೊಂದು ಏಟು
ಹಾಕಲು ಹವಣಿಸಿದ. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಶ್ಚರ್ಯ
ಕರವಾದ ಕೆಲಸವೊಂದಾಯಿತು. ಆಗ ಖಡ್ಗ
ತಾಕಿತೋ ಇಲ್ಲವೋ ಅನ್ನುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆ ಸರ್ಪ
ಒಬ್ಬ ಗಂಧರ್ವನ ರೂಪ ತಾಳಿತು.

ಅಗ ಗಂಧರ್ವನು ಮರದ ಮೇಲಿದ್ದ ರತ್ನ
ಕಿರೀಟವನ್ನು ತಂದು ಚಿತ್ರಭಾನುವಿನ ಕೈಗೆ
ಕೊಡುತ್ತಾ,

“ಅಪ್ಪಾ, ಮಗೂ, ನನಗೆ ಶಾಸನಮುಕ್ತಿ
ಮಾಡಿದೆ. ಇಷ್ಟುದಿನ ಇದಕ್ಕಿಂತಲೇ ನಾನು
ಎಲ್ಲರ ಕನಸಿನಲ್ಲಿಯೂ ಕಾಣಿಸಿಕೊಂಡು
ನನ್ನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನುಂಟು ಮಾಡುವಂತೆ
ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದೆ. ಈ ಕಾರ್ಯ ಯಾರೂ
ನಿರವೇರಿಸದಾದರು. ಎಂದಿಗಾದರೂ ನೀನೇ

ಈ ಕಾರ್ಯಕ್ಕೆ ತಕ್ಕವನು ಎಂದೆಣಿಸಿದ್ದ. ಯುದ್ಧ
ದಲ್ಲಿ ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟರೂ ಈ ಭೂತ ಸರ್ಪದ
ಆಕಾರ ತಾಳಬೇಕಾಯಿತು. ವಂಶಮರ್ಯಾದೆ
ಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿ, ನನ್ನ ಆತ್ಮಕ್ಕೆ ಶಾಂತಿಯನ್ನು
ಉಂಟು ಮಾಡಿದ ನಿನಗೆ ಈ ರತ್ನ ಕಿರೀಟ
ಒಪ್ಪಿಸಿರುವೆನು. ಇನ್ನು ನನಗೆ ಯಾವ
ಚಿಂತೆಯೂ ಇಲ್ಲ." ಎಂದು ಹೇಳಿ ಗಂಧರ್ವ
ರೂಪದಲ್ಲಿದ್ದ ಮಹಿಷಾಲ ಅದೃಶ್ಯನಾದ.

ಇದ್ದಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ ವಸುಪಾಲನಿಗೆ
ಆಶ್ಚರ್ಯವಾಯಿತು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ, ಹೇಗಾ
ದರೂ ಮಾಡಿ ಆ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಹಾರಿಸಿಬಿಡ
ಬೇಕೆಂಬ ಮನಸ್ಸಾಯಿತು. ತನ್ನ ಉದ್ವೇಗ
ವನ್ನು ಹೆಂಡತಿಗೆ ಹೇಳಿದ. ಗಂಡ ಹೆಂಡಿರು
ಅಡುತ್ತಿದ್ದ ಮಾತುಗಳು ಆತನ ಮಗಳಾದ
ಜಯಂತಿಗೆ ಕೇಳಿಸಿತು.

ಹೇಗಾದರೂ ಮಾತಿ ಬಾಲಕರಿಬರನ್ನೂ ಕೂಡಾಡಬೇಕೆಂದು ನಿಶ್ಚಯಿಸಿದಳು ಜಯಂತಿ. ತನ್ನ ಸಂಬಂಧ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಡುರಾತ್ರಿಯ ವೇಳೆಗೆ ಮೂರು ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಸಿದ್ಧಮಾಡಿಸಿದಳು. ಕತ್ತಲಾದಮೇಲೆ ಚಿತ್ರಭಾವನೂ ವಿಜಯ ಭೂಪತಿಯೂ ಇವಳ ಕೊಡಿಗೆ ಹೋಗಿ, ಕೂಡಲೇ ಹೊರಗೆ ಬರುವಂತೆ ಮನವಿಮಾಡಿಕೊಂಡಳು. ಅವರು ಸಂಜೆಯ ಗಸ್ತರಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಜಯಂತಿ ಹೀಗೆಂದಳು :

“ನನ್ನ ಮಾತು ಕೇಳಿ ನನ್ನ ತಂದೆ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ನಮ್ಮ ತಾಯಿ ನೋಂದಿಗೆ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದನ್ನು ನಾನು ಕೇಳಿದೆ. ರತ್ನಕಿರಣಕ್ಕಾಗಿ ಈ ದ್ವೀಪದಮೇಲೆ ಸಂಕಲ್ಪಿತವಾದ ನನ್ನ ತಂದೆ, ಅದನ್ನು ನೀವು

ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಸುಮ್ಮನಿರುವನೇ? ನೀನುಬ್ಬರೂ ಈ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಡುವಾಗಲೇ ನಾನು ಅಂತಃಪುರದಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ನಿಮಗೆ ಯಾವ ಪ್ರೀತಿಯ ಆಸಾಯವೂ ಇದಂತೆ ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಎಲ್ಲ ದೇವರಲ್ಲೂ ಹರಕೆ ಹೊತ್ತೆ. ನನ್ನ ತಂದೆ ತುಂಬಾ ದುರಾಶೆಯುಳ್ಳವನು. ಹಾಗೆ ಮಾಡುವ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ತನ್ನ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಹುಟ್ಟಿದ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳನ್ನು ಮುದುಕನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡಲು ನಿರ್ಧರಿಸುವನೆ? ನನಗೆ ತಾಯಿ ಇದ್ದೂ ಒಂದೇ. ಇದ್ದಿದ್ದರೂ ಒಂದೇ. ಆಕೆಗೆ ನಮ್ಮ ತಂದೆಗಿಂತಲೂ ಹಣದ ಮೇಲೆ ಮೋಹ ಹೆಚ್ಚು. ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಮಾಡುವಳು. ನನ್ನನ್ನು = ಆಸಕ್ತಿನಿಂದ ಬಿಡಿಸಿ ನಿಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ಕರೆದು ಕೊಂಡುಹೋಗಿ. ಮೂವರೂ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಒಡೆದೋಗೋಣ. ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಅಳೆ ಮಾಡಿ ಸಿದ್ಧನೇ”

ಆಂದು ರಾತ್ರಿಯೇ ವಸುಪಾಲನ ಹುಡುಗರನ್ನು ಕೊಲ್ಲಲು ಹೊರಟ.

ಆಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬ ಸೇವಕನು ಏದುತ್ತ ಬಂದು “ಪ್ರಭೂ, ರಾಜಕುಮಾರಿ ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿ ಕಾಣುತ್ತಿಲ್ಲ. ಈ ಒಪ್ಪಾಯವನ್ನು ಮಹಾಸಾಮಿಯವರಿಗೆ ತಿಳಿಸೋಣವೆಂದು ಹೋದರೆ ದೇವರ ದರ್ಶನವಾಗಲಿಲ್ಲ. ಅದುದರಿಂದ ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಇಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದೆ” ಎಂದ. ಇವನ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಲೇ ವಸುಪಾಲ

ತಾನು ಬಂದ ಕಾರ್ಯವನ್ನು ಮರೆತು. ಅಂತ
ಪುರದ ಕಡೆ ಧಾವಿಸಿದ.

ಅದೇ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಆ ಕೋಡಿಯಿಂದ
ಮೂವರು ರತ್ನಕಿರೀಟದೊಂದಿಗೆ ಹೊರಬಿದ್ದು
ಎದ್ದುನಾಗಿದ್ದ ಅತೃಪ್ತ ಗಳ ಮೇಲೆ ಇಳಿದರು. ಮಹ
ಡಿಯ ಮೇಲಿದ್ದ ರಾಜ ಇವರನ್ನು ನೋಡಿಬಿಟ್ಟ.

ಇವರ ಸಂಚನ್ನು ಕೂಡಲೇ ತಿಳಿದುಕೊಂಡು
ತನ್ನ ನಡುನೀಲಿದ್ದ ಬಾಕು ತೆಗೆದು ಅವರಕಡೆ
ಎಳೆದ. ದುರವೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಅದು ಚಿತ್ರ
ಭಾನುನ ಜಿನ್ನಿಗೆ ಹಾಕಿತು. ಚಿತ್ರವಾನು
ಅದನ್ನು ಕಿತ್ತು ಬಿಸುಟ.

ಅರಮನೆಯಿಂದ ವಸುಕಾಲ "ಹಿಡಿಯಿರಿ.
ಹಿಡಿಯಿರಿ ಎಂದು ಕೂಗುತ್ತಿದ್ದ. ಕೂಡಲೇ
ಸವಾರರು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿದರು. ಆದರೆ ಅವರನ್ನು
ಹಿಡಿಯಲು ಸಾಧ್ಯವಾಗಲಿಲ್ಲ.

ಅವರು ಮೂವರೂ ತೀರವನ್ನು ಸೇರಿ,
ಹಡಗಿಗೆ ಲಂಗರು ಬಿಚ್ಚಿ ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ
ಮುಂದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿದರು. ಹಿಂಬಾ
ರಿಸಿಕೊಂಡು ಬಂದ ಸೌಕರರು ಮತ್ತೇನೂ
ಮಾಡಲಾರದೆ ಅವರು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು
ಬೆಕ್ಕುಸಬಿರಗಾಂ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಿದ್ದರು.

ಹಡಗನ್ನೇರಿದ ಕೂಡಲೇ ಜಯಂತಿ,
ಜಯಭೂಷಿತ ಸೇರಿ ಚಿತ್ರಭಾನುವಿಗೆ
ಸಮಸ್ತ ಸಮಾಚಾರಗಳನ್ನೂ ಮಾಡಿದರು.
ಎನು ಮಾಡಿದವನು? ಮಾಕು ನಿಷ್ಫುಲಿತ
ವಾದುದರಿಂದ ಅದರ ಕೆಲಸ ಅದು ಮಾಡು
ತ್ತಲೇ ಇತ್ತು. ಅದರೂ ಚಿತ್ರಭಾನು ಎದೆ

ಗುಂದಲಿ. ತನ್ನ ಬಾಧೆಯನ್ನು ಹೊರಗೆ
ತೋರಗೊಡಲಿಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿ ಭಲ್ಲಾಣ ರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಏನು ನಡೆಯಿತು
ಗೊತ್ತೇ? ಹಡಗು ಹಿಂದಿತಂದ ಕೂಡಲೇ
ಎಲ್ಲ ಜನರೂ ಅನಂದದಿಂದ ಉಬ್ಬಿ ಉದ್ಘರ
ವೆಳೆದರು. ಚಿತ್ರಭಾನು ರತ್ನಕಿರೀಟವನ್ನು
ತಾತನ ಕೈಗೆಕೊಟ್ಟ. ಪ್ರಮೋದನ ಅನಂದ
ಹೇಳತೀರದು. ಅಮರ ಭೂವತಿಯೊಂದಿಗೆ
ಮೊಮ್ಮಗನ ಪಟ್ಟಾಭಿಷೇಕಕ್ಕೆ ತಕ್ಕ ವಿಮಾಟು
ಮಾಡುವಂತೆ ಹೇಳಿದ.

ಆದರೆ ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಚಿತ್ರಭಾನನ ಸ್ತಿತಿ ಉಕ್ಕಟು
ಸಾಯಿತು. ಕೂಡಲೇ ರಾಜನು ಮಿತ್ರ
ನಂದನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಜನರನ್ನು ಕಳುಹಿಸಿದ.
ಆಗಾಗಲೇ ಯಜ್ಞಯಾಗಾದಿಗಳನ್ನು ಮುಗಿಸಿ
ಕೊಂಡು ಆತನಲ್ಲೋ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದ.

ಚಿತ್ರಭಾನನ ಪದ್ವಾಭಿಷೇಕ ಮುಹೂರ್ತವು ಸಮಾಪಿಸಿತು.

ಅದೇ ತನು ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆಯೇ ಮಲಗಿದ್ದ. ಸುತ್ತಲೂ ಆತನ ಬಂಧು ಬಳಗ ನೆರೆದಿದ್ದರು. ಚಿತ್ರಭಾನು ಎಲ್ಲರ ಕಣ್ಗೂ ಸಿಂಮಸಾರಿ ನೋಡಿದ. ಜಯಂತಿ ಮತ್ತು ವಿಜಯಭೂಪತಿಯ ಕೈಗಳನ್ನು ಜೊತೆಯಾಗಿ ಹಿಡಿದು, ಗಳಗಳನೆ ಕಂಬನಿ ಮಿಡಿಯುತ್ತಾ ಕಣ್ಣುಮುಚ್ಚಿದ. ಭಲ್ಲಾರಾಜ್ಯ ದುಃಖ ಸಾಗರದಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿತು.

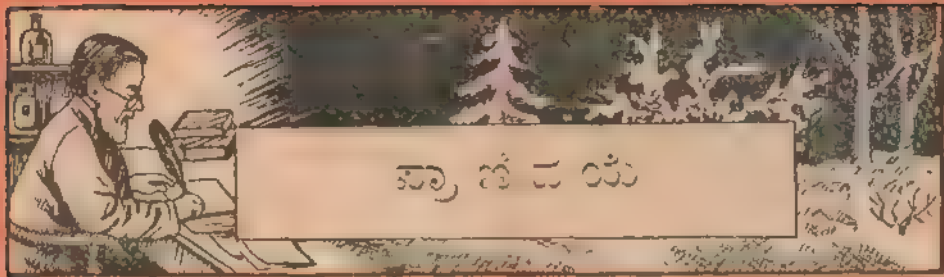
ನನ್ನ ರಾಜನಾದ ಪ್ರಮೋದನಿಗೆ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಜಿಂಕೆಯಿಟ್ಟಂತಾಯಿತು. ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳಿಂದ ಕಂಬನಿ ಕೋಡಿ ಹರಿಯಿತು. ಮರುಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕಣ್ಣುಗಳು ಕೆಂಡದಂತೆ ಕೆಂಪಾದವು. ರತ್ನ ಕಿರೀಟದ ಮೇಲೆ ಎಲ್ಲಿಲ್ಲದ ಕೋಪ ಜನಿಸಿತು. ರತ್ನ ಕಿರೀಟವಿದ್ದರೆ ಗಬಗಬನೆ ಹೋಗಿ ಅದನ್ನು ತೆಗೆದು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಅಪ್ಪಳಿಸಿದ. ಅದು ಚೂರು ಚೂರಾಯಿತು. ರತ್ನಗಳೆಲ್ಲಾ ಚೂರುಚೂರಾಗಿ ಮಿಣುಕು ಹುಳುಗಳಂತೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಾ ಚಲ್ಲಾಸಿಲ್ಲಿಯಾಗಿ ಚದುರಿದವು. “ನಮ್ಮ ವಂಶವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲ ಮಾಡಿದ

ಈ ರತ್ನ ಕಿರೀಟವಿದ್ದರೆಷ್ಟು, ಹೋದರೆಷ್ಟು? ಅಯ್ಯೋ, ನನ್ನ ಕಂದ ಚಿತ್ರಭಾನು ಸಂಹಾರ ಸಾರಾಧನಾಗಿ ಈ ಕಿರೀಟವನ್ನು ಧರಿಸಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುವ ಭಾಗ್ಯ ನನಗಿಲ್ಲದಾಯಿತಲ್ಲಾ! ಅವನ ಪದ್ವಾಭಿಷೇಕ ಒಂದು ಕನಸು ಕಂಡಂತಾಯಿತಲ್ಲಾ, ನನ್ನ ಆಶೆಗಳೆಲ್ಲವೂ ಮಣ್ಣು ಪಾಲಾದವಲ್ಲಾ... ಇನ್ನೂ ನಾನು ಬದುಕಿದ್ದು ಏನು ಫಲ?” ಎಂದು ಸಂಕರವಿಧದಲ್ಲಿ ಪ್ರಲಾಪಿಸಿದನು.

ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಉಗ್ರನಾದ. ಮೈಯೆಲ್ಲಾ ಕೋಪದಿಂದ ತರತರನೆ ನಡುಗಿತು. ಕಾಲುಗಳು ಗಡಗಡ ನಡುಗಿದುವು. ತಾಳಲಾರದಷ್ಟು ಆವೇಶ ಬಂದು, ಮೈಮೇಲಿದ್ದ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನು ಹುಡುಕೊಂಡ. ಹುಚ್ಚನಂತೆ ಅತ್ತಿತ್ತ ಅಡಿಯಿಡುತ್ತಾ “ಎಲ್ಲಿ, ನನ್ನನ್ನೂ ನನ್ನ ಕುಟುಂಬವನ್ನೂ ನಾಶಮಾಡಿದ ಆ ಚಂಡಾಲ ರಾಜಗುರುವೆಲ್ಲಿ? ಆ ದುರುಳನೆಲ್ಲಿ? ಎಲ್ಲಿ ಆ ರಾಜಗುರು?” ಎಂದು ಗಟ್ಟಿಯಾಗಿ ಅರಚಿದ.

ರಾಜನ ಕಾಲುಗಳು ರತ್ನದ ಚೂರುಗಳ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದ ಕೂಡಲೇ ಸರನೆ ಚಾರಿದ. ಮತ್ತೆ ಎಳೆಲಿಲ್ಲ!!

ಪ್ರಾಣಿ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ

ಸೈಯನ್ ಮೆಟು ಪ್ರಸಿದ್ಧ ವಿಜ್ಞಾನಿ. ಆತನು ವಿಕೋಪನೆ ಮಾಡಿ ಅನೇಕ ಗ್ರಹನವಾದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಕಂಡುಹಿಡಿದಿದ್ದಾನೆ.

ಆತನಿದ್ದ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಚಳಿ ತುಂಬಾ ಹೆಚ್ಚು. ಚಳಿ ಎಂದರೆ ಆಪ್ತಿವೃತ್ತ ನಿರೂಪಣೆಗಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಮುಂಬ ಗಡ್ಡೆಯಾಗಿಬಿಡುತ್ತಿತ್ತು.

ಆದುದರಿಂದಲೇ ಆತನು ಪ್ರಯೋಗಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ದೊಡ್ಡದೊಂದು ಒಲೆಯನ್ನು ಹಾಕಿಸಿ, ಅದರಲ್ಲಿ ಬೆಳಗಾದ ಕೂಡಲೇ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಸಿ ಆ ಬೆಂಕಿಯ ಹತ್ತಿರ ಕುಳಿತುಕೊಂಡು ತನ್ನ ಪ್ರಯೋಗಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವನು.

ಬೆಳಗೇ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಸಲು ಅನುಕೂಲವಾಗಿರಲು ಹಿಂದಿನದಿನ ರಾತ್ರಿ ಮಲಗುವ ಮುನ್ನ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಬಾರದ ಕಾಗದದ ಚೂರುಗಳನ್ನೂ ಹಳೇ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೂ ಆ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ಚೆಲ್ಲುವುದು ವಾಡಿಕೆ.

ಒಂದು ದಿನ ಬೆಳಗೇ ಆತನು ಮಾನುಲಿನಂತೆ ಎದ್ದು ಒಲೆಯನ್ನು ಹಚ್ಚಿಸಲು ಬೆಂಕಿ ಕಡ್ಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೊರಟ. ಬೆಂಕಿಕಡ್ಡಿ ಗೀಚಿ ಆ ಒಲೆಯನ್ನು ಹೊತ್ತಿಸಲು ಬಗ್ಗಿದ.

ಆದರೇ ಕೋ ಕಡ್ಡಿ ಹೊತ್ತಿಕೊಂಡ ಕೂಡಲೇ ಕೈಯನ್ನು ಹಿಂದಕ್ಕೆಳೆದು, ಅದನ್ನು ಉಪ್ಪು ಎಂದು ಊದಿ ಬಿಟ್ಟು ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಬಿಡ್ತ.

ಅಂದು ಎಂದಿಗಿಂತಲೂ ಹೆಚ್ಚು ಚಳಿ. ರಕ್ತ ಕುಳುಕಟ್ಟುವಂತೆ ಆಗುತ್ತಿತ್ತು. ಚಳಿ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಜನರು ಅವರ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಉಣ್ಣೆಯಿಂದ ತಯಾರಾದ ಕಾಲುಚೀಲ, ಕೈಗೆ ಗ್ಲೋಸ್ ತೊಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸ್ವಾಭಾವಿಕ. ಮೈತುಂಬ ಮುಚ್ಚಿಕೊಳ್ಳಲು ಸ್ವೆಲ್ಟರ್, ಮೇಲೆ ದಪ್ಪವಾದ ಕೋಟು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಚಳಿಯ ಬಾಧೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಏನೆಲ್ಲಾ ಸಾಧನೆ ಮಾಡಬೇಕೋ ಅವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವರು.

ಸೈಯನ್ ಮೆಟು ಅವುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿದ್ದಾನೆ. ಆದರೂ ಚಳಿಯಿಂದ ನಡುಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ದಪ್ಪನೆದು ರಗ್ಗೊಂದನ್ನು ಹೊದ್ದುಕೊಂಡು ಕಾಗದದ ಮೇಲೆ ಏನೋ ಬರೆಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದ.

ಸಿ. ಪದ್ಮನಾಭ, ಕೊಯಂಬತ್ತೂರು.

ಚಳಿಯಿಂದ ಆತನ ಕೈಗಳು ನಡುಗುತ್ತಿವೆ. ಅದು ಆತನ ಬರವಣಿಗೆಯೇ ಎಂದು ಸಂದೇಹ ಪಡುವಷ್ಟು ಅಕ್ಷರಗಳು ಸೊಟ್ಟುಸೊಟ್ಟಾಗಿವೆ.

ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಸ್ನೇಹಿತನೊಬ್ಬನು ಸ್ವಯಿ. ಮೆಟುವನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದ.

ನಮ್ಮ ದೇಶದಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ನಂಟು ವಿಷ್ಣುರು ಬಂದರೆ ಅವರಿಗೆ ಮೊದಲು ಕಾಲು ತೊಳೆದುಕೊಳ್ಳಲು ನೀರು ಕೊಟ್ಟು ಆತನು ನಾಯ. ಬಾಯಾರಿಕೆ ತೀರಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ನಾನೀಯ ಕೊಡುವುದು ವಾಡಿಕೆ; ಮರ್ಯಾದೆ.

ದರೆ ಚಳಿ ದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ಉರಿಯುತ್ತಿರುವ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ನುತ್ತೊಂದು ಸೌಜಯ ತುಂದನ್ನು ಹಾಕಿ, ಶಾ.ವನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹೆಚ್ಚು ಮಾಡಿ

ಬೆಂಕಿ ಕಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅನುವು ಮಾಡುವುದು ಸಂಪ್ರದಾಯ.

ಸ್ವಯಿ. ಮೆಟುವಿನ ಸ್ನೇಹಿತನಿಗೆ ಅಂದು ಈ ರೀತಿ ಯಾವ ಮರ್ಯಾದೆಯೂ ನಡೆಯಲಿಲ್ಲ.

ಮಿತ್ರನು ಬಹಳ ಆಶ್ಚರ್ಯ ಪಡುತ್ತಾ ಒಲೆಯ ಕಡೆ ನೋಡಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿ ಸಿದ ಸುಳಿವೇ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಆತನು ಇನ್ನಷ್ಟು ಆಶ್ಚರ್ಯದಿಂದ ಸ್ವಯಿ. ಮೆಟುವಿನೊಂದಿಗೆ “ವಿನು ಮಹಾರಾಯಾ, ಒಲೆ ಹೊತ್ತಿಸದೆಯೇ ಚಳಿಯನ್ನು ಹೋಗಲಾಡಿಸುವ ಶೋಧನೆ ಯಾವುದಾದರೂ ಕಂಡು ಹಿಡಿದಿರುವೆಯೇನು? ಯಾಕನ್ನೂ ಒಲೆ ಹೊತ್ತಿಲ್ಲ?” ಎಂದು ಕಿರುನಗೆ ಬೀರುತ್ತಾ ಕೇಳಿದ. ಆ ಮಾತುಗಳಲ್ಲಿ ತಿಳಿಹಾಸ್ಯ ವಡಗಿತ್ತು.

ಸ್ವಯಿ. ಮೆಟುವಿನೋ ಸ್ನೇಹಿತರು ಬಾಯ ತೆರೆದ. ಅವರ ಅಸಮಿತವಾದ ಚಳಿಯಿಂದ ಆತನ ಗಂಟಲೂ ಸಹ ಒಣಗಿಹೋಗಿತ್ತು. ಸರಿಯಾದ ಗುತ್ತಿರ ಕೇಳಲಾರದೆ ಹೋದ.

ಇವನ್ನು ನೋಡಿ ಆ ಸ್ನೇಹಿತ “ನಾನು ಬೆಂಕಿಹಚ್ಚುವೆನು. ಬೆಂಕಿಹಚ್ಚಿಗೆ ತೂ ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ಸ್ವಯಿ. ಮೆಟುವು “ಬೇಡ” ಎಂದು ಆತನನ್ನು ಒಲೆಯ ಹತ್ತಿರ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ ಏನೋ ತೋರಿಸಿದ.

***** ಚಂದಮಾಮು

“ಎನು?” ಎಂದು ಮಿತ್ರನು ಬಗ್ಗಿ ಒಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಿದ. ಅಲ್ಲಿ ಏನಿತ್ತು?

ಹಿಂದಿನ ರಾತ್ರಿ ಸ್ವಯಂಸೇವೆಯ ಅದರಲ್ಲಿ ಎಸೆದಿದ್ದ ಚಂದಿ ಬಟ್ಟೆಗಳನ್ನೇ ಕೆಲ ಇಲಿ ಮರಿಗಳು ಕಾಣಿಸಿದವು.

ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ “ಮರಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಿ?” ಎಂದ ಆ ಮಿತ್ರ.

“ಹೌದು, ರಾತ್ರಿ ಯಾವಾಗ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವನೋ, ಬೆಳಗ್ಗೆ ಎದ್ದು ಬೆಂಕಿ ಹೊತ್ತಿಸಲು ಬಂದರೆ ಇವು ಕಾಣಿಸಿದವು” ಎಂದ ಸ್ವಯಂಸೇವೆಯ.

“ಒಳ್ಳೇ ಚೆನ್ನಾಯಿತು. ಅಲ್ಲ, ಇದರಿಂದ ನೀನು ಒಲೆ ಹೊತ್ತಿಸದೆ ಚಳಿಯಿಂದ ಬಾಧೆ ಪಡುತ್ತಿರುವೆಯಾ?” ಎಂದನು ಮಿತ್ರ. ಒಂದು ರೀತಿ ಆನಂದನೆಯಿತ್ತು ಆತನ ಸ್ವರದಲ್ಲಿ.

“ಈ ಮರಿಗಳನ್ನು ತೆಗೆದು ಬೇರೊಂದಿಗೆ ಇಟ್ಟು, ಒಲೆ ಹೊತ್ತಿಸಬಾರದೆ? ಇವುಗಳಿಗಾಗಿ ನೀನು ಈ ಬಾಧೆ ಪಡುವುದೆಂದರೇನು” ಎಂದೆನ್ನುತ್ತಾ ಆ ಮಿತ್ರನು ಆ ಮರಿಗಳನ್ನು ಆ ಚಂದಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಬೇರೊಂದಿಗೆ ಸಾಗಿ ಸಲು ಸಿದ್ಧನಾದ.

ಆಗ ಸ್ವಯಂಸೇವೆಯು ಅಡ್ಡಬಂದು “ಬೇಡ, ಬೇಡ. ಅವುಗಳನ್ನು ಅಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಿಸಬೇಡಿ. ಆ ಮರಿಗಳ ತಾಯಿ ಇಲ್ಲಿ ಬೆಚ್ಚಗೆ ಇರುವುದೆಂದು ಮರಿಗಳನ್ನಿಟ್ಟಿದೆ. ಇನ್ನೂ ವಾಸ

ಕಣ್ಣಾದರೂ ತೆಗೆಯದ ಮರಿಗಳು ಇವು. ಈಗ ಇವುಗಳ ಜಾಗವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ, ಇವು ಇರುವ ಸ್ಥಳ ತಿಳಿಯದೆ ಆದರ ತಾಯಿ ಬಂದು ತೊಂದರೆ ಪಡಬಹುದು. ಅದರೂ ನನುಗೇನು ಅಷ್ಟು ಅವಸರ. ಕೆಲವುದಿನ ಸಹನೆವಹಿಸಿದರೆ ಇವು ದೊಡ್ಡವಾಗಿ ತಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ತಾವೇ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತವೆ” ಎಂದ.

ಸ್ವಯಂಸೇವೆಯು ವಿನಯಪೂರ್ವಕವಾಗಿ ಆತನ ಮಿತ್ರ ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತನಾದ.

ಆ ಚಳಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ವಯಂಸೇವೆಯು ಕಷ್ಟವಾದರೂ ಪಡಲು ಒಪ್ಪಿಕೊಂಡನೇ ಹೊರತು, ಒಲೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಆ ಇಲಿಮರಿಗಳ ಸ್ಥಾನ ಸ್ಥಳ ಟಕ್ಕಿ ಮಾತ್ರ ಅಂಗೀಕರಿಸಲಿಲ್ಲ.

ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾವು ನೋಡಲಾರೆವು—ಏಕೆ ?

ಶುಭ ಎಲ್ಲಿದ್ದರೂ ನಿನ್ನಿಗೂ ನನಗೂ ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಹಾಗೆ ಬೇಕು ಇಲ್ಲವಿದ್ದರೂ ಕತ್ತಲೆ ನನ್ನತ್ತೇವೆ. ನನಗೂ ಬೇಕು ಇಲ್ಲವಿದ್ದು ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು 'ಅವ್ಯಾ ಇವೇನು ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಬಂದೂಕದಂತೆ ಬೇಕು ತಿಳಿತಕ್ಕಾದಾಗ ನಾಶವಾಗುವುದು ಶೇಗವಾಗಿ ಕಾಣಿಸುವುದು ಸಹ ನಾವು ಅರಿಯುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿಸುತ್ತೇವೆ.

ಇದೇನು ಸತ್ಯವೋದು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುವುದು. ನೋಡಲು ಮುಖ ಎಂದ ಅಂಶಗಳು ಎರಡು ಬೇಕು. ಮೊದಲಿಗೆ ಬೇಕು ಇರಬೇಕು. ಎರಡನೆಯದು ಅಬಿಳಿಕನ್ನು ನೋಡುವ ರಕ್ತಿ ನಮ್ಮಲ್ಲಿರಬೇಕು. ಕತ್ತಲೆಯ ಬೆಳಕು ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ನೋಡುವುದು ಬೆಳಕನ್ನು! ಅದೇನಾದ ನಾವು ಬೆಳಕನ್ನು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡಲಾರೆವು. ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲದೆ ನೋಡಲು ನೇತ್ರಗಳಿರಬೇಕು.

ಕತ್ತಲೆ ಕೋಣೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೇಜಿದೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುವ. ಆದರೆ ನಾವನ್ನು ನೋಡಲಾರೆವು. ಏಕೆ? ಅಲ್ಲಿ ಬೆಳಕು ಇಲ್ಲ! ಮೇಜು ಕಾಣಿಸುವುದು ಎಂದರೆ ಅರ್ಥ. ಮೇಜಿನ ಮೇಲಿರುವ ಬರಹ ಬೆಳಕು ನಮ್ಮಿಗೆ ನೋಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ ಎಂದಂತಾಯಿತು.

ಅಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಕುರುಡನಿಗೆ ಬೇಕಾಗಿ ಹೂತ್ತು ಎನೂ ಕಾಣಿಸುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ. ಅದಕ್ಕೆ ಬೆಳಕೂ ಸಹ ಕತ್ತಲೆಯೇ! ಇದೇನು ಕತ್ತಲೆ ಎರಡು ವಿಧವಾಗಿ ಇರುವುದೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತದೆ. ಒಂದು ಬೆಳಕು ಇಲ್ಲದ ಸ್ವಯಂತ್ಯ. ಎರಡನೆಯದು ಬೆಳಕನ್ನು ನೋಡುವ ಶಕ್ತಿಯಿಲ್ಲದ ಪ್ರಯುಕ್ತ.

ಆದರೆ ಬೆಕ್ಕು ಹುಲಿ ಮೊದಲಾದ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ನೋಡುವವು? ಈ ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ಸಮಾಧಾನ ತಿಳಿಯುವ ಮೊದಲು ನಾವು ಮೊದಲು ವಿಷಯವನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕು. ಅದೇನೆಂದರೆ ಬಂದೂಕದೂ ಕಾತಿಕಿರಣವಿರುವ ಕಾರ್ಗತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೂ ಎನೂ ನೋಡಲಾರೆದು. ಸಾಧಾರಣವಾಗಿ ಹಾಗೆ ಇರುವುದು ಇಲ್ಲ. ನಾವು ಕತ್ತಲೆ ಅಂತ ಹೇಳುವರೆ ಆದರೆ ಅರ್ಥ ಇಷ್ಟೇ. ಬೇಕು ನಾವು ನೋಡಲಾಗದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆಯಾಗಿದೆ.

ನಮ್ಮ ಕಣ್ಣುಗಳು ತೀರಾ ಕಡಿಮೆ ಬೆಳಕನ್ನು ನೋಡಲು ಸರ್ಪಕ್ಷಿಪ್ತ. ಕೆಲವು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಕಣ್ಣು ಗುಡ್ಡೆಗಳ. ತುಂಬಾ ಹಿತ್ತಲವಾಗಿ ನಿರ್ಭರವಾಗಿವೆ. ಅವು ಕತ್ತಲೆಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟೇ ಕಡಿಮೆ ಬೆಳಕಾದರೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿಕೊಳ್ಳಲು ಅರ್ಹವಾಗಿವೆ. ಅದೇನಿವೆಲ್ಲ ಬೆಕ್ಕು ಬಿಕ್ಕಿನ ಕಣ್ಣಿನಂತಿರುವ ಸೇತುಗಳು ಇತರ ಪ್ರಾಣಿಗಳು. ನಾನೂ ನಿನ್ನೂ ನೋಡಲಾರದಷ್ಟು ಕಡಿಮೆ ಬೆಳಕನ್ನೂ ಸಹ ನೋಡಬಲ್ಲವು.

ಜ ಗ ದೇ ಕ ವೀ ರ

ಹಿಂದೆ ಅನಂದ ನಗರವನ್ನು ನಿತ್ಯಾನಂದನೆಂಬ ರಾಜನು ಆಳುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನಿಗೆ ಭಾಸುರಾಂಗಿ ಎಂಬ ಒಬ್ಬಳೇ ಮಗಳು.

ಭಾಸುರಾಂಗಿ ಅತಿ ರೂಪವತಿ. ತ್ರಿಲೋಕ ಸುಂದರಿ ಎನ್ನ ಬಹುದು. ಆಗಿನ ಕಾಲದ ರಾಜ ಪುತ್ರಾರಿಲ್ಲಾ ಆಕೆಯನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ಹಾತೊರೆಯುತ್ತಿದ್ದರು. ರಾಜನಿಗೆ ಇದೊಂದು ಸಮಸ್ಯೆಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿತು. ರಾಜ ಕುಮಾರಿಯ ವಿವಾಹ ಕುರಿತು, ರಾಜ, ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತಿತರ ಪ್ರಮುಖರು ಯೋಚಿಸಿ ಯೋಚಿಸಿ ಹಣ್ಣಾದರು.

“ನನ್ನ ಪತಿಯಾಗುವವನು ಜಗದೇಕವೀರನಾಗಿರಬೇಕು. ನಮ್ಮ ನೆರೆಯ ರಾಜ್ಯದ ವಜ್ರಕಾಯನನ್ನು ಮೀರಿಸಿದ ವೀರರಲ್ಲ. ಆತ ನನ್ನು ಜಯಿಸಿದವನೇ ನನ್ನ ಪತಿ” ಎಂದಳು ರಾಜಕುಮಾರಿ.

ಈ ವಿಷಯ ರಾಜನಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು. ತನ್ನ ಮಗಳ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗೆ ತಲೆದೂಗಿದ ರಾಜ. ತನಗೆ ಸೂಕ್ತವಾದ ತಮಿರ ದ್ವೀಪವನ್ನು

ಪಾಲಿಸುವವ ವಜ್ರಕಾಯ ಮಹಾ ಕ್ರೂರಿ, ಬಲಶಾಲಿ ಎಂಬ ವಿಷಯ ಜನಜನಿತವಾಗಿದೆ. ರಾಜಕುಮಾರಿಯು ಷರತ್ತಿನ ಪ್ರಕಾರ ಆತನ ಮರಣ, ತನ್ನ ಮಗಳ ವಿವಾಹ ಎರಡೂ ಒಂದೇಸಾರಿ ನಡೆಯುವುದು. ಭಲೆ!” ಎಂದು ಕೊಂಡ.

ವಜ್ರಕಾಯನನ್ನು ಜಯಿಸಿದವರಿಗೆ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡುವುದಾಗಿ ರಾಜ ಪ್ರಕಟಿಸಿದ.

ಆ ಕೂಡಲೇ ಅನೇಕಜನ ರಾಜಕುಮಾರರು ತಿಮಿರ ದ್ವೀಪದ ಕಡೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದರು. ತಿಮಿರ ದ್ವೀಪ ಒಂದು ಸಣ್ಣ ರಾಜ್ಯ. ಅನಂದ ನಗರಕ್ಕೂ ಆ ದ್ವೀಪಕ್ಕೂ ನಡುವೆ ಒಂದು ಕಡ ಲ್ಲಾಯುವೆ. ಆ ದ್ವೀಪದ ರಾಜನಾದ ವಜ್ರಕಾಯ ಮಹಾ ಬಲಶಾಲಿ. ಆತ ಮತ್ತೊಂದು ವೇಶದ ಮೇಲದಂತ್ರಿ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿ, ತನ್ನ ದೇಶಕ್ಕೆ ಯಾರಾದರೂ ಬಂದರೆ ತಕ್ಕ ರಾಷ್ಟ್ರಮಾಡದೆ ಬಿಡುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಷ್ಟು ದೊಡ್ಡವೀರನಾಗಿತ್ತು. ರಾಜಕುಮಾರರು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ

ನಿತ್ಯಾನಂದನೂ ರಾಜಕುಮಾರಿಯೂ ಕಾದಿ
ದ್ದಾರೆ. ತಮಿರ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಇಳಿದ ತರುವಾಯ
ಕನಿಷ್ಠ ೨೫ ಒಂದು ಗಂಟೆಯಾದರೂ ಕಳೆ
ಯುವ ಮೊದಲೇ ಕಾಂಚನ ದೇಶದ ರಾಜ
ಕುಮಾರ ಸಮುದ್ರದಕಡೆ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿರು
ವುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಕಾಣಿಸಿತು. ಮತ್ತೊಂದು
ಗಂಟೆಗೆಲ್ಲಾ ರಾಜಕುಮಾರ ಹಡಗಿನಿಂದಿಳಿದ.
ಏನು ನಡೆಯಿತೆಂದು ಕೇಳುವ ಮೊದಲೇ
“ಅಯ್ಯೋ ನನ್ನ ಬಲಗೈ ಕಿರುಬೆರಳನ್ನು ಕತ್ತ
ರಿಸಿಹಾಕಿದ. ಓ, ನೋವು, ನೋವು. ನೈವೈರು
ಯಾರೂ ಇಲ್ಲವೇ?” ಎಂದು ಬೊಬ್ಬೆಯಿಟ್ಟ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಿಗೆಲ್ಲಾ ವಜ್ರಕಾಯನು ಏನು
ಮಾಡಿದನೋ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಾಯಿತು.
ತಮಿರ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಕಾಂಚನ ದೇಶದ ರಾಜ
ಕುಮಾರನು ಇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ವಜ್ರಕಾಯನು
ಸ್ವತಃ ಬಂದು ಮಿಡ್ಲೆಯುದ್ದದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು
ಸೋಲಿಸಿ ಮಿಕ್ಕೆ ರಾಜಕುಮಾರರು ಎಚ್ಚರಿಕೆ
ಯಿಂದ ಇರುವಂತೆ ಗುರುತಿಗಾಗಿ ಆತನ
ಬಲಗೈ ಕಿರು ಬೆರಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಜೀವ
ಸಹಿತ ಬಿಟ್ಟ.

“ಬೆರಳು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕಳುಹಿಸಿದ: ಕತ್ತು
ಕತ್ತರಿಸಲಿಲ್ಲ” ಎಂದು ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಜನಗಳೆಲ್ಲಾ
ಹೇಳಿಕೊಂಡು ನಗುತ್ತಿದ್ದರು.

ತರುವಾಯ ಮತ್ತೊಂದು ದೇಶದ ರಾಜ
ಕುಮಾರ ತಮಿರ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೋದ. ಆತ
ನಿಗೂ ಸೋಲು ಸಂಭವಿಸಿತು. ಬಲಗೈ ಕಿರು

ತಮಿರ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಹೊರಟರೆಂದು ಈ ಮೊದಲೇ
ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ವಜ್ರಕಾಯನು ತುಂಬಾ ಬಲಶಾಲಿ
ಎಂದೂ, ಅಜೀಯನೆಂದೂ ತಿಳಿದಿದ್ದೂ ಕೂಡ
ಭಾಸುರಾಂಗಿಯನ್ನು ವಿರಾಹವಾಗಬಹುದೆಂಬ
ಆಶೆಯಿಂದ ಬಹಳ ಜನ ಮಂದೆ ಬಂದರು.

ತಮಿರ ದ್ವೀಪಕ್ಕೆ ಎದುರಾಗಿ ಸಮುದ್ರದ
ಈಚೆಕಡೆ ದಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಡಗಿನ ರೇವಿದೆ.
ಹಡಗು ಹತ್ತಿ ಆ ಕಡೆಲ್ಲಾ ಉವೆಯನ್ನು ದಾಟಿ
ತಮಿರ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಇಳಿಯಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿ
ದರು ರಾಜಪುತ್ರರು.

ಮೊತ್ತಮೊದಲು ವಜ್ರಕಾಯನೊಂದಿಗೆ
ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ನಿಲ್ಲಿಸುವ ಅವಕಾಶ ಕಾಂಚನ ದೇಶದ
ರಾಜಕುಮಾರನಿಗೆ ಲಭಿಸಿತು. ಸಮುದ್ರದ
ಈಚೆಕಡೆ ದಡದಲ್ಲಿ ಸಾವಿರಾರು ಜನರೊಂದಿಗೆ

ಬೆರಳನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕತ್ತರಿಸಿ ವಜ್ರಕಾಯ ಆತನನ್ನು ಪ್ರಾಣಸಹಿತ ಬಿಟ್ಟ.

ಹತ್ತು ಹದಿನೈದು ದಿನ ಸಾಗಿದುವು. ಅನೇಕ ಪ್ರೇತಗಳ ರಾಜಕುಮಾರರು ಗೆವಜ್ರ ಕಾಯನಿಂದ ಇಲ್ಲೇ ಇದ್ದ ಸಾಕ್ಷಿ ಆಗುತ್ತಾ, ಯಾವ ರಾಜಕುಮಾರನ ಹಸ್ತ ನೋಡಿದರೂ ಐದು ಬೆರಳುಗಳಿಗೆ ಒದಲಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ಬೆರಳುಗಳಿವೆ. ಆವರಿಸಿ, ಕುಂಬಾ ಶೋಚನೀಯವಾಗಿದೆ.

ಈ ಪ್ರೀತಿ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯುಂಟಾಗಲು ನಿತ್ಯಾನಂದ ಹೆದ್ದದ್ದು. ರಾಜಕುಮಾರಿ ಪಾಸುರಾಗಿ ಸಹ ಸ್ವಲ್ಪ ಬೆದ್ದಳು. ಆಗಾಗಲೇ ನೂರಾರು ಜನ ರಾಜಕುಮಾರರ ಕಿರು ಬೆರಳುಗಳು ವಜ್ರಕಾಯನ ಕತ್ತಿಗೆ ಬಲಿಯಾಗಿತ್ತು. ಬೇರೇನು ಗುಪಾಯ ಎಂದು ಎಲ್ಲರೂ ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರುವಾಗ ಎಲ್ಲಿಂದಲೋ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನು ರಾಜನ ದರ್ಶನಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದ.

“ಪ್ರಭೂ, ನಾನು ರಾಜಕುಮಾರನಲ್ಲ ಒಬ್ಬ ಬಡ ಒಕ್ಕಲಿಗನ ಮಗ. ಒಂದು ವೇಳೆ ನಾನು ವಜ್ರಕಾಯನನ್ನು ಗೆದ್ದರೆ ನಿಮ್ಮ ಮಗಳನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡುವಿರಾ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ಮಗಳ ಕವಿ ಒಂದು ಸಾರಿ ದೃಷ್ಟಿ ಬೀರಿದ. “ನನಗೆ” ಎಂದು ಅವರು ಹರೆಯಾಡಿಸಿದರು. ಕೂಡಲೇ “ವಜ್ರಕಾಯನನ್ನು ಗೆದ್ದವನು ಯಾರೇ ಆಗಲಿ ಜನ ಪ್ರೇಕವಿರದೇ ಆಗುವನು. ಅಂತಹವನಿಗೆ

ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ತಂದೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡುವೆನು” ಎಂದ ರಾಜ.

ಆ ಯುವಕ ರಾಜನ ಅಪ್ಪಣೆ ಸಡೆದು ಹೊರಟುಹೋದ. ವಜ್ರಕಾಯನಿಂದ ಪ್ರೇತ ಪ್ರಾಯೋಬ್ಬರ ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ನಾಲ್ಕೇ ನಾಲ್ಕು ಬೆರಳುಗಳಿರುವ ವಿಷಯ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ಸಾರಿ ಸಮುದ್ರವನ್ನು ದಾಟಿ ಆ ದ್ವೀಪದಿಂದ ಐದು ಬೆರಳುಗಳ ಸಹಿತವಾಗಿ ಬಲಗೈಯಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗಿದನೆಂದರೆ ಆತನು ವಜ್ರಕಾಯನನ್ನು ಸೋಲಿಸಿದನೆಂತಲೇ ತಿಳಿದಿದ್ದರು ನಿತ್ಯಾನಂದ ಮತ್ತು ಆತನ ಪ್ರಜೆಗಳು.

ಈ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿದಾಗ ಅರಿತಿದ್ದ ಆ ಯುವಕ ಹುಲ್ಲುಕೊಯ್ಯುವ ಕುಡುಗೋಲು

ಹೊರತು ವ:ತ್ತೆ ಯಾಘಾಂದು ಆಯುಧವನ್ನು
ಹಿಡಿಯಲು ಅರ್ಹನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಧೈರ್ಯ
ವಾಗಿ ವಜ್ರಕಾಯನ ಹತ್ತಿರ ಯುದ್ಧಮಾಡಲು
ಹೊರಟ. ಸಾವಿರಾರು ಪ್ರಜೆಗಳೂ, ರಾಜನೂ
ಆತನನ್ನು ಬೀಳ್ಕೊಟ್ಟರು.

ಆ ಯುವಕ ತಿಮಿರ ದ್ವೀಪದಲ್ಲಿ ಕಾಲಿಟ್ಟ
ಕೂಡಲೇ ವಜ್ರಕಾಯನು ತಳತಳನೆ ಹೊಳೆ
ಯುವ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಪುಳಿಸುತ್ತಾ ಮುಂದೆ
ಬಂದ.

“ಎಷ್ಟುಜನಕ್ಕೆ ಬೆರಳು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕಳು
ಹಿಸಿದರೂ ಇನ್ನೂ ಬಂದು ತೊಂದರೆ ಕೊಡು
ತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನುಮುಂದೆ ಅವರನ್ನು ಕೊಂದೇ
ಬಿಡುತ್ತೇಕೆ! ಸೀಡೆ ತೊಲಗುತ್ತೆ” ಎಂದು
ಹೊಂಕರಿಸಿದ.

ಅದಕ್ಕೆ ಆ ಯುವಕ ವಿನಯವಾಗಿ
ಹೀಗೆಂದ: “ಮಹಾಪ್ರಭೂ, ನಾನು ನಿಮ್ಮ
ಮೇಲೆ ಯುದ್ಧ ಮಾಡುವೆಯೇ ಸೋಲನ್ನು
ಹಿಂಪುಕೊಳ್ಳುವೆನು. ಈ ಕಿರುಬೆರಳನ್ನು ಕತ್ತ
ರಿಸಿಬಿಟ್ಟರೆ ನನ್ನದಾಗಿ ನಾನು ಹಿಡಿಯುವೆನು.
ಮತ್ತೇನೂ ಬೇಡ”

ವಜ್ರಕಾಯನಿಗೆ ಈ ಮಾತುಗಳು ತುಂಬಾ
ಆಶ್ಚರ್ಯವನ್ನುಂಟು ಮಾಡಿತು. ಆದರೂ
ಯಾಘಾಂದು ಕಷ್ಟವಿಲ್ಲದೆ ಕೆಲಸ ಮುಗಿಸಿ
ಬಹುದೆಂದು “ಹಾಗೇ ಆಗಲಿ” ಎಂದು ಆ
ಯುವಕನ ಬಲಗೈ ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಕಿರು
ಬೆರಳನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಹೋಗಿದ.

ಆ ಯುವಕ ಚಿಂತೆಪಡುವ ಬದಲಾಗಿ,
ಸಂತೋಷದಿಂದ ಹಡಗು ಹತ್ತಿ ತೀರವನ್ನು
ಸೇರಿದ. ಹಡಗು ದಡವನ್ನು ಸೇರುವ ಮೊದಲೇ
ಬಲಗೈಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ದೊಡ್ಡ ಖಡ್ಗವನ್ನು
ಹಿಡಿದು ಪುಳಿಸುತ್ತಾ “ವಜ್ರಕಾಯ
ಸೋತ:ಪೋದ. ನೋಡಿ ನನ್ನ ಬೆರಳುಗಳನ್ನು!”
ಎಂದು ಉಬ್ಬಿನಿಂದ ತನ್ನ ಸದು ಬೆರಳು
ಗಳನ್ನು ತೋರಿಸಿದ.

ಅಲ್ಲಿ ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನರೆಲ್ಲಾ “ಜಗದೇಶ್ವರ
ನಿಗೆ ಜಯವಾಗಲಿ” ಎಂದು ಜಯಕಾರಗಳನ್ನು
ಮಾಡಿದರು. ಭಾಸುರಾಂಗಿ ಆತನ ಕೊರಳಿಗೆ
ಹೂಮಾಲೆ ಹಾಕಿದಳು. ಅದೇ ಆ ಯುವಕನ
ಕೆಳಗೆ ನೋದಲು ಆರು ಬೆರಳುಗಳಿದ್ದವೆಂದು
ಯಾರೂ ಕಂಡುಹಿಡಿಯಲಿಲ್ಲ.

ಮೂರು ಸಿಂಬೆಗಳು

ಒಬ್ಬರಾಜ. ಆತನಿಗೆ ಒಬ್ಬಳೇ ಒಬ್ಬ ಮಗಳು
ಆಕೆ ಸುರಸುಂದರಿ. ಆಕೆ ಬೆಳೆದು ದೊಡ್ಡವಳಾ
ದಂತೆ ಆಕೆಯ ಸೌಂದರ್ಯವೂ ಹೆಚ್ಚುತ್ತಿತ್ತು.

ಆ ಸೌಂದರ್ಯರಾಶಿಯನ್ನು ಕಂಡು
ಸಂಬಂಧಿಗಳಿಗೆ ಅನಂದವಾಗುವ ಪ್ರತಿಯಾಗಿ
ಚಿಂತೆ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಆ ರಾಜಕುಮಾರಿ
ಸ್ತ್ರೀ ಸಹಜವಾದ ಲಕ್ಷಣಗಳನ್ನು ಪರಿಪಾಲಿಸು
ತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಇದೇ ಅವರ ಚಿಂತೆಗೆ ಕಾರಣ.
ತಂದೆಯ ತರುವಾಯ ಆ ರಾಜ್ಯದ ರಾಣಿ
ಯಾಗುವ ಸಂಭವವಿದ್ದರೂ ಸಹ ರಾಜಕಾರ
ಣದ ವಿಷಯ ಎಳ್ಳಷ್ಟೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ.

ನಡೆಯುವುದನ್ನು ಅರಿತಾಗಲಿಂದ ಆಕೆಗೆ
ಓಡುವುದು ಒಂದೇ ಒಂದು ಹವ್ಯಾಸ—
ಮಾನವನೇ ಆಗಲೀ, ಪ್ರಾಣಿಯೇ ಆಗಲೀ,
ಪಕ್ಷಿಯೇ ಆಗಲಿ ಯಾವುದೂ ತನಗಿಂತ ವೇಗ
ವಾಗಿ ಓಡಕೂಡದು. ಇದು ಆಕೆಯ ಅಭಿ
ಲಾಷೆ.

ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಕುದುರೆ ಓಡು
ವುದು ಆಕೆಯ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಗೋಚರವಾಯಿ
ತೆಂದರೆ, ರಾಜಕುಮಾರಿ ಅದನ್ನು ಸೋಲಿಸುವ

ತನಕ ಸುಮ್ಮನಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅರಣ್ಯಕ್ಕೆ
ಹೋದಳೆಂದು ಭಾವಿಸಿ, ಅಲ್ಲಿನ ಮೃಗ
ಗಳೊಂದಿಗೆ ಓಡುವಳು. ಉದ್ಯಾನವನಕ್ಕೆ
ಹೋದರೆ ಹುಲ್ಲುಗಳಿಗಿಂತಲೂ ವೇಗವಾಗಿ
ಓಡುವಳು. ಎಷ್ಟಾದರೂ ಓಡಿದರೂ, ಆಕೆಗೆ
ಆಯಾಸವಾಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

“ವಾಯುದೇವನ ಹೊರತು ಮತ್ತೆ
ಯಾರೂ ಈಕೆಗಿಂತಲೂ ವೇಗವಾಗಿ ಓಡ
ಲಾರರು. ಈಕೆ ಮಾರುತನ ವರದಿಂದ ಜನಿ
ಸಿರಬೇಕು” ಎಂದು ಜನ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು.
ಆಕೆಗೆ ‘ಮಾರುತಿ’ ಎಂಬ ಹೆಸರನ್ನೂ ಸಹಾ
ಇಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು.

ಈ ಹವ್ಯಾಸದಿಂದ ಆಕೆಯನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಲು
ಆಕೆಯ ಸಂಬಂಧಿರೂ ಪ್ರಯತ್ನಪಟ್ಟು
ವಿಫಲರಾದರು.

ಮಂತ್ರಿ ಮತ್ತು ರಾಜಗುರು ಸಹ ಹೇಳಿ
ನೋಡಿದರು. ರಾಜಮಂಡುಕನಾಗುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.
ಎಂದಾದರೂ ಮಾರುತಿಗೆ ಕಿರೀಟಧಾರಣೆ
ಯಾಗಬೇಕು. ಇನ್ನೂ ಅವಳು ಸ.ಧಾರಿಸ
ದಿದ್ದರೆ ಹೇಗೆ?

ಪ್ರಜಾನುರಾಗವಿಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ರಾಜ್ಯವಾಳುವುದು ಕಷ್ಟ. ಮಾರುತಿ ಕದಲಿಗಳೊಂದಿಗೂ, ಜಿಂಕೆಗಳೊಂದಿಗೂ ಓಡಿ ಗೆಲ್ಲುವೆಂದು ಪ್ರಜೆಗಳು ಗೌರವಿಸಲಾರರು. ರಾಜ್ಯಭಾರವಹಿಸುವವರು ಯುಕ್ತಿ, ತಂತ್ರಗಳಲ್ಲಿ ನೈಪುಣ್ಯತೆ ಪಡೆದಿರಬೇಕು. ಮಾರುತಿ ಇನ್ನಾದರೂ ತನ್ನ ದೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಾಜೋಚಿತವಾದ ಮರ್ಯಾದೆಗಳ ಕಡೆ ಗಮನ ಕೊಡಬೇಕು.

ಮಾರುತಿಗೆ ಯುಕ್ತವಯಸ್ಸು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು. ಇಂದೋ ನಾಳೆಯೇ ಆಕೆಗೆ ವಿವಾಹವಾಗಲೇಬೇಕು. ಪದ್ವಾಭಿಷೇಕವನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ತಳ್ಳಿದರೂ, ವಿವಾಹವನ್ನು ಬಹಳ ಕಾಲ ಮುಂದಕ್ಕೆ ಹಾಕುವಂತಿಲ್ಲ. ನೆರೆತೊಲೆಯ ರಾಜಕುಮಾರರಲ್ಲಿ ಯಾರಾದರೂ ಅರ್ಹ

ನಾದವನನ್ನು ಆರಿಸಿ ಮಾರುತಿ ವರಿಸಿದರೆ, ಮಿಕ್ಕಿಲ್ಲ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ರಾಜಗುರು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿ ನೋಡಿಕೊಳ್ಳುವರು. ಆದರೊಂದು ವಿಷಯ. ಮಾರುತಿ ನಡತೆ ಬದಲಾಯಿಸದಿದ್ದರೆ ಉನ್ನತ ಮಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಯಾವ ರಾಜಕುಮಾರನೇ ಆಗಲೀ ಅಕೆಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲಾರ.

ರಾಜಗುರು ಮತ್ತು ಮಂತ್ರಿ ಹೇಳಿದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮಾರುತಿ ಸುವರ್ಣಾನವಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು.

ಆಕೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿದಳು: “ಸರಿ. ನನ್ನ ವಿವಾಹಕ್ಕೆ ಏರ್ಪಾಡು ಮಾಡಿ. ನನಗೆ ನಿಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರರು ಯಾರೂ ಬೇಕಾಗಿಲ್ಲ. ಓಡುವುದರಲ್ಲಿ ನನ್ನನ್ನು ಯಾರು ಸೋಲಿಸುವರೋ ಆತನನ್ನು ಮಾತ್ರ ನಾನು ವಿವಾಹವಾಗುವೆನು. ಮತ್ತೆ ಯಾರೂ ನನ್ನನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಲು ಅರ್ಹರಲ್ಲ.”

ಮಂತ್ರಿ ದಿಗ್ಗೂಢನಾದ. ರಾಜಗುರುವಿನ ಬಾಯಿಯಲ್ಲಿ ಮಾತೇ ಹೊರಡದಂತಾಯಿತು.

“ಸರಿ, ತಾಯಿ, ನೀವು ಹೇಳಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡೋಣ. ಎಲ್ಲ ದೇಶಗಳಿಗೂ ಸಮಾಚಾರ ಕಳುಹಿಸುತ್ತೇನೆ” ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ.

“ಆದರೊಂದು ನಿಯಮವಿದೆ. ನಾನು ಗೌರವ ಮಂಶದ ರಾಜಕುಮಾರಿ. ನನ್ನನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗುವ ಅಶೆಯಿಂದ ಯಾರಿಂದಲಿ ಅಪರು ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಶಿಗೆ ನಿಲ್ಲಬಹುದು. ಅದುದರಿಂದ ನನ್ನೊಂದಿಗೆ ಓಡಿಸೋತುಹೋದ

ವರ ಶಿರಚ್ಛೇದ ಮಾಡಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ತಿಳಿಸಿ" ಎಂದು ರಾಜ ಕುಮಾರಿ ಹೇಳಿದಳು.

“ಆಗಬಹುದು ತಾಯಿ” ಎಂದ ಮಂತ್ರಿ.

೨

ಮಾರುತಿಯ ವಿನಾಹದ ಪತ್ರವನ್ನು ಕೇಳಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ಓಡಿದ ಸಂದ್ಯದ ಮುಖಾಂತರ ಪತಿಯನ್ನು ಆರಿಸಿಕೊಂಡ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಸಂಗತಿ ಯಾರೂ ಎಂದೂ ಕೇಳಿರಲಿಲ್ಲ! ಇಂತಹ ಕಥೆ ಯಾವ ಪುರಾಣದಲ್ಲೂ ಇಲ್ಲ!!

ಸೀತಾಸ್ವಯಂವರದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಒಬ್ಬರಿಗೊಬ್ಬರು ಸ್ಪರ್ಧಿಸಿದರೆ ಸೊರತು ಯಾರೂ ಮದುವೆಗೊಂಡಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಹೂಡಲಿಲ್ಲ.

ಮಾರುತಿಯ ಸೌಂದರ್ಯವನ್ನು ಕೇಳಿದವರು ಆಕೆಯ ಸಲುವಾಗಿ ಶಿರಚ್ಛೇದನ ಮಾಡಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಪರವಾಗಿಲ್ಲವೆಂದು ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ಪರ್ಧಿಸಲು ಬಂದರು.

ಕೆಲವರು ರಾಜ್ಯಕಾಂಕ್ಷೆಯಿಂದ ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಬಂದರು. ಆಕೆಯ ಓಡಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೆಲವರು “ಹೆಣ್ಣುಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಓಡಲಾರೆವೇ?” ಎಂದು ಜಂಭದಿಂದ ಬಂದರು. ವಿದ್ಯೆಯಲ್ಲಿ ಹೆಸರು ಗಳಿಸಿದ ಅನೇಕರು ಆಕೆಯನ್ನು ಜಯಸಖೇಕೆಂಬ ಅಹಂಕಾರದಿಂದ ಬಂದರು. ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಈ ವಿಷಯ ತಿಳಿದ

ಕೂಡಲೇ ಓಡುವುದನ್ನು ಅಭ್ಯಾಸ ಮಾಡಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಮಾರುತಿ ಸ್ವಯಂವರದ ಪ್ರಕಟನೆಯಾದ ಮಾರನೆಯ ದಿವಸದಿಂದ ವಿವಿಧ ದೇಶಗಳಿಂದ ಅಭ್ಯರ್ಥಿಗಳು ಬರಲು ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದರು. ಅವರಲ್ಲಿ ವಿಖ್ಯಾತರಿಪ್ಪಾರಿ, ಪ್ರತಿಭಾವಂತರಿಪ್ಪಾರಿ, ಉನ್ನತ ವಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದವರಿಪ್ಪಾರಿ, ಸುಂದರರಿಪ್ಪಾರಿ, ಅದರೆ ಒಬ್ಬರೂ ಓಡಿದಲ್ಲಿ ಆಕೆಯನ್ನು ಮೀರಿಸುವವರಿಲ್ಲ.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆಯಿಂದ ಸಂಜೆಯವರೆವಿಗೂ ಮಾರುತಿ ವಿಷ್ಣುಜನರೊಂದಿಗಾದರೂ ಓಡಲು ಸಿದ್ಧಳಿರುವಳು. ರಾಜಭವನದ ಮುಂದೆ ವಿಶಾಲವಾದ ಸ್ಥಳವನ್ನು ಈ ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ಮೀಸಲಾಗಿಟ್ಟರು.

ಚಂದಮಾಮ

ಸುತ್ತಲೂ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ನಿಲ್ಲಿಲು ಏರ್ಪಾಟು ಮಾಡಿದರು. ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ಓಡುವ ಸಲಹೆ ಒಂದು ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ವ್ಯಕ್ತಿಲೆಯನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿರುವರು. ಸ್ನೇಹಿತರೊಡನೆ ಮರುಕ್ಷಣ ಸ್ಪರ್ಧಿಗಳು ವ್ಯಕ್ತಿಲೆಯ ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ ಶಿಕ್ಷೆ ಪಡೆಯಲೇಬೇಕು.

ಮೊದಲನೆಯ ದಿನ ಈ ವ್ಯಕ್ತಿಲೆಯಿಂದ ಹನ್ನೆರಡು ತಲೆಗಳು ಕೆಳಗುರುಳಿದುವು. ಪ್ರತಿ ಶಿಕ್ಷೆಯಾದಾಗಲೂ ಪ್ರೇಕ್ಷಕರು ಪಾಪಾಕಾರ ಮಾಡಿದರು.

ಮಾರುತಿಯನ್ನು ಕುರಿತು ಅನೇಕರು ಅನೇಕ ರೀತಿ ಮಾತಾಡಿಕೊಂಡರು. ಆಕೆ ಪಾಪಾಣ ಹೃದಯಳು ಎಂದರು ಕೆಲವರು. ಆಕೆಯದೇನೂ ತಪ್ಪಿಲ್ಲವೆಂತಲೂ ಆಕೆಯೊಂ

ದಿಗೆ ಓಡಲು ಸಾಹಸ ಮಾಡಿದವರದೇ ತಪ್ಪೆಂತಲೂ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು. ಈ ರೀತಿ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಮುಂದು ವರೆಸರೆ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿರುವ ಯುವಕರೆಲ್ಲಾ ನಿರ್ಮೂಲವಾಗುವರೆಂದರು ಹಲವು ಜನ. ನೋಡಿ ಬೇಕಾದರೆ ಮಾರುತಿಗೆ ಏನಾಹವೇ ಆಗುವುದಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮತ್ತೆ ಕೆಲವರು ಹೇಳಿದರು.

ಮಾರುತಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಸೋತವರು ಸಾಯುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಹೊಸಬರು ಬರುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಾರೆ.

ಈ ರೀತಿ ಆದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದವರಲ್ಲಿ ಕುಮಾರನೆಂಬ ಒಬ್ಬ ಯುವಕನಿದ್ದ. ಆತನೇನೋ ಒಬ್ಬ ರಾಜಕುಮಾರ; ಆದರೆ ಆತನು ಚಿಕ್ಕಂದಿನಲ್ಲೇ ತಂದೆತಾಯಿಗಳನ್ನು ಕಳೆದುಕೊಂಡು ರಾಜ್ಯಭ್ರಷ್ಟನಾಗಿ, ದೇಶಾಂತರವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ.

ಕುಮಾರನು ಈ ದೇಶಕ್ಕೆ ಬಂದು ಇಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವ ಭೀಕರ ಸ್ವಯಂವರದ ಸುದ್ದಿ ಕೇಳಿದ. ಎಲ್ಲರಂತೆ ಆತನೂ ಸ್ಪರ್ಧೆ ನಡೆಯುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಬಂದ.

ಅಂದು ಪ್ರಭಮ ನರಪತುನೊಂದಿಗೆ ಓಡಲು ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದಳು ಮಾರುತಿ. ಆಕೆ ಕುಮಾರನ ಕಣ್ಣಿಗೆ ಬಿದ್ದು ಮರುಕ್ಷಣವೇ ಆತನಿಗೆ ಮಿಕ್ಕ ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ಮರೆತುಹೋಯಿತು. ಆಕೆಯ ಹೊರತು ಆತನಿಗೆ ಮತ್ತೇನೂ ಕಾಣಿಸವಾಯಿತು. ಆಕೆಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಹಾಗೆಯೇ ಆಕೆ ಒಬ್ಬನೊಂದಿಗೆ ಓಡಿ ಗೆದ್ದಳು. ಆ

ಅಭಾಗ್ಯನ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿದರು. ಆದರೆ ಕುಮಾರನ ಕಣ್ಣು ಗೆಮಾರುತಿ ಹೊರತು ಆಕೆಯೊಂದಿಗೆ ಸ್ವರ್ಗಹೂಡು ಸೋತು ಹೋದ ಅಭಾಗ್ಯನಾಗಲೀ, ಅವನ ತೀರ್ಚ್ಚಿದನವಾಗಲೀ ಕಾಣಿಸದಾಯಿತು. ಪ್ರಜೆಗಳ ಹಾಹಾಕಾರವೂ ಕೇಳಿಸದಾಯಿತು. ಅಂದು ಸ್ವರ್ಗಗಳು ಮುಗಿಯುವವರೆಗೂ ಅಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದು ಮಾರುತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದ!

ಪ್ರಜೆಗಳು ತಮ್ಮ ತಮ್ಮ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಹೊರಟರು. ಕುಮಾರನೂ ಸಹ ಅಲ್ಲಿಂದ ಕದಲಿದ ಎತ್ತಕಡೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವನೋ ಅತನಿಗೇ ತಿಳಿಯದು. ನೆಟ್ಟಗೆ ಉರಾಚಿಹೋದ. ನದಿಯ ದಡದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಡುಗೆ ಅಡುಗೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕಾಲುದಾರಿ.

ಆ ಕಾಲುದಾರಿಯಲ್ಲಿ ನಡೆದು ಒಂದು ಪಾಳುಬಿದ್ದ ದೇವಾಲಯವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡ ಒಳಗೆ ಪ್ರವೇಶಿಸಿದ. ಅದರಲ್ಲಿ ಪಾರ್ವತಿಯ ಮೂರ್ತಿ ಇತ್ತು.

ಆ ದೇವಾಲಯಕ್ಕೆ ಜನರು ಯಾರೂ ಹೋಗುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಲಯದ ನೆಲಕ್ಕೆ ಹಾಸಿದ್ದ ಚಪ್ಪಡಿಗಳ ಮಧ್ಯಮಧ್ಯೆ ಯಾವುದಾವು ಪ್ರಾಣಿಗಳ ಗಿಡಗಂಟಿಗಳು ಬೆಳೆದಿದ್ದವು. ಕಲ್ಲುಗಳಲ್ಲಾ ಮಲಿನವಾಗಿದ್ದವು. ಅಲ್ಲಿ ಹಲ್ಲಿ, ಅಳಿಲು, ಗುಬ್ಬಿಚ್ಚಿ ಮುಂತಾದವು ತಾವೇತಾವಾಗಿ ಸಂಚರಿಸುತ್ತಿದ್ದವು.

ಪಾರ್ವತಿಯ ವಿಗ್ರಹವನ್ನು ಕಂಡಕೂಡಲೇ ಕುಮಾರನ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಉಕ್ಕುತ್ತಿದ್ದ ಭಾವ

ಗಳೆಲ್ಲ ಹೊರಹೊಮ್ಮಿದವು. ಆತ ಆ ವಿಗ್ರಹದ ಕಾಲುಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡು ಈರಿತಿಯಾಗಿ ಕಾತರ ಸ್ವರದಿಂದ ಹೇಳಲಾರಂಭಿಸಿದ:

“ತಾಯಿ, ಪಾರ್ವತಿ. ನೀನು ನಮ್ಮ ಕುಲದೇವತೆ. ನಾನೆಷ್ಟೋ ಕಷ್ಟಗಳಲ್ಲಿ ಸಿಲುಕಿದ್ದೆ. ಆದರೆ ಎಂದೂ ನಿನ್ನನ್ನು ಏನೂ ಕೋರಿರಲಿಲ್ಲ. ಈಗ ನನ್ನ ದೊಂದೇ ಒಂದು ಕೋರಿಕೆಯನ್ನು ನೆರವೇರಿಸು. ಹೇಗಾದರೂ ಮಾರುತಿಯನ್ನು ನನ್ನ ಪತ್ನಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡು. ನನಗೆ ರಾಜ್ಯ ಬೇಡ. ಭೋಗಭಾಗ್ಯಗಳು ಬೇಡ. ನನಗೆ ಮಾರುತಿ ಹೊರತು ನೆತ್ತಿನೂ ಅವಶ್ಯಕತೆಯಿಲ್ಲ. ನಿನ್ನ ಪಾದದಾಳೆಗೂ ನನ್ನ ಮಾತು ಸತ್ಯತಾಯಿ, ಮಾರುತಿ ಆಮಾಯಕಳು. ಆಕೆಗೆ

೩

ಮೂರು ಹಗಲು, ಮೂರು ರಾತ್ರಿ ನಿದ್ರಾ ಹಾರಗಳಿಲ್ಲದೆ ಕುಮಾರನು ಅನೇಕ ರೀತಿಯಾಗಿ ಪಾರ್ವತಿಯ ಪಾದಗಳನ್ನು ಆಶ್ರಯಿಸಿದ. ಮೂರನೆಯ ರಾತ್ರಿ ಮೂರು ಜಾವ ಕಳೆಯಿತು.

ದೂರದಲ್ಲಿ ಕೋಳಿ ಕೂಗಿತು. ಅಂಧಕಾರ ವಾಗಿದ್ದ ಶಿಥಿಲ ದೇವಾಲಯವು ತಟ್ಟನೆ ಪ್ರಕಾಶಮಾನವಾಯಿತು. ಕುಮಾರನು ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದ. ಮಿಂಚನ್ನೂ ಮೀರಿಸಿದ ಜಿಳಕು ಹೊರತು ಮತ್ತೇನೂ ಆತನಿಗೆ ಕಾಣಿಸಲಿಲ್ಲ. ಈ ಮಾತುಗಳು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿಸಿದವು:

“ವ:ಗೂ, ಚಿಂತಿಸಬೇಡ. ನಿನ್ನ ಅಭೀಷ್ಟವನ್ನು ನೆರವೇರಿಸುವೆನು. ಶಕ್ತಿಯಿಂದ ನೀನು ಮಾರುತಿಯನ್ನು ಜಯಿಸಲಾರೆ. ಯುಕ್ತಿಯಿಂದ ಜಯಿಸು. ನಿನಗೆ ಮೂರು ಚಿನ್ನದ ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ನೀನು ಮಾರುತಿಯೊಂದಿಗೆ ಓಡಲು ಸ್ಪರ್ಧೆಗೆ ನಿಂತಾಗ ಆಕೆ ನಿನ್ನನ್ನು ದಾಟಿಹೋಗುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಹಣ್ಣನ್ನು ಬಿರುಸಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಸೆ. ಅಗತ್ಯಬಿದ್ದಲ್ಲಿ ಮೂರು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನೂ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ನಿನ್ನ ಕೆಲಸ ಸಾಗಿಸು.”

ಕ್ಷಣಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಆ ಕಾಂತಿಯೂ ಮಾಯವಾಯಿತು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾವುದೋ ಶೀತಲ ಕೈ ತಾಕಿದಂತಾಯಿತು. ಆ ಸ್ಪರ್ಶದಿಂದ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಆವೇದನೆ, ಹಸಿವು ಬಾಯಾರಿಕೆ

ಪ್ರೇಮವೆಂದರೇನೋ ತಿಳಿಯದು. ತಿಳಿದರೆ ಆಕೆ ಪತಿಗಾಗಿ ಈ ಸ್ವರ್ಧೆ ಏರ್ಪಡಿಸುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ. ಆಕೆಯ ಹೃದಯದಲ್ಲಿ ಪ್ರೇಮಜ್ವಾಲೆಯನ್ನು ಉರಿಸು.

“ತಾಯೇ, ನಿನ್ನ ಹೊರತು ನನಗೆ ಬೇರೆಯಾರಿವಾರೆ ದಿಕ್ಕು. ನೀನು ನನಗೆ ಮಾಮತಿಯನ್ನು ಕೂಡಿಸದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನನ್ನ ಜನ್ಮ ವೃಥಾ ಆಗುವುದು. ಅಷ್ಟರವರೆವಿಗೂ ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟು ಕಡಲುವುದಿಲ್ಲ. ಸಾವು ತಪ್ಪುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೆ. ಒಂದು ಕವ:ಪ್ರೇಮದಿಂದ ದಹಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ನಾನು ಬಹಳ ಕಾಲ ಬಾಳಲಾರೆ. ನಿನಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಅನುಗ್ರಹವುಂಟಾಗದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ನಿನ್ನ ಪಾದಗಳ ಹತ್ತಿರವೇ ಪ್ರಾಣ ಬಿಡುವೆನು.”

ಚಂದಮಾಮು

ಗಳು ಮಾಯನಾದುವು. ಪಾರ್ವತಿ ದೇವಿಯು ಪಾದಗಳ ಮೇಲಿಂದ ಆತನು ತನ್ನ ಕೈಗಳನ್ನು ತೆಗೆದ.

ಆತನ ಮಡಿಲಲ್ಲಿ ಫಳಫಳನೆಂದು ಮೆರೆಯುವ ಮೂರು ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣುಗಳು ಇದ್ದವು. ಆತನು ಅವುಗಳನ್ನು ಕಣ್ಣಿಗೆ ಒತ್ತಿಕೊಂಡು, ದೇವಾಲಯದಿಂದ ಹೊರಬಿದ್ದು, ನದಿಯಲ್ಲಿ ಸ್ನಾನಮಾಡಿ, ಸ್ವಯಂವಶಕ್ಕೆ ಸಿದ್ಧನಾಗಿ ಹೊರಟ.

ಆಗಲೇ ಬೆಳಗಾಗುತ್ತ. ಜನ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಾಗಿ ಬಂದು ಸೇರುತ್ತಿದ್ದರು. ಮಾರುತಿ ಸ್ವರ್ಣಗಾರರಿಗಾಗಿ ಸಿದ್ಧನಾಗಿರುವಳು. ಆಕೆಯ ಹೃದಯ ಹಿಂದು ಶಿಶಿ. ಕುಮಾರನು ಆ ವಿಷಯ ತಿಳಿದೂ ಆಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೇಮಿಸಿದ್ದಾನೆ. ಆ ಶಿಶಿಯನ್ನು ಕರೆಗಿಸಲು ಪಾರ್ವತೀ ದೇವಿ ಬೆಂಬಲವಿರುವುದೆಂದು ಆತನು ನಂಬಿದ್ದಾನೆ.

ಸ್ವರ್ಣಗೆ ವರ್ಷಾಟಗಳೆಲ್ಲಾ ಪೂರ್ತಿಯಾದವು. ಒಬ್ಬರ ಪಕ್ಕದಲ್ಲೊಬ್ಬರು ನಿಂತು ಕೊಂಡರು. ಓಡಲು ಸಂಕೇತ ಯಾವಾಗ ಬರುವುದೋ ಎಂದು ಇಬ್ಬರೂ ಕಾದಿರುವರು.

ಸೌಜ್ಞಿಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರನು ಹಿಂದು ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದು ಪಕ್ಕಕ್ಕೆ ಹಿಡಿದ. ಅದು ಎಳೆ ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ಮಿಲಮಿಲನೆ ಮೆರೆಯುತ್ತಾ ಅತಿ ವೇಗವಾಗಿ ಜನರ ಕಡೆಗೆ ಉರುಳುತ್ತಿತ್ತು.

ಮಾರುತಿಯ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಿಣುಗುಟ್ಟಿದವು. ಅತಿ ವೇಗವಾಗಿ ಉರುಳಿಕೊಂಡು

ಹೋಗುತ್ತಿರುವ ಆ ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣು ತನಗೆ ಸಮಾಲು ಹಾಕುತ್ತಿರುವಂತೆ ಭಾಸವಾಯಿತು. ಆ ಹಣ್ಣಿನ ಹಿಂವೆ ಓಡಿ, ಅದು ಜನರಮಧ್ಯೆ ಸೇರುವವುನ್ನು ಅದನ್ನು ಹಿಡಿದು, ಕುಮಾರನ ಕವೆ ನೋಡಿದಳು. ಆತನಾಗಲೇ ಹದಿನೈದು ಗಜ ದೂರ ಓಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಮಾರುತಿಗೆ ಎಲ್ಲೆಂದಲ್ಲೋ ನೂತನ ಶಕ್ತಿ ಬಂದಂತಾಯಿತು. ಆಕೆ ಶರವೇಗದಲ್ಲಿ ಆತನನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿದಳು; ಸೇರಿಕೊಂಡಳು. ಇನ್ನೊಂದು ಕ್ಷಣಕ್ಕೆ ತನ್ನನ್ನು ದಾಟಿಬಿಡುವ ಛಂದಾಗ ಕುಮಾರನು ಎರಡನೇ ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ತೆಗೆದು ಅದನ್ನು ಜೋರಾಗಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಸೆದ. ಮಾರುತಿ ಅದರ ಕರೆಯನ್ನು ತೃಣೇ ಕರಿಸಿದಾಳು. ಸ್ವರ್ಣಯ ಮಾತನ್ನು ಮರೆತು

ಆಕೆ ಅದರ ಹಿಂದೆ ಓಡಿ ಅದು ನಿಲ್ಲುವವುನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡಳು. ಈ ವೇಳೆಗೆ ಕುಮಾರ ಅರವತ್ತುಗಜ ದೂರ ಓಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಮಾರುತಿಯ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ಯಾರೂ ಊಹಿಸಲಾರದ ಚೇತನ ವುಂಟಾಯಿತು. ಆಕೆ ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತೆ ಕುಮಾರನ ಕಡೆ ಓಡಿದಳು. ಅತನು ಹತ್ತುಗಜ ಓಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಅತನನ್ನು ಸಮಾಪಿಸಿದಳು. ಮತ್ತೊಂದು ಕ್ಷಣದಲ್ಲಿ ಅತನನ್ನು ದಾಟಿಬಿಡಬಹುದು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಕುಮಾರ ಮೂರನೇ ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ತನ್ನಶಕ್ತಿಯನ್ನೆಲ್ಲಾ ಉಪಯೋಗಿಸಿ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ಎಸೆದ.

ಮಾರುತಿ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟಳು. ಕಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಶಕ್ತಿ ಉಡುಗಿ, ಎದುತ್ತ ಓಡುತ್ತಿದ್ದ ಕುಮಾರನನ್ನೂ, ಅತಿ ವೇಗವಾಗಿ ಉರುಳುತ್ತಿದ್ದ ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣನ್ನೂ ಒಂದುಸಲ ನೋಡಿದಳು.

ಕೂಡಲೇ ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣಿನ ಹಿಂದೆ ಓಡಿದಳು. ಆಕೆ ನಿಂಬೆ ಹಣ್ಣನ್ನು ಮುಟ್ಟುವ ವೇಳೆಗೆ ಕುಮಾರ 95 ಗಜ ದೂರ ಓಡಿಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ.

ಇನ್ನೊಂದು ಐದುಗಜ ಮಾತ್ರ ಉಳಿದಿದೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿ ಅತನನ್ನು ಸೇರಲು

ಮಾರುತಿ ಓಡಿದ ಓಟ ಮನುಷ್ಯಮಾತ್ರರು ಊಹಿಸಲಾರರು. ಆದರೆ ಲಾಭವಿಲ್ಲದಾಯಿತು. ಆಕೆ ಅತನನ್ನು ಸಮಾಪಿಸುವ ಮೊದಲೇ ಕುಮಾರ ಗಮ್ಯಸ್ಥಾನವನ್ನು ಸೇರಿ ಬಿಟ್ಟ.

ಈ ಪಂದ್ಯನೋಡಲು ಬಂದ ಜನರ ಹರ್ಷ ಧ್ವನಿ ಅಷ್ಟಿಷ್ಟಲ್ಲ. ಇಷ್ಟು ದಿನಕ್ಕೆ ಸ್ವಾಯದೊರೆಯಿತು. ಎಂದೂ ಸೋಲನ್ನು ಅರಿಯದ ಮಾರುತಿ ಅಂದು ಸೋತುಹೋದಳು. ದಿನಾ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದ ವನ ಅಂದಿಗೆ ಮುಕ್ತಾಯವಾಯಿತು. ಮಾರುತಿಗೆ ಒಬ್ಬ ಪತಿ ಲಭಿಸಿದ. ವನ ಶಿಲೆಯ ಹತ್ತಿರ ನಿಂದಿದ್ದ ರಾಜಭಟರು ತಮ್ಮ ಆಯುಧಗಳನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಹಿಗ್ಗಿದು, ಹೂವಾಲೆಯನ್ನು ತಂದು ಮಾರುತಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟರು. ಆ ಮೂಲೆಯನ್ನು ಆಕೆ ಕುಮಾರನ ಕೊಠಳಿಗೆ ಹಾಕುವಾಗ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ಆಕೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದಳು. ಕಪ್ಪೊಲಗಳು ಕೆಂಪು ಬಣ್ಣಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿದವು. ಮಾರುತಿಯಲ್ಲಿ ಮೊದಲನೇವಾರಿ ಕಾಣಿಸಿದ ಸ್ತ್ರೀಕಹಜವಾದ ಗುಣಗಳನ್ನು ಕಂಡು ರಾಜಪರಿವಾರ ಆನಂದ ಪಟ್ಟಿತು.

ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನಂಬಬಹುದೇ ?

ನಾವು ಯಾವುದಾದರೊಂದು ಅಸಂಭವವಾದ ವಿಷಯವನ್ನು ಕಂಡು "ನನ್ನ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನಂಬೇ ನಂಬದಾದೆ" ಎಂದು ಹೇಳುವೆವು. ಮೂಲಕ ಭರವಸೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡುವುದೇ ಹೊರತು ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನಂಬದವರು ತೀರಾ ವಿರಳ. ಅವಕ್ಕೆ ನಿರ್ದೋಷವೇನಾದರೆ ಯಾರಾದರೂ ಒಂದು ವಿಷಯವನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ 'ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡೆ' ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಕಣ್ಣಾರೆ ಕಂಡಿದ್ದೂ ಸಹ ಸ್ವೇಚ್ಛಾವಾಗಬಹುದು.

ನಮ್ಮ ಇತರ ಇಂದ್ರಿಯಗಳಂತೆ ಕಣ್ಣುಗಳೂ ಸಹ ಅಗಾಗ ತಪ್ಪು ಮಾಡುತ್ತಿರುತ್ತವೆ. ಈ ಕೆಳಗಿನ ಚಿತ್ರ ನೋಡಿ. ಎರಡು ಬಿಂದು ಅಡಗಿವೆ, ಒಂದು ಗುರುತು, ಒಂದೇ ಬಿಂದು ಕಿರಿಯ ಚುಕ್ಕೆ ರವೆ ನಿಮ್ಮ ದೃಷ್ಟಿ ಬಿಂದುವು ಸರಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೆಂದು ರುಜುವಾತು ಮಾಡಬೇಕೆಂದರೆ ಎರಡನೆಯನ್ನು ಮುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಒಲಿಗನ್ನೆ ಸಹ - ಗುರುತನ್ನು ನೋಡಿ. ಈ ಗುರುತುಗಳನ್ನು ಮೊದಲು ಒಂದು ಅಡಿ ದೂರ ವಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ನಿರ್ಧಾನವಾಗಿ

ಕಣ್ಣಿನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ಗುರುತನ್ನು ನೋಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸವಿಗೆ ಕುರುಚುಳ್ಳ ಕಾಣಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತದೆ.

ಆದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ ಒಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ದೂರ, ಆ ಚುಕ್ಕೆ ಮಾಯವಾಗುವುದು. ಆದರೆ ಕಾಗದ ಮೇಲೆ ಹತ್ತಿರ ಒಂದಾಗ ಕುರುಚು ಚುಕ್ಕೆ ಮತ್ತೆ ಕಾಣಿಸುತ್ತದೆ!

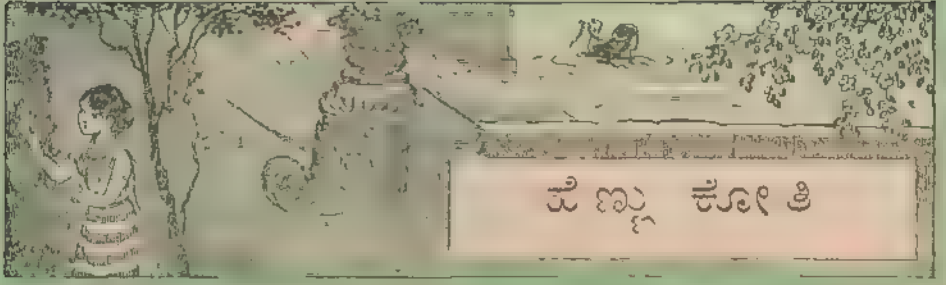

2. ಕಣ್ಣಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಚದರಗಳೇ. ಒಂದು ಬಿಂದುವು. ಮತ್ತೊಂದು ಕಪ್ಪಿನದು. ಎರಡರಲ್ಲಿ ಬೊಡ್ಡದಾ ವ್ಯತ್ಯಾಸ? ಒಂದು ಜಪ ರುಳಿಯುವು ಬಿಡಬೇಕು. ಹೇಳುವರು. ಆದರೆ ನಾಸ್ತಾನವಾಗಿ ಬೇರೆ ಚದರ ಕಪ್ಪು ಚದರಕ್ಕಿಂತ ಚಿಕ್ಕದು!

3. ಈ ಅಡ್ಡಗರೆ ಮತ್ತು ನಿಲುವು ಗೆರೆಗಳ ಸಾಲುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಮೊದಲನೆಯದರಲ್ಲಿ ಅಗಲಕ್ಕಿಂತಲೂ ಉದ್ದ ಹೆಚ್ಚು ಇರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುವುದು. ಎರಡನೆಯದರಲ್ಲಿ ಉದ್ದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಅಗಲ ಹೆಚ್ಚಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸುವುದು. ಆದರೆ ನಿಜ ಹೇಳಬೇಕಾದರೆ ಎರಡೂ ಸಮ ಚೌಕಗಳು.

ಈಗ ಹೇಳಿ. ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ನಂಬಬಹುದೆಂದು ಹೇಳುವಿರಾ ?

ಹೆಣ್ಣು ಕೋತಿ

ಹಿಂದೆ ಕಾಂಚಿಪುರವನ್ನು ಕನಕಸೇನನೆಂಬ ರಾಜನು ಪಾಲಿಸುತ್ತಿದ್ದನು. ಆತನು ವಿಲಾಸ ಪುರುಷ. ದೂರದೂರ ದೇಶಗಳಿಂದ ಅನೇಕ ವಿಧವಾದ ಹೂವಿನ ಗಿಡಗಳನ್ನು ತರಿಸಿ, ರಾಜ ಭವನದ ಹಿಂದೆ ಒಂದು ಸುಂದರ ಉದ್ಯಾನ ವನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸಿದ.

ಅಂದವಾದ ಆ ವನದಲ್ಲಿ ಅತಿ ಮನೋ ಹರವಾದ ಕೊಳವೊಂದನ್ನು ಕಟ್ಟಿಸಿದ. ಕೊಳದ ಸುತ್ತಲೂ ದೊಡ್ಡದೊಡ್ಡ ಮರಗಳೂ ಅವುಗಳನ್ನು ಸುತ್ತಿಕೊಂಡು ವಿವಿಧ ಹೂವಿನ ಬಳ್ಳಿಗಳೂ ಇದ್ದುವು.

ಒಂದುದಿನ ಕಾಂಚಿಪುರದ ರಾಣಿ ಕಮಲಾ ವತಿ ಕೊಳಕ್ಕೆ ಜಲಕನಾಡಲು ಹೊರಟಳು. ಕೊಳದಲ್ಲಿ ಇಳಿಯುವ ಮುನ್ನ ತಾನು ಧರಿಸಿದ್ದ ಆಭರಣಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ದಾಸಿಯ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟಳು. ಅವುಗಳಲ್ಲಿ ಒಂದು ಅಮೂಲ್ಯ ವಾದ ರತ್ನಹಾರವಿತ್ತು.

ರಾಣಿ ಕೊಟ್ಟ ಆಭರಣಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೊಳದ ದಡದಲ್ಲಿಟ್ಟು ದಾಸಿ ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಗಿಡ

ಗಳಿಂದ ಸ್ವಸ್ಥಗಳನ್ನು ಕೀಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇಷ್ಟ ರಲ್ಲಿ ಮರದ ಮೇಲಿದ್ದ ಒಂದು ಹೆಣ್ಣು ಕೋತಿ ಹಠಾತ್ತನೆ ಕೆಳಗೆ ಧುಮಕಿ ಆರತ್ನಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು, ಮತ್ತೆ ಮರದ ಮೇಲಕ್ಕೆ ಚಂಗೆನೆ ಹಾರಿತು.

ಕೋತಿ ಹಾರವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ದಾಸಿ ನೋಡಿದಳು. ಆದರೇನೂ ಮಾಡಲಾರದೆ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತು ಬಿಟ್ಟಳು. ಇಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಕಮಲಾವತಿ ಕೊಳದಿಂದ ಹೊರಗೆ ಬಂದು ವಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಆಭ ರಣಗಳಲ್ಲಿ ರತ್ನಹಾರ ಕಾಣಿಸದಾಗಲು ದಾಸಿ ಯನ್ನು ಕೇಳಿದಳು.

“ವಿಶೋಮೃ, ನೀವು ಕೊಟ್ಟ ಆಭರಣ ಗೆಲ್ಲವನ್ನು ಅಲ್ಲೇ ಇಟ್ಟಿ” ಎಂದಳು ದಾಸಿ, ರಾಣಿ ತನ್ನ ಅಜಾಗರೂಕತೆಗೆ ಎಲ್ಲಿ ಕೋಪ ಗೊಳ್ಳುವಳೋ ಎಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯಿಂದ.

ರಾಣಿ ಹೋಗಿ ರಾಜನಿಗೆ ಈ ಕಳ್ಳತನದ ವಿಷಯ ಹೇಳಿದಳು. ರಾಜನು ಮಂತ್ರಿ ಯನ್ನು ಕರೆಮುಸಿ ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯದೊ

ಳಗೆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತರಬೇಕೆಂದು
ಅಜ್ಞಾಪಿಸಿದೆ.

ರಾಜಾಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಮಂತ್ರಿ ಕೂಡಲೇ
ದಂಡನಾಯಕನನ್ನು ಕರೆದು, ನಡೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾ
ವಿವರಿಸಿ, ಅಂದು ಸಂಜೆಯೊಳಗೆ ರತ್ನಹಾರ
ದೊಂದಿಗೆ ಕಳ್ಳನನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ತರದಿದ್ದ
ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ತನ್ನ ನೌಕರಿಗೆ ಎಳ್ಳು ನೀರು ಕೊಡಬೇ
ಕಾದೀತು ಎಂದೂ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ.

ದಂಡನಾಯಕನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡು
ತ್ತಿರುವಂತೆ ನೂರಾರು ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ
ಹೊರಟ. ಪಟ್ಟಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿದ. ಕಳ್ಳ
ಯಾರೋ, ಹೇಗಿರುವನೋ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿ
ಯದು. ಆದರೆ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದಾತ ಬಡವ
ನಾಗಿರಬೇಕು, ಮಲಿನವಾದ ಉಡುಪನ್ನು
ಧರಿಸಿ, ಗಡ್ಡಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಎಂದು
ಅನರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಆ ಪಟ್ಟಣವೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ಅದರ ಸುತ್ತ
ಮುತ್ತಲಿರುವ ಅರಣ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹುಡುಕಿ,
ಸೂರ್ಯಾಸ್ತವು:ಯದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿ
ಯನ್ನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದಾತನನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು
ಬಂದರು. ಕಳ್ಳ ಸಿಕ್ಕಿದ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿದ
ಕೂಡಲೇ ರಾಜ ದರ್ಬಾರಿಗೆ ಬಂದ.

“ರತ್ನಹಾರವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು?” ಎಂದು
ಗದರಿಸಿದ ರಾಜ. ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ
ಯಾರೂ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ; ಕೂಡಲೇ ಗಲ್ಲಿಗೇ
ರಿಸುವರು ಎಂದು ಹೆದರಿ ಆ ಬಡವನು “ರತ್ನ

ಹಾರವನ್ನು ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ
ವ.ಹಾಸ್ತಾಮಿ’ ಎಂದ. ಹಿಗಿಂದ ಕೂಡಲೇ
ಕೋಶಾಧಿಪತಿಯ ಕೈಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿ
ರಾಜನಮುಂದೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ರಾಜ
ಅವೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ. ಕೋಶಾಧಿಪತಿಗೆ ರಾಜನ
ಗುಣ ಗೊತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ತಡಬಡಿಸದೆ
ನಮ್ಮ ಆಘಾತ ಜೋಯಿಸರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ
ಎಂದ.

ಆಘಾತ ಜೋಯಿಸ್ವನ ಕೈ ಕಾಲು ಕಟ್ಟಿ
ರಾಜನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ರಾಜ ಹಿಂದಿನ
ಇಬ್ಬರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡಿದ.
ಅವಕ್ಕೆ ಜೋಯಿಸ್ವನು ತಡಬಡಿಸದೆ “ಮಂತ್ರಿ
ಯವರ ಹಿರಿಯ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟ” ಎಂದ.

ಳಗೆ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತರ ಬೇಕೆಂದು ಅಜ್ಜಾ ಪಿಸಿದ.

ರಾಜಾಜ್ಞೆಯ ಪ್ರಕಾರ ಮಂತ್ರಿ ಕೂಡಲೇ ದಂಡನಾಯಕನನ್ನು ಕರೆದು, ನಡೆದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಏವರಿಸಿ, ಅಂದು ಸಂಜೆಯೊಳಗೆ ರತ್ನಹಾರ ದೊಂದಿಗೆ ಕಳ್ಳನನ್ನೂ ಹಿಡಿದು ತರದಿದ್ದ ಪಕ್ಷಕ್ಕೆ ತನ್ನ ನೌಕರಿಗೆ ಎಳ್ಳುನೀರು ಕೊಡಬೇಕಾದೀತು ಎಂದೂ ಎಚ್ಚರಿಸಿದ.

ದಂಡನಾಯಕನು ಯುದ್ಧಕ್ಕೆ ಹೊರಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ನೂರಾರು ಸೈನಿಕರೊಂದಿಗೆ ಹೊರಟ. ಪಟ್ಟಣವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸುತ್ತಿದ. ಕಳ್ಳ ಯಾರೋ, ಹೇಗಿರುವನೋ ಯಾರಿಗೂ ತಿಳಿಯದು. ಅವರೆ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿದಾತ ಬಡವನಾಗಿರಬೇಕು, ಮಲಿನವಾದ ಉಡುಪನ್ನು ಧರಿಸಿ, ಗಡ್ಡಬಿಟ್ಟುಕೊಂಡಿರಬೇಕು ಎಂದು ಅವರ ಅಭಿಪ್ರಾಯ.

ಆ ಪಟ್ಟಣವೆಲ್ಲವನ್ನೂ, ಅದರ ಸುತ್ತ ಮುತ್ತಲಿರುವ ಆರಣ್ಯಗಳನ್ನೂ ಹುಡುಕಿ, ಸೂರ್ಯಾಸ್ತಮಯದ ಸಮಯಕ್ಕೆ ಬಂದಿ ಯನ್ನು ತೊಟ್ಟಿದ್ದಾತನನ್ನು ಎಳೆದುಕೊಂಡು ಬಂದರು. ಕಳ್ಳ ಸಿಕ್ಕಿದ ವಾರ್ತೆ ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ರಾಜ ದರ್ಬಾರಿಗೆ ಬಂದ.

“ರತ್ನಹಾರವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟು?” ಎಂದು ಗದರಿಸಿದ ರಾಜ. ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಲಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಯಾರೂ ನಂಬುವುದಿಲ್ಲ; ಕೂಡಲೇ ಗಲ್ಲಿಗೇರಿಸುವರು ಎಂದು ಹೆದರಿ ಆ ಬಡವನು “ರತ್ನ

ಹಾರವನ್ನು ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ ಮಹಾಸ್ವಾಮಿ” ಎಂದ. ಹಿಗಿಂದ ಕೂಡಲೇ ಕೋಶಾಧಿಪತಿಯ ಕೈಗಳನ್ನು ಬಿಗಿದು ಕಟ್ಟಿ ರಾಜನಮುಂದೆ ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ರಾಜ ಅದೇ ಪ್ರಶ್ನೆ ಕೇಳಿದ. ಕೋಶಾಧಿಪತಿಗೆ ರಾಜನ ಗುಣ ಗೊತ್ತು. ಆದುದರಿಂದ ತಡಬಡಿಸದೆ ನಮ್ಮ ಆಸ್ಥಾನ ಜೋಯಿಸರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ” ಎಂದ.

ಆಸ್ಥಾನ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನ ಕೈ ಕಾಲು ಕಟ್ಟಿ ರಾಜನ ಮುಂದೆ ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ರಾಜ ಹಿಂದಿನ ಇಬ್ಬರನ್ನು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದಂತೆಯೇ ಮಾಡಿದ. ಅವಕ್ಕೆ ಜ್ಯೋತಿಷ್ಯನು ತಡಬಡಿಸದೆ “ಮಂತ್ರಿ ಯವರ ಹಿರಿಯ ಕುಮಾರನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿ” ಎಂದ.

ಚಂದಮಾಮ

ತಾನು ಕೇಳಿದುದನ್ನೆಲ್ಲಾ ವಿವರಿಸಿ ಹೇಳಿದ.

ಮಂತ್ರಿಯ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ರಾಜನು ಒಂದು ನಿಟ್ಟುಸಿರನ್ನು ಬಿಟ್ಟ. ತನ್ನ ರಾಣಿಗೆ ಪ್ರಿಯನಾದ ಆ ರತ್ನಹಾರಿಯಾರು ಅಪಹರಿಸಿದ್ದಾರೆ? ಇದೇ ಯೋಜನೆ ರಾಜನಿಗೆ.

ಬೆಳಗಾಯಿತು. ದಾಸಿಯವಳನ್ನು ಕರೆ ಕಳುಹಿಸಿದ ರಾಜ. “ನಿಜ ನುಡಿಯುವೆಯಾ, ಇಲ್ಲ ನಿನ್ನ ತುಂಡು ತುಂಡು ಮಾಡಿ ಚೆಲ್ಲ ಬೇಕೋ, ಹೇಳು” ಎಂದು ಬೆದರಿಸಿದ.

ದಾಸಿ ನಡುಗಿಬಿಟ್ಟಳು. “ಮಹಾರಾಜಾ, ನಾನು ನಿರ್ದೋಷಿ, ಅದರಿ ಕೊಳದ ಪಕ್ಕ ದಲ್ಲಿರುವ ಮರವೊಂದರ ಮೇಲೆ ಹೆಣ್ಣು ಕೋತಿ ಯೊಂದಿದೆ. ಅದರ ಮೇಲೆ ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಅನುಮಾನ” ಎಂದಳು.

“ಆ ಹೆಣ್ಣು ಕೋತಿಯ ಮೇಲೇಕೆ ಅನುಮಾನ, ಅದು ನಿನಗಿಂತಲೂ ಅಂದವಾಗಿದೆ ಎಂತಲೋ?” ಕಣ್ಣು ಕೆಂಪಗೆ ಮಾಡಿದ ರಾಜ.

“ಅಲ್ಲ ಪ್ರಭೂ, ಅದು ಮಹಾರಾಣಿಯವರಂತೆ ಹಯ್ಯಾರವಾಗಿ ನಡೆಯಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತಿದ್ದುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡುವೆನು. ರಾಣಿಯವರು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಾಗ, ಅದೂ ಸಹ ಮರದ ಕೊಂಬೆಯ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಸ್ನಾನ ಮಾಡುವಂತೆ ನಟಿಸುವದು. ರಾಣಿಯವರಂತೆ ಅದೂ ಸಹ ಕಂಡೂ ಕಾಣಿಸದಂತೆ ಕಿರುನಗೆ ಬೀರಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುತ್ತದೆ” ಎಂದಳು ಧೈರ್ಯದಿಂದ. ರಾಜನಿಗೆ ದಾಸಿಯ ಮಾತು ಕೇಳಿಕಡು

ಕೋಪವುಂಟಾಯಿತು. ದಾಸಿಯನ್ನು ಸೀಳಿ ಬಿಡೋಣವೇ ಎಂದೆನ್ನಿಸಿತು. ಆದರೆ ರತ್ನಹಾರದ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂದು ಆತ ಶಾಂತವಹಿಸಿದ.

“ಹಾಗಾದರೆ ರತ್ನಹಾರವನ್ನು ಆ ಕೋತಿ ಅಪಹರಿಸಿತೆನ್ನವೆಯಾ? ಸರಿ ಸರಿ, ಹಾಗಾದರೆ ಆ ಹಾರವನ್ನು ಅವೆಲ್ಲಿ ಬಿಟ್ಟಿಟ್ಟಿರುವುದೋ ತಿಳಿಯುವುದು ಹೇಗೆ?” ಎಂದ ರಾಜ.

“ಅದೇನಂತ ಕಷ್ಟಕರವಾದ ಕೆಲಸವಲ್ಲ. ಪ್ರಭೂ” ಎಂದು ಮೆಲ್ಲನೆ ಮುಸುಮುಸಿ ನಕ್ಕಳು ದಾಸಿ.

“ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವೇ ಅದು?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ ರಾಜ ಉಗ್ರನಾಗಿ.

“ತಾವು ಅಂತಃಪುರದಲ್ಲಿರುವಾಗತಾನೇ ರಾಣಿಯವರು ಆ ರತ್ನವಾರವನ್ನು ಧರಿಸುವರು” ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಿದಳು.

“ಇರಬಹುದು” ಎಂದ ರಾಜ ಹುಬ್ಬು ಗಂಟಕ್ಕೆ.

“ಪ್ರಭೂ, ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೋಪ ಬರುವುದೆಂದು ನಾನು ಅಷ್ಟು ವಿವರವಾಗಿ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಆ ಹೆಣ್ಣುಕೋತಿ ರತ್ನವಾರವನ್ನು ಎಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿರುವುದೋ ತಿಳಿದು ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ನಾವೊಂದು ಗಂಡು ಕೋತಿಯನ್ನು ತಂದರೆ ಎಲ್ಲಾ ಗೊತ್ತಾಗಿಬಿಡುವುದು” ಎಂದಳು.

ದಾಸಿಯ ಮಾತಿನ ಗುಣಾರ್ಥವನ್ನು ಗ್ರಹಿಸಿ ರಾಜ ನಸನಕ್ಕೆ. ರಾಣಿಯನ್ನು ಹೆಣ್ಣು ಕೋತಿಯೊಂದಿಗೂ, ತನ್ನನ್ನು ಗಂಡು ಕೋತಿಯೊಂದಿಗೂ, ಹೋಲಿಸಿದಳೆಂದು ಅರಿತು ಕೊಂಡ. ಆದರೆ ಪೇಗಾದರೂ ರತ್ನವಾರವನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು.

ರಾಜನು ಅಜ್ಞಾನಿಸಿದ ಕೂಡಲೇ ಕ್ಷಣ ಮಾತ್ರದಲ್ಲಿ ಒಂದು ಗಂಡು ಕೋತಿಯನ್ನು

ತಂದರು. ರಾಣೋಚಿತವಾದ ಉಡುಪನ್ನು ಹಾಕಿ ಅದನ್ನು ಅಲಂಕರಿದರು. ರಾಜನೊಂದಿಗೆ ಸರಿವಾರ ಹೊರಟಂತೆ ಅದರೊಂದಿಗೆ ರಾಜ, ಮಂತ್ರಿ ನೊದಲಾದವರು ಸರಿವಾರದಂತೆ ಉದ್ಘಾಟನವನ್ನು ಸೇರಿಕೊಂಡರು.

ಮರದ ಮೇಲಿಡ್ಡ ಕೋತಿ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿತು. ಒಂದು ನೆಗೆತ ನೆಗೆದು ಅಪಕ್ಕ ದಲ್ಲೇ ಇಡ್ಡ ಪೊಟೆಯಲ್ಲಿ ಸುಗ್ಗಿ, ಅಲ್ಲಿ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟಿದ್ದ ರತ್ನವಾರವನ್ನು ಹೊರಗೆ ತೆಗೆದು, ಕೊರಳಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿತು. ತರುವಾಯ ಮರದಿಂದ ಇಳಿದು ರಾಣಿಯಂತೆ ಒಯ್ಯಾರವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಗಂಡು ಕೋತಿಯ ಕಡೆಗೆ ಬಂದಿತು.

ರಾಜಭಟರು ಕೋತಿಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಅದರ ಕೊರಳಿಡ್ಡ ರತ್ನವಾರವನ್ನು ಕಿತ್ತು ಕೊಂಡರು. ಅದು ಕಿಚಕಿಚನೆ ಕಿರುಚುತ್ತಾ ಮರದಮೇಲೆಕ್ಕೆ ನೆಗೆಯಿತು.

ರತ್ನವಾರ ರಾಣಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ಬಂಧಿತರನ್ನು ಬಿಟ್ಟುಬಿಟ್ಟರು. ಎಲ್ಲರೊಂದಿಗೆ ರಾಜನೂಸಹ ದಾಸಿಯ ಬುದ್ಧಿವಂತಿಕೆಗೆ ಮೆಚ್ಚಿ ಕೊಂಡನು.

గురువినాజీ

ఒందుదిన గురుగోవిందసింగు అనంద పురద బీచి గళల్లి పాదజాలియాలి హోగొత్తిచ్చరు. అవరు బిలేబాళవ లుడ. పన్ను ధరిసిచ్చరు. అవర తిక్కరనే కరు అవరన్ను హింపాలిసుత్తిచ్చరు.

హాగో హోగొత్తిరువల్లి ఒందుకడ ఒందుగల్లి సిక్కితు. ఆ గల్లియల్లి ఒప్పు బడకామాటిగ ఒందు వ. నేయమేళి కుళితుకొండు దురస్తు మాడుత్తిచ్చ.

ఆ గల్లియల్లి హోగొత్తిచ్చాగ అక స్మాత్ కామాటిగన శ్రేయల్లిచ్చ కేసరు హారి గురుగోవిందర లుడుపినమేళి బిత్తు. గురుగోవిందరహిందే ఇద్ద తిష్ట క్కొటిగ ఇదన్న నోడి క్కొపబంతు. “ఎనోడి, దారియల్లి సుళిదాడువవరన్న నోడిలక్కిల్లవే? ని న గప్ప సొక్క బంతోడి” ఎందు అవనన్న నానారీతి బయ్యరు.

గురుగోవిందరూసక హిందక్కితిరుగి నోడిదరు. పోచ్చి కేసరినింద కలప

మాడుత్తిరువుదు కాణిసితు. ఆగ గురు గోవిందరు తన్ను తిష్టకొందిగ “అవన కనాళక్కొందు పటుకొడి” ఎందు అజ్ఞా పిసిదరు.

ఆ పాతు కేళిదకొడల్లె, గురువిన ఆ జ్ఞిప్రకార కామాటిగారనిగే తల ఒందొందు పటు క్కొట్టరు. కామాటి గారన ముఖ కేంపగాయతు. “నన్నదు తన్నయితు. క్షమిసి దేవరూ” ఎందు బోడికొండ.

గురుజి ఆ మోస్తియన్ను కత్తిరకే కరీదరు. తిష్టరన్నొ క్కొగిదరు. “నాను ఆతనిగే ఒందు పటన్న క్కొడువంతతానే హేళిసి. ఆదరి న్నివ్వరూసేరి ఆతను శత్తు సుల్లవాగువంతే బడిదిరేకే?” ఎందు కేళిదరు.

ఘత్తర పనూ హేళలారదే అవరల్లి తలేత్కిదిరు. అదరల్లొబ్బ తిష్ట ముం దక్కి బందు “గురుజి, న్నిపు యారొ బ్బరన్నకురితు ఈ కలప క్కొడల్లి. ఆద్ద

ರಿಂದ ನಮ್ಮಷ್ಟಕ್ಕೆ ನಾವೇ ನಿಮ್ಮ ಆಜ್ಞೆಯನ್ನು ಸಾಲಿಸಬೇಕೆಂಬ ಆತುರದಿಂದ ಆತನಿಗೆ ತಲಾ ಒಂದೊಂದು ಏಟುಕೊಟ್ಟಿವು" ಎಂದ.

ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಗುರುಗೋವಿಂದರು ಕಾನಾಟಿಗಾರನಿಗೆ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡುತ್ತಾ "ಅಣ್ಣಾ ನಿನಗೆ ಮದುವೆ ಆಯಿತೋ?" ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನಿಸಿದರು.

"ಇಲ್ಲ" ಎಂದ.

ಆಗ ಗುರುಜಿ ಶಿಷ್ಯರಕಡೆ ನೋಡಿ "ನೀವೆಲ್ಲರೂ ನನಗೆ ಪ್ರಿಯಶಿಷ್ಯರು. ನನ್ನ ಬಾಯಿಂದ ಮಾತು ಹೊರಬೀಳುವುದೇತಡ, ಅಚರಣೆಯಲ್ಲಿ ತರುವವರು. ಆಗ ಈ ಕಾನಾಟಿಗಾರನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ಹೇಳಿದಕೂಡಲೇ ಬಹಳ ವಿನಯವಿಧೇಯತೆಯಿಂದ ನನ್ನ ಆಜ್ಞೆ ನೆರವೇರಿಸಿರಿ. ಈಗ ಆತನ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಮತ್ತೊಂದು ಆಜ್ಞೆ ಮಾಡುವೆನು. ತಕ್ಷಣ ನೆರವೇರಿಸಬೇಕು. ಆತನಿಗಿನ್ನೂ ಮದುವೆ ಆಗಿಲ್ಲ. ನಿಮ್ಮ ಹತ್ತಿರ ಪ್ರಾಪ್ತವಯಸ್ಕ

ಳಾದ ಕನ್ಯೆಯಿದ್ದರೆ ಆತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿ" ಎಂದರು.

ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲಾ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಮುಖ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರು ನೋಡಿಕೊಂಡರು.

ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬ ಶಿಷ್ಯನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಬಂದು "ಗುರುಜೀ, ನಾನು ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಆತನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹಮಾಡಿ ಗುರುವಾಚ್ಛೆಯನ್ನು ಸಾಲಿಸುವೆನು" ಎಂದ. ಗುರುಗೋವಿಂದರು ಆತನನ್ನು ಮೆಚ್ಚಿಕೊಂಡರು. ಮಿಕ್ಕವರೆಲ್ಲಾ ಆಶ್ಚರ್ಯಪಟ್ಟರು. ಆತನು ಗುರುಗೋವಿಂದರ ನಿಜಶಿಷ್ಯರಲ್ಲೊಬ್ಬನಾಗಿ ಗುರುಗಳ ಆಶೀರ್ವಾದಪಡೆದ.

ಆಗ ಗುರುಗೋವಿಂದರು ಇತರ ಶಕಾರಿ ಶಿಷ್ಯರಿಗೂ, ಎಂತಹ ತ್ಯಾಗವನ್ನು ಮಾಡಲೂ ಸಿದ್ಧವಾಗಿರುವ ನಿಜಶಿಷ್ಯರಿಗೂ ಇರುವ ಜೀಢವನ್ನು ತೋರಿಸಿದರು.

ಇದನ್ನು ಕೇಳಿ ಮಿಕ್ಕ ಶಿಷ್ಯರೆಲ್ಲಾ ನಾಚಿಕೆಯಿಂದ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿದರು.

ಉತ್ತರ ಹೇಳು

ವಿನೋದ

1. ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ವಿಶಾಲವಾದದೇರೆ
ಯಾವುದು ?

ಅಮೇರಿಕಾ
ಚೀನಾ
ರಷ್ಯಾ

2. ಭಾರತದೇಶಕ್ಕೆ ಒಂದ ನೂತ್ತುಮೊವಲನೇ
ಗವರ್ನರಾದವರಲಾ ಯಾರು ?

ಕ್ಲೈವ್
ವಾರ್ಹೇಸ್ಟಿಂಗ್ಸ್
ಡಾಲ್‌ಹೌಸಿ

3. ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಮೊಡ್ಡ ಪಕ್ಷಿಯಾವುದು ?
ರಣಹದ್ದು
ಉಷ್ಟ್ರಪಕ್ಷಿ
ನೀರುಕೋಳಿ

4. ಪ್ರಸಂಚದಲ್ಲಿಲ್ಲಾ ಮೊಡ್ಡ ಮರಭೂಮಿ
ಯಾವುದು ?

ಗೋಬಿ
ಸಹರಾ
ಥಾರ್

5. ಹಬೆಯಯಂತ್ರ ಕಂಡುಹಿಡಿದವರು
ಯಾರು ?

ಎಡಿಸನ್
ಡೇವಿ
ವಾಟ್

6. 'ಶ್ರೀ ರಾಮಾಶ್ವಮೇಧಂ' ಬರೆದ ಕವಿ
ಯಾರು ?

ಕಾಳಿದಾಸ
ಹರಿಹರ
ಮುದ್ದಣ

[58 ನೇ ಪುಟನೋಡು]

ಒಂದುಸಾರಿ ಒಬ್ಬ ಹುಡುಗ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡ.
ತಂದೆಯವರುಗಳು ಪ್ರೀತಿಸುವವರಿಗೆ ತಿಳಿಸಿದರು.
ಪ್ರೀತಿಸುವವರು ಹತ್ತಿರದಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ತೋಟದ
ಲ್ಲೆಲ್ಲಾ ಹುಡುಕಿದರು. ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವಾಗ ಅವನ
ರೊಡನೆಗೆ ಒಬ್ಬ ಬಾಲಕನು. ಸಂಗಡ ಇದ್ದ ಮಡು
ಗಸೇ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡನೆಂದು ಹೇಳಲಾದ ಬಾಲಕ
ನೆಂದು ಅಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಯಿತು!

ಒಬ್ಬ ಮನುಷ್ಯ ಸಕಲವು ಎಡೆಬಿಡದೆ ಉಪನಾಸ
ಕೊಟ್ಟನಂತರ "ನಿಮ್ಮಗೇನಾದರೂ ಸಂದೇಹಗ
ಳಿದ್ದರೆ ಕೇಳಿ ಸಮಾಧಾನ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ" ಎಂದು
ತನ್ನ ಪ್ರೀತಿಗಳನ್ನು ಕೇಳಿದ ಕೂಡಲೇ ಒಬ್ಬ
ಪುಟ್ಟನಿಗೆ ಎದ್ದು "ಛೇ ಎಷ್ಟು ಯಿತುಸ್ವಾಮಿ"
ಎಂದ.

ಸುಂದರವು ಎಂಬ ಹುಡುಗನನ್ನು ಕಾಲಿಗೆ ಪೂರ್ಣ
ಮಾಡಿ "ಸುಂದರವು ಜ್ವರದಿಂದ ಮಲಗಿದ್ದಾನೆ.
ಇಂದು ಕಾಲಿಗೆ ಬರೋಲ್ಲ" ಎಂದ.
"ಸರಿ, ಯಾರು ಮಾತನಾಡುತ್ತಿರುವುದು"
ಎಂದ.ಕೇಳಿದರು ಮಾಸ್ತರು.
"ನಮ್ಮತಂದೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ" ಎಂದು
ತಡೆಬಿಡಿಸದೆ ಉತ್ತರಹೇಳಿದ ಸುಂದರು.

ಹುಡುಗ ಮೊಟ್ಟನೆ ಆಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತಿರುವುದನ್ನು
ಕಂಡ ಒಬ್ಬ ಮಗು ಮನುಷ್ಯರು "ಎಲ್ಲಿಯೂ
ನಿನ್ನ ಸ್ನೇಹಿತ?" ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

"ಅವನು ಮೊರಟು ಮೋದ" ಎಂದ ಬಾಲಕ.

"ಮತ್ತೆ ನಿನಗೆ ಬೇಸರವಾಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?"
"ಹೌದು ಬೇಸರವೇನೋ ಅಗುತ್ತಿದೆ ಆದರೆ"
ಎಂದು ಮುಂದೆ ವಿನೋದ ಹೇಳುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಆತನನ್ನು
ಸ್ನೇಹಿತ ತನ್ನನ್ನು ಮೊಡೆದವನು ಜ್ಞಾನ ಪರಕಕ್ಕೆ
ಬಂದು "ಇದೂ ಸಹ ಚೆನ್ನಾಗಿರಬೇಕು" ಎಂದು
ತನ್ನ ಉತ್ತರ ಪೂರ್ತಿಮಾಡಿದ.

ವರೇಣ್ಯ ವಜ್ರ

ಭೋಜನಕೂಟಕ್ಕೆಂದು ನೆರೆಯಸಂಸ್ಥಾನಕ್ಕೆ ಹೋಗಿದ್ದ ಶಾಂತಸಿಂಹ ಅನುಚರರೊಂದಿಗೆ ಅಗಲೇ ಬರುತ್ತಿದ್ದಾನೆ. ಆತನು ಬರುವ ವೇಳೆಗೆ ರತ್ನದುರ್ಗ ನಿಶ್ಯಬ್ದವಾಗಿದೆ. ಅದು ಸಾಧಾರಣವಾದ ಶಾಂತತೆಯಲ್ಲ. ಅದರಲ್ಲಿನೋ ಕಾತಕವಿತ್ತು : ಗರ್ಭರತೆಯಿತ್ತು. ಆಶ್ಚರ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಭಯವೂಸಹ ಉಂಟಾಯಿತು, ಶಾಂತಸಿಂಹನಿಗೆ.

ಸರಕ್ಕನೆ ಕುದುರೆಯಿಂದ ಇಳಿದುಹೋಗಿ ನೋಡಿದ. ಸಿಂಹವ್ವಾರವು ಚೂರುಚೂರಾಗಿದೆ. ಎಳೆ ಹೊಕ್ಕರೆ ಎಲ್ಲಿ ನೋಡಿದರೂ ಕಳೇ ಬರಗಳು! ರಕ್ತ ಪ್ರವಾಹದಲ್ಲಿ ಸ್ತ್ರೀಯರೂ ಶಿಶುಗಳೂ ಬಿದ್ದಿದ್ದಾರೆ. ಅದೊಂದು ಕರಾಳ ದೃಶ್ಯ.

ಸರಸರನೆ ಅಂತಃಪುರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ನೋಡಿದರೆ ತನ್ನ ಸಹೋದರನ ಮಗ ಸತ್ತು ಬಿದ್ದಿದ್ದಾನೆ. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ಬಾಕಿನಿಂದ ಚುಚ್ಚಿಕೊಂಡು ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾಳೆ ಅಣ್ಣನ ಮಡವಿ! ಆಕೆಯ ಅಭರಣಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಬಲವಂತದಿಂದ ಯಾರೋ ಕಿತ್ತುಕೊಂಡಂತೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ

ಕಾಣುತ್ತಿತ್ತು. ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ ನೋಡಿ ಶಾಂತ ಸಿಂಹ ನಿಶ್ಚೇಷ್ಟಿತನಾದ.

ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಯಾರೋ ಮೂಲುಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಹತ್ತಿರಹೋಗಿ ನೋಡಿದ. ತಮ್ಮ ಕುಲಪುರೋಹಿತ ಕೊನೆ ಯುಸಿರು ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಾನೆ.

ಆತ ನೆಂದ “ಸ್ವಾಮಿ, ಕ್ರೂರ ಸಿಂಹ ದಂಚತ್ತಿ ಬಂದ. ನಮ್ಮ ಜನ ಅಜಾಗ್ರತೆಯಾಗಿದ್ದರು. ದ್ರೋಹಿಗಳು ಕೆಲವರು ಶತ್ರುಗಳಿಗೆ ನಮ್ಮ ಗುಟ್ಟುಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದರಿಂದ ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣಂದಿರು ಸುಲಭವಾಗಿ ಸೋತುಹೋದರು. ಶತ್ರುಗಳ ದುಷ್ಟತ್ವಗಳಿಗೆ ಮಿತಿಯೇ ಇಲ್ಲವಾಯಿತು.

“ಸ್ತ್ರೀಯರನ್ನೂ ಶಿಶುಗಳನ್ನೂ ಚಿತ್ರವಧೆಗೆ ಗುರಿಮಾಡಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ದೋಚಿಕೊಂಡರು. ಮೂಲೆಮೂಲೆಗಳಲ್ಲೂ ಹುಡುಕಿದರು. ಯಾವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವರು ದಂಚತ್ತಿ ಬಂದು ತಡಕಾಡಿದರೋ ಆ ವಜ್ರವನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯಲಾಗಲಿಲ್ಲ. ಆ ವಜ್ರವು ನನ್ನ ಕೈಯಲ್ಲಿದೆ. ಎಷ್ಟೇ ದುರುಳನಾದರೂ ಬ್ರಹ್ಮ ಹತ್ಯೆಗೆ

ಕೈಹಾಕುವುದಿಲ್ಲವಷ್ಟೇ. ಆದುದರಿಂದ ನಾನಾ ದರೂ ಬದುಕಿರುವೆನೆಂದು ನಿಮ್ಮ ಆತ್ಮಿ ಗೆಯವರು ಸಾಯುವವನು ಇದನ್ನು ನನ್ನ ಕೈಗೆ ಕೊಟ್ಟರು....”

ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಂತೆಯೇ ಆತನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಮಿಂಚಿನಂತೆ ಹೊಳೆದವು. ತನ್ನ ಯಜಮಾನನ ಸೊತ್ತು ಆತನಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿ ಕಣ್ಣು ಮುಚ್ಚಿದ ಆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ.

ಶಾಂತಿಸಿಂಹನು ಅಪರೂಪವಾದ ಆ ವಜ್ರ ವನ್ನು ನಡುವಿನಲ್ಲಿ ಸಿಕ್ಕಿಸಿಕೊಂಡು ಹೊರಗೆ ಬಂದ. ಪ್ರಪಂಚವೆಲ್ಲಾ ಒಂದೇಸಾರಿ ಕತ್ತಲೆ ಆವರಿಸಿದಂತೆ ತೋರಿತು. ನನ್ನವರೆಂಬವರು ಇಲ್ಲವಾದರು.

ಕ್ರೂರಸಿಂಹ ಆತನಿಗೆ ತಿಳಿಯುವವನೇನೂ ಅಲ್ಲ. ಆತ ನೆರೆರಾಜ್ಯವಾದ ಸಿಂಹದುರ್ಗ ಸಂಸ್ಥಾನದ ಅಧಿಪತಿ. ಮಹಾಕ್ರೂರಿ. ರತ್ನ ದುರ್ಗದ ರಾಜರೊಂದಿಗೆ ಆತನಿಗೆ ವಂಶ ಪಾರಂಪರ್ಯವಾಗಿ ವೈರವಿತ್ತು. ಅದಷ್ಟೇ ಅಲ್ಲ. ಆತ ರತ್ನದುರ್ಗದ ರಾಜನಂಶಕ್ಕೆ ಸೇರಿದ ಅಪರೂಪವಾದ ಆ ವಜ್ರದಮೇಲೆ ಬಹುದಿ ನಗಳಿಂದ ಕಣ್ಣಿಟ್ಟಿದ್ದಾನೆ! ಸಮಯ ನೋಡಿವಿಟು ಹಾಕಿದನೆಂದುಕೊಂಡ ಶಾಂತಿ ಸಿಂಹ.

ಕೋಟೆಯೆಲ್ಲಾ ಸ್ಮಶಾನಮಯ ವಾಗಿದೆ. ಹೆಸರಿಗಾದರೂ ಒಬ್ಬನೂ ಜೀವಿಸಿಲ್ಲ. ಶಾಂತ ಸಿಂಹನಿಗೆ ಕ್ಷಣವಾದರೂ ಅಲ್ಲಿ ನಿಲ್ಲಲು ಮನಸ್ಸು ಬರಲಿಲ್ಲ. ಆದುದರಿಂದ ಕುದುರೆ

ಹತ್ತಿ ತನ್ನ ಅನುಚರರೊಂದಿಗೆ ಉತ್ತರದಿಕ್ಕಿನ ಕಡೆ ಪ್ರಯಾಣ ಬೆಳೆಸಿದ.

ಆದರೆ ಈ ವಿಷಯ ಕಂಡು ಹಿಡಿದ ಒಬ್ಬ ದ್ರೋಹಿ. ಹಿಂದೆ ಕ್ರೂರಸಿಂಹನಿಗೆ ತಮ್ಮ ಕೋಟೆಯ ರಹಸ್ಯವನ್ನೆಲ್ಲಾ ಬಯಲು ಮಾಡಿದ್ದ ದ್ರೋಹಿಗಳ ಗುಂಪಿಗೆ ಸೇರಿದವನು ಈ ಪಾಪಿ. ಕ್ರೂರಸಿಂಹನು ಬೀಡು ಬಿಟ್ಟಿರುವ ಸ್ಥಳಕ್ಕೆ ಕೂಡಲೇ ಹೊರಟು, ಆತನೊಂದಿಗೆ “ರತ್ನ ದುರ್ಗದ ವಜ್ರವಿರುವ ಸ್ಥಳ ನನಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಈ ರಹಸ್ಯ ಹೇಳಿದರೆ ನನಗೇನು ಕೊಡುವಿರಿ?” ಎಂದು ಕೇಳಿದ.

“ಸಾವಿರ ಮೊಹರಿಗಳು” ಎಂದ ಕ್ರೂರ ಸಿಂಹ. ಚೌಕಾಸಿ ನಡೆಯಿತು. ತತ್ಕ್ಷಣ ಇನ್ನೂರು ಮೊಹರಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುವು

ನಾಗಿಯೂ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿದ ತರುವಾಯ ಉಳಿದ
ಹಣವನ್ನು ಕೊಡುವುದಾಗಿಯೂ ಒಪ್ಪಂದ
ವಾಯಿತು.

ಕೂಡಲೇ ಅವನಿಗೆ ಹಣ ಕೊಟ್ಟು ಕ್ಷುರ
ಸಿಂಹ. ಆಗ ಆ ದೋಣಿ ಅಪರೂಪವಾದ
ವಜ್ರ ಶಾಂತಸಿಂಹನಿಗೆ ಬಂದ ರೀತಿ, ಮತ್ತು
ಅತನು ಹೊರಟ ದಿಕ್ಕನ್ನೂ ತಿಳಿಸಿದ.

ಆಗ ಕ್ರೂರಸಿಂಹ "ನೀನು ನನಗೆ ರಹಸ್ಯ ತಿಳಿಸಿದ್ದಕ್ಕೆ ವಾಗ್ದಾನದ ಪ್ರಕಾರ ಸಾವಿರ ಮೊಹರಿಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ನಿನ್ನ ಯಜಮಾನನಿಗೆ ದ್ರೋಹವೆಸಗಿದ್ದಕ್ಕಾಗಿ ಸಹ ನೀನು ಬಹುಮಾನ ಪಡೆಯಬೇಕು. ಇದೋ ಬಹುಮಾನ" ಎಂದು ಕೈಯಲ್ಲಿದ್ದ ಖಡ್ಗದಿಂದ ಅವನ ತಲೆ ಕತ್ತರಿಸಿ ಹಾಕಿದ.

ಆ ದ್ರೋಹಿಯ ಕಳೇಬರವನ್ನು ಕಾಗೆ
ಮತ್ತು ಹದ್ದುಗಳಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಆತನು ಶಾಂತಿ
ಸಿಂಹನನ್ನು ಬಿನ್ನಟ್ಟಿದ.

ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತಾದ ಮೇಲೆ ಶಾಂತಿಸಿಂಹನಿಗೆ
ತನ್ನನ್ನು ಯಾರೋ ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಿರುವಂತೆ
ತಿಳಿಯಿತು. ತನ್ನ ಅನುಚರರಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ
ಯಿತ್ತು, ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ವಾಯುವ್ಯದಿಂದ
ಓಡಿಸುವಂತೆ ಹೇಳಿದ.

ಆದರೆ ಲಾಭವಿಲ್ಲ ದಾಯಿತು. ಶತ್ರುಗಳು
ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಕ್ರೂರಸಿಂಹ
ಸಮಾಪಿಸಿದ. ಅಳಿವು ಉಳಿವು ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳ
ಬೇಕಾದ ಸಮಯ ಬಂತು.

“ನಿಮ್ಮ ದಾರಿ ನೀವು ನೋಡಿಕೊಳ್ಳಿ” ಎಂದು ಅನುಚರರಿಗೆ ಹೇಳಿ ಶಾಂತಿಸಿಂಹ ತನ್ನ ಕುದುರೆಯನ್ನು ಮುಂದಕ್ಕೆ ಓಡಿಸಿದ. ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿರುವ ವಜ್ರಕ್ಕಾಗಿ ಶತ್ರುಗಳು ಬೆನ್ನಟ್ಟಿರುವರೆಂದು ಆತನಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ.

ಕುಗ ಆತನು ಒಬ್ಬೊಂಟಿಗ. ಆತನು ಹತ್ತಿದ್ದ ಅರಬ್ಬಿಕುದುರೆ ನಾಗಾಲೋಟದಿಂದ ಓಡುತ್ತಿದೆ. ಅದರನ್ನೇಗ ಆತನಿಗೂ ಶತ್ರುಗಳಿಗೂ ಇರುವ ಅಂತರವನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿತು. ಆದು ಆತನ ಪ್ರಾಣವನ್ನು ಕಾಪಾಡುತ್ತಿದೆ. ಅದರೇನು, ಇನ್ನೂ ಶತ್ರುಗಳು ಹಿಂಬಾಲಿಸುತ್ತಲೇ ಇರುವರು. ಆತನನ್ನು ಬಿಡಲಿಲ್ಲ.

ಸೂರ್ಯನು ಅಸ್ತಮಿಸಿದ. ಶಾಂತಸಿಂಹ
ಹತ್ತಿರುವ ಅರಬ್ಬೀ ಕುದುರೆಗೂ, ಕ್ಷೂರಸಿಂಹ

ಹತ್ತಿಬರುವ ಕರಿಯ ಅಶ್ವಕ್ಕೂ ತೀವ್ರವಾದ ಸ್ಪರ್ಧೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಶಾಂತಸಿಂಹ ಹಿಂದಕ್ಕೆ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದ.

ಶತ್ರುಗಳಲ್ಲಿ ಕ್ರೂರಸಿಂಹನೊಬ್ಬನೇ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಬರುತ್ತಿರುವಂತೆ ಕಾಣಿಸಿತು. ಕುದುರೆಯನ್ನು ಒಂದೆಡೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ. ಶತ್ರುವಿನ ಮೇಲೆ ಗುರಿನೋಡಿ ಒಂದು ಬಾಣ ಬಿಟ್ಟ.

ಆದರೆ ಕ್ರೂರಸಿಂಹ ತಟಕ್ಕನೆ ತಲೆ ತಗ್ಗಿಸಿದ. ಬಾಣದ ಗುರಿತಪ್ಪಿ, ಕುದುರೆಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅದು ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದು ಪ್ರಾಣಬಿಟ್ಟಿತು. ಸವಾರನೂ ಸಹ ಸತ್ತವನಂತೆ ನಟಿಸುತ್ತಾ ಕೆಳಗೆ ಬಿದ್ದ!

ಶಾಂತಸಿಂಹ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಲು ತಟಕ್ಕನೆ ಎದ್ದು ಆತನನ್ನು ಹಿಡಿದುಕೊಂಡ ಕ್ರೂರಸಿಂಹ.

ಕಥೆ ಅಡ್ಡ ತಿರುಗಿತು. ಬೆಕ್ಕಿನ ಬಾಯಿಗೆ ಸಿಕ್ಕಿಕೊಂಡ ಇಲಿಯಂತೆ ಆಯಿತು ಶಾಂತಸಿಂಹನ ಸ್ಥಿತಿ. ವಿಲವಿಲನೆ ಓದ್ದಾಡಿದ. ಆದರೂ ಧೈರ್ಯ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಬಾಕು ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋರಾಡಿದ.

ಕ್ರೂರಸಿಂಹ ಖಡ್ಗವನ್ನು ತೆಗೆದ. ಈ ಹೋರಾಟದಲ್ಲಿ ಆತನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ದೊಡ್ಡ ಗಾಯವಾಯಿತು. ಆದರಿಂದ ರಕ್ತಧಾರಾ ಕಾರವಾಗಿ ಸುರಿಯುತ್ತಿತ್ತು.

ಎರಡನೇ ಎಟುಕೊಡಲು ಕ್ರೂರಸಿಂಹನು ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ, ಶಾಂತಸಿಂಹ ತನ್ನ ಖಡ್ಗವನ್ನು ಬಲವಾಗಿ ಬೀಸಿದ. ಆ

ಹೊಡೆತಕ್ಕೆ ಕ್ರೂರಸಿಂಹನ ರುಂಡಮುಂಡಗಳು ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾದುವು. ಅಂತೂ ಕ್ರೂರಸಿಂಹ ಮರಣಿಸಿದ.

ತುಂಬಾ ಆಯಾಸವಾಯಿತು ಶಾಂತಸಿಂಹನಿಗೆ. ಆದರೂ ವಿಶ್ರಾಂತಿ ಪಡೆಯದೆ ಮುಂದೆ ನಡೆದ. ಕ್ರೂರಸಿಂಹನ ಅನುಚರರಿಂದ ಪ್ರಮಾದವೇನಾದರೂ ಆಗಬಹುದೆಂಬ ಹೆದರಿಕೆಯಿತ್ತು.

ಬೆಳಗಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಕಾಶ್ಮೀರದ ಗಡಿಯನ್ನು ಸೇರಿದ. ಇಕ್ಕಡೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದ ಫಲವೃಕ್ಷಗಳನ್ನೂ, ವೃಕ್ಷಗಳ ಮೇಲೆ ಗಾನಮಾಡುತ್ತಿದ್ದ ವಿವಿಧ ಪಕ್ಷಿಗಳನ್ನೂ, ಅಲ್ಲೇ ಪ್ರವಹಿಸುತ್ತಿರುವ ತಿಳಿನೀರಿನ ಕೊಳಗಳನ್ನೂ ಕಂಡು ಆತನ

ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಒಂದು ವಿಧವಾದ ಶಾಂತಿಯುಂಟಾ
ಯಿತು. ಬಳಲಿಕೆ ತೀರಿತು.

ಆ ಸ್ಥಳವನ್ನು ದಾಟಿ ಆತನು ಒಂದು
ನೊಂದು ಬುದ್ಧಾನವನವನ್ನು ಹೊಕ್ಕು ಅಲ್ಲಿ
ಒಂದು ಶಿಲಾಸನದ ಮೇಲೆ ಮಲಗಿದ. ಸೊಗ
ಸಾದ ತಂಗಾಳಿಗೆ ಗಾಢನಿದ್ರೆ ಆತನನ್ನು
ಅವರಿಸಿತು.

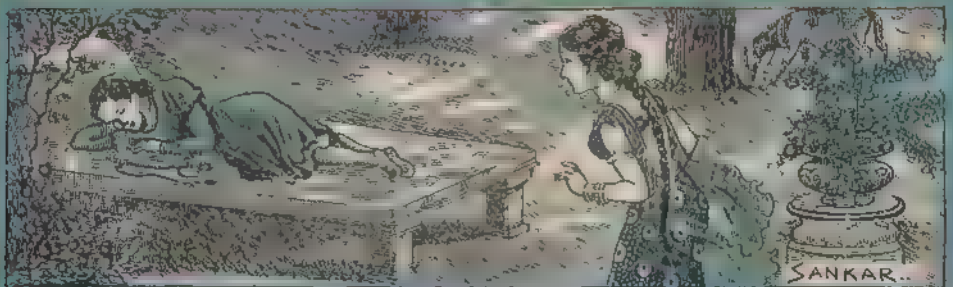
ಆ ಪ್ರದೇಶದ ಅಧಿಪತಿ ಧ್ಯಾನಂಹನ ಏಕ ಮಾತ್ರ ಪ್ರತಿಯಾದ ಸುಮಿತ್ರಾ ವಿಹರಿಸುವ ಉದ್ಯಾನವದು. ಆಕೆ ತನ್ನ ಸಮೀಪದಿಂದಿಗೆ ವಿಹಾರಾರ್ಥವಾಗಿ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದಳು. ಆ ಏಕಾಂತ ಪ್ರದೇಶದಲ್ಲಿ ಆಕೆ ಬಹು ಸ್ವೇಚ್ಛೆಯಾಗಿ ಸುಳಿದಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು.

ಆಸ್ಪರಲ್ಲಿ ನಿಜವಾದುದ್ದಿ ಶಾಂತಸಿಂಹ
ಕಾಣಿಸಿದ ಆಕೆಗೆ. ಸ್ವರನೆ ಮರಳಿಹೋಗುವ
ಳಿದ್ದಳು ಸುಮಿತ್ರ. ಆದರೆ ಆ ಯುವಕನ
ಸುಂದರರೂಪವನ್ನು ನೋಡಿ ಕಾಣೀ
ಹೋಗಲು ಆಕೆಗೆ ಮನಸ್ಸು ಬರಲಿಲ್ಲ.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಾಂತಸಿಂಹನಿಗೆ ಎಚ್ಚರಿಕೆ ಆಯಿತು. ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು

ಮರಳಿ ಹೋಗುವಾಗ ಆಕೆ ಶಾಂತಸಿಂಹನ ಹೃದಯವನ್ನು ಕಸಿದುಕೊಂಡು ಹೋದಳು. ಆದರೆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ಕೈ ಹಿಡಿಯುವುದು ತನಗೆ ಅಸಾಧ್ಯವೆಂದು ತೋರಿತು ಶಾಂತ ಸಿಂಹನಿಗೆ. ತಟಕ್ಕನೆ ತನ್ನ ಹತ್ತಿರವಿದ್ದ ವಜ್ರದ ವಿಷಯ ಜ್ಞಾಪಕಕ್ಕೆ ಬಂತು. ಕೂಡಲೇ ಆ ವಜ್ರ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಆ ರಾಜಕುಮಾರಿಯ ತಂದೆಯ ಹತ್ತಿರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ತನ್ನ ವಿಷಯವನ್ನು ತಿಳಿಸಿದ. ಆ ವಜ್ರ ಲೋಕ ಪ್ರಸಿದ್ಧವಾದುದರಿಂದ ಆಕೆಯ ತಂದೆ ಅತನನ್ನು ಕೂಡಲೇ ಗುರುತುಹಿಡಿದ.

ಸುಮಿತ್ರಗೂ ಪಾಂತಸಿಂಹನಿಗೂ ವೈಭವ
ದಿಂದ ವಿನಾಹ ನಡೆಯಿತು. ಅಂದು ತನ್ನ
ಅಣ್ಣನ ಸಂಸಾರವನ್ನು ನಿರ್ಮೂಲಮಾಡಿದ
ವಜ್ರ ಇಂದು ಪಾಂತಸಿಂಹನನ್ನು ಬಿಟ್ಟು
ಕಟುಂಬದವನನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ ಅಮೂಲ್ಯ
ವಾದ ಆಭರಣವಾಯಿತು.

‘ಒಂ ಬತ್ತರ’ ಮಹತ್ವ

ಅಂಕಿಗಳಲ್ಲಿ ತುಂಬಾ ವಿಚಿತ್ರವಾದ ಅಂಕ 9. ಈ ಅಂಕಿಯಿಂದ ಅನೇಕ ತಮಾಷೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಬಹುದು. ಮೊದಲು ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ ಒಂಬತ್ತನೆಯ ಮಗು ತಗೈದುಕೊಳ್ಳೋಣ.

ಒಂಬತ್ತು ಒಂದ್ಕೆ ಒಂಬತ್ತು	ಒಂಬತ್ತು ಆರುಗಳೆಷ್ಟು? ಎಂಬ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ
$9 \times 2 = 18$	ನಾವು ತಡಿಸದೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳಬಹುದು.
$9 \times 3 = 27$	$9 \times 5 = 45$ ಅಲ್ಲವೇ? ಆ 45 ನ್ನು ತಿರು
$9 \times 4 = 36$	ಗಿಸಿ ಹೇಳಿದರೆ ಸರಿ. ಇದೇ ರೀತಿ ಸಾಲಾಗಿ
$9 \times 5 = 45$	ಮಿಕ್ಕುವು ಸಹ. ನೋಡಿ ಇಲ್ಲಿ :
	$9 \times 6 = 54$
	$9 \times 7 = 63$
	$9 \times 8 = 72$
	$9 \times 9 = 81$

ಇನ್ನೊಂದು ವಿಶೇಷವಿದೆ : 9 ನೇ ಮಗು ಯನ್ನು ಗುಣಿಸಿದರೆ ಬರುವ ಮೊತ್ತ ಯಾವುದಾದರೂ ಸರಿಕೂಡಿದರೆ ಮತ್ತೆ 9 ನೇಯ ಅಂಕಿಯೇ ಬರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ :

$9 \times 2 = 18$	$1 + 8 = 9$
$9 \times 3 = 27$	$2 + 7 = 9$
$9 \times 4 = 36$	$3 + 6 = 9$
$9 \times 5 = 45$	$4 + 5 = 9$

ಇದೇ ರೀತಿ ಉಳಿದವೂ.

ಕೂಡುವುದರಲ್ಲಿ 9 ನ್ನು ಕುರಿತು ಮತ್ತೊಂದು ವಿಶೇಷವಿದೆ. 9 ನೇ ಅಂಕಿಗೆ ಮತ್ತೊಂದು ಸಂಖ್ಯೆ ಸೇರಿಸು. ಹಾಗೆಬಂದ ಮೊತ್ತವನ್ನು ಮತ್ತೆ ಸೇರಿಸು. ಮೊದಲು ಸೀನು ಯಾವ ಅಂಕಿಯನ್ನು ಸೇರಿಸುವೆಯೋ ಅದೇ ಈಗಲೂ ಬರುತ್ತದೆ. 9 ನೇ ಸಂಖ್ಯೆ ಕದಲದೆ ಅವರ ಸ್ಥಾನದಲ್ಲೇ ಇರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗಾಗಿ :

$9 + 2 = 11$	$1 + 1 = 2$
$9 + 3 = 12$	$1 + 2 = 3$
$9 + 4 = 13$	$1 + 3 = 4$
$9 + 5 = 14$	$1 + 4 = 5$
$9 + 6 = 15$	$1 + 5 = 6$
$9 + 7 = 16$	$1 + 6 = 7$
$9 + 8 = 17$	$1 + 7 = 8$
$9 + 9 = 18$	$1 + 8 = 9$

ಸಿಮಗೆ ತಿಳಿದ ಇದೇ ರೀತಿಯ ವಿಚಿತ್ರಗಳು ಯಾವುದಾದರೂ ಇದ್ದರೆ ನಮಗೆ ಕಳುಹಿಸಿ.

★ ಹೂ ★

ಓಡಿಬನ್ನಿ ಕೂಡಿಬನ್ನಿ
ನೋಡಿ ಬನ್ನಿರೋ !
ಒಳ್ಳೆ ಒಳ್ಳೆ ಹೂಗಳುಂಟು
ಕೊಳ್ಳಾ ಬನ್ನಿರೋ !

ಸುಳ್ಳೀ ಸೇವಂತಿ ಇರುವಂತಿ
ಪನ್ನೀರ್ ಮಂದಾರ,
ಮಲ್ಲಗೆ, ದುಂಡಮಲ್ಲಿಗೆ, ಜಾಜಿ
ಸೊಬಗಿನ ಸಿಂಗಾರ
ಕೆಂಡ ಸಂಪಿಗೆ, ಕನಕಾಂಬರಿ, ನೀ
ಲಾಂಬರಿ, ಪಾರಿಜಾತ
ಕಂಪಿನ ಕೇದಗೆ, ಗುಲಾಬಿಗೊಂಚಲು
ರಂಜಿ ಪಚ್ಚಿಗೊನೇ ಸ್ಥಿತಾ !

ಕನ್ನಡಮಕ್ಕಳು ಪನ್ನೀರೆರೆದು
ತಣ್ಣಗೆ ಬೆಳೆಸಿದ ಹೂ !
ಕನ್ನಡ ನಾಡಿನ ತೋಟದಲಿ
ಆರಳಿದ ಜೆಲುವಿನ ಹೂ !
ಕನ್ನಡ ತಂಗಿಯರಾಯ್ತೂ ಹೂ !
ಕನ್ನಡ ತಾಯಿಗೆ ಮಾಲೇ ಹೂ !
ಕನ್ನಡ ಕಂದರ ನಲಿಸುವ ನಗಿಸುವ
ಗಮಗಮ ಪರಿಮಳ ಬಗೆಬಗೆ ಹೂ !

“ ಸುಂ ದ ರಿ ”

ಹಿಂಬದಿಯ ಚಿತ್ರ

ಇದಿರಿನಲ್ಲಿ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾದ ಆ ಸುಂದರಿ ತನ್ನ ಶಾಸನ್ಯ ತ್ವಂತವನ್ನು ಕೂರಿತು ಹೀಗಿಂದಳು —
 “ ಕುಮಾರ ಸದಯಸೇನ, ನನ್ನ ಹೆಸರು ರತ್ನಮಾಲೆ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಅತ್ಯಂತ ರೂಪವತಿ ಅವಳಿಗೆ ಹೂದೋಟಗಳಲ್ಲಿ ವಿಹರಿಸುವುದೆಂದರೆ ಅತಿ ಕತೂಲ

ಒಮ್ಮೆ ಅವಳು ಒಂದು ಅತಿ ಸುಂದರವಾದ ಉದ್ಯಾನವನ್ನು ಮೊಕ್ಕಳು. ಅಲ್ಲಿಯ ಚಿತ್ರವಿಚಿತ್ರವಾದ ಫಲವೃಕ್ಷಗಳು ಅವಳನ್ನು ಆಕರ್ಷಿಸುವವು. ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಕೊಯ್ದು ಲಿಕ್ಕೆ ಹೋದಳು. ಆಗ ಒಬ್ಬಳು ಮುದಿ ರಕ್ತಸಿ ಬಂದು - ಅಮ್ಮ, ನೀನು ಈ ಬೇಡದ ಹಣ್ಣುಗಳಿಗಾಗಿ ಅಶಿಸುವುದು ತಪ್ಪಲ್ಲವೇ? ಹೋಗಲಿ, ನಿನಗೆ ತಿಳಿಯದು. ನನಗೊಂದು ಸಣ್ಣ ಮಾತುಕೊಟ್ಟರೆ, ನೀನು ಬೇಕಷ್ಟು ಹಣ್ಣುಗಳನ್ನು ತಿನ್ನ ಬಹುದು ಎಂದಳು.

ಅದಕ್ಕೆ ನನ್ನ ತಾಯಿ ಒಪ್ಪಿದಳು. ಆ ಮುದುಕಿ - ನಿನಗೆ ಹುಟ್ಟಿದ ಮೊವಲನೇ ಮಗುವನ್ನು ನನಗೆ ಕೊಡಬೇಕು ಎಂದುಕೊಂಡಳು. ಆ ಮಾತು ಕೊಟ್ಟಳು ನನ್ನ ತಾಯಿ. ಒಳಿಕೆ ಇಷ್ಟ ಬಂದಂತೆ ಹಣ್ಣು ತಿಂದಳು. ಸ್ವಲ್ಪಕಾಲದವೇಲೆ ನಾನು ಹುಟ್ಟಿದೆ. ನನ್ನ ತಂದೆತಾಯಿಗಳು ನನ್ನನ್ನು ಆಡಗಿಸಿಟ್ಟು, ಕಾಪಾಡುತ್ತ ಬಂದರು. ಆದರೆ ಈ ಸಂಗತಿಹೇಗೋ ಆ ರಕ್ತಸಿಯ ಕಿವಿಗೆ ಬಿತ್ತು. ಅವಳು ಕೋಪದಿಂದ ಒಂದು ಭೂತಸರ್ಪವನ್ನು ರಾಜಮನೆಲೆಗೆ ಅಟ್ಟಿದಳು. ಆ ಸರ್ಪವು ಸಿಕ್ಕಿದವರನ್ನೆಲ್ಲ ನುಂಗತೊಡಗಿತು ಕಡೆಗೆ ನನ್ನ ಹೆತ್ತವರು ನನ್ನನ್ನು ರಕ್ತಸಿಗೆ ಒಪ್ಪಿಸಿದ ನಂತರವೇ ಆ ಸರ್ಪಬಾಧೆ ತೊಲಗಿತು.

ನಾನೂ ನನ್ನ ಪರಿವಾರವೂ ಆ ರಕ್ತಸಿಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿದ್ದೆವು. ಒಂದುದಿನ ಕಿಟಕಿಯಿಂದ ನಾನೊಬ್ಬ ಸುಂದರ ರಾಜಕುಮಾರನನ್ನು ನೋಡಿದೆ. ಅವನಮೇಲೆ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸು ಹೋಯಿತು. ನಾನು ಕಿಟಕಿಯ ತೆರೆ ಹರಿದು ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕೆಂದು ನೋಡಿದೆ. ಕೂಡಲೇ ಆ ರಕ್ತಸಿ ನನ್ನನ್ನೂ ನನ್ನ ಪರಿವಾರವನ್ನೂ ಬೆಕ್ಕುಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟಳು. ನಮಗೆ ರಾಜೋಪಚಾರಗಳನ್ನು ಮಾಡಲಿಕ್ಕೆ ಅನೇಕ ಹಸ್ತಗಳನ್ನು ಏರ್ಪಡಿಸಿದಳು. ನಾನು ತುಂಬಾ ಬೇಡಿಕೊಂಡಾಗ, ‘ಆ ರಾಜಕುಮಾರನೇ ಒಂದು ನಿನಗೆ ತಲೆಕಡಿದು, ಉಗುರುಗಳನ್ನು ಸುಟ್ಟು ಹಾಕಿದಾಗ, ನಿನಗೆ ಶಾಪವಿಮುಕ್ತಿಯಾಗುತ್ತದೆ’ ಎಂದಳು. ಅಂದಿನಿಂದ ನಾನು ಆ ರಾಜಕುಮಾರನ, ಚಿತ್ರವನ್ನು ಬರೆದಿಟ್ಟುಕೊಂಡು ಅಲಂಕರಿಸಿ ಆರಾಧಿಸುತ್ತಾ ಬರುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆ ರಾಜಕುಮಾರ ನೀನೇ, ನಿನಗಾಗಿ ಕಾದಿರುವ ರತ್ನಮಾಲೆ ನಾನೇ!” ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮುಗಿಸಿದಳು.

ಏಸ್ರಿಲ್ ತಿಂಗಳ 'ಹೇಳಬಲ್ಲಿರಾ?'

ಉತ್ತರಗಳು

1. ಗಡಿಯಾರ 12 ಹೊಡೆಯಲು 66 ಸೆಕೆಂಡುಗಳು ಹಿಡಿಯುತ್ತವೆ. ಮೊದಲನೇ ಹೊಡೆತಕ್ಕೂ 6-ನೇ ಹೊಡೆತಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯೆ 6-6 ಸೆಕೆಂಡುಗಳ ಐದು ವ್ಯವಧಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಮೊದಲನೇ ಹೊಡೆತಕ್ಕೂ 12 ನೇ ಹೊಡೆತಕ್ಕೂ ಮಧ್ಯೆ 6-6 ಸೆಕೆಂಡುಗಳ 11 ವ್ಯವಧಿಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಗಡಿಯಾರ ಹನ್ನೆರಡು ಹೊಡೆಯಲು 66 ಸೆಕೆಂಡುಗಳು ಹಿಡಿಯುತ್ತದೆ.

2. ಮನೆಯೊಳೆಯ ಮಗ 8 ಪಾವಿನ ಪಾತ್ರೆ ತುಂಬಾ ಎರಡುಸಾರಿ ಹಾಲುತುಂಬಿ, ಆ ಹಾಲನ್ನು 6 ಪಾವಿನಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಲು, ಐದುಪಾವಿನ ಪಾತ್ರೆತುಂಬಿ ಹೋಗಿ, ಮೂರುಪಾವಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಪಾವುಹಾಲು ಉಳಿಯುವುದು. ಈಗ ಆತನು ಐದುಪಾವಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದ ಹಾಲನ್ನು ಹಾಲಿನವನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಿದು ಮೂರುಪಾವಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿದ್ದ ಒಂದು ಪಾವುಹಾಲನ್ನು ಐದುಪಾವಿನ ಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಸುರಿದ. ಇನ್ನು ಮೂರು ಪಾವಿನ ಪಾತ್ರೆಯನ್ನೂ ಹಾಲಿನವನ ಪಾತ್ರೆಯಿಂದ ಮತ್ತೆ ತುಂಬಿ ಒಂದು ಪಾವುಹಾಲು ಹಾಕಿದ್ದ ಐದು ಪಾವಿನಪಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಲು ಸರಿಯಾಗಿ ನಾಲ್ಕು ನಾಲ್ಕು ಪಾಲಿನ ಎರಡು ಸಮಭಾಗಗಳಾಯಿತು.

3. ಹನ್ನೆರಡು ಜನರಲ್ಲಿ 4 ಸೆಂಟಿಮೀಟರ್ ಕತ್ತರವನ್ನು ಬಳಸಿ ಬಟ್ಟೆಯನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿದರೆ ಎಷ್ಟು ಜನರು.

4. ಬಣಬೆಯ ಸುತ್ತಲೂ ಪಿರುಗಳು ಕಳ್ಳರಿಗೆ 40 ಸೆಕೆಂಡುಗಳು ಬೇಕಾಗುತ್ತಿದೆ; ಯಜಮಾನಿಗೆ 30 ಸೆಕೆಂಡುಗಳುಬೇಕು. ಆದುದರಿಂದ ಕಳ್ಳ ಮೂರುಸಾರಿ ಸುತ್ತಿಬರುವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನ ನಾಲ್ಕುಸಾರಿ ಸುತ್ತುವನು. ಕಳ್ಳ 1/2 ಸುತ್ತುಮುಂದೆ ಇದ್ದಾನಾಗ 10 ರೂಪಾಯಿ ಪ್ರಾರಂಭಿಸಿದಪ್ರಯುಕ್ತ ಎರಡುಸುತ್ತು ಸುತ್ತು ವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಯಜಮಾನ ಕಳ್ಳನನ್ನು ಹಿಡಿಯಬಲ್ಲನು.

'ಉತ್ತರಹೇಳು' ಪ್ರಶ್ನೆಗಳಿಗೆ ಉತ್ತರ

1. ರಷ್ಯ.
2. ಹೆಸ್ಟಿಂಗ್ಸ್.
3. ಉಪ್ಪುಪಕ್ಷಿ.
4. ಸಹರಾ.
5. ವಾಟ್.
6. ಮುದ್ದಣ.

ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ

ಜೂನ್ ಫೋಟೋಗಳ ಫಲಿತಾಂಶ:

ಜೂನ್ ತಿಂಗಳ ಚಂದ ಮಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ನಮಗೆಬಂದ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಲ್ಲಿ ಉತ್ತಮವಾಗಿರುವ ಈ ಕೆಳಗಿನ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿಗೆ ಬಹುಮಾನವೆಂದು ನಿರ್ಣಯಿಸಲಾಗಿದೆ.

ಶೀರ್ಷಿಕೆ:

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ:

ಮಾಸಿಗೆ ನಾವು

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ:

ಜಾಸಿಗೆ ನಾವು

ಕಳಿಸಿದವರು:

ಮಿಸ್. ಪದ್ಮಾ ವತಿಕಾರಂತ್

ಕಲ್ಹಮಂಡ್ವಾರ್ಯ ದ. ಕನ್ನಡ

ಬಹುಮಾನಪಡೆದ ಈ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು, ಕಳುಹಿಸಿದವರ ಹೆಸರಿನೊಂದಿಗೆ, ಜೂನ್ ಚಂದಮಾಮದಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುತ್ತೇವೆ. ಬಹುಮಾನದ ಮೊಬಲಗು ರೂ. 10/-ನ್ನು ಜೂನ್ ಸಂಚಿಕೆ ಹೊರಟಕೂಡಲೇ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

★

ಜುಲೈ ತಿಂಗಳಲ್ಲಿ

ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿಯನ್ನು ವಿವರಗಳೊಂದಿಗೆ ಪಕ್ಕದ ಪುಟದಲ್ಲಿ ನೋಡಿ.

ಮುಖ್ಯ ಸೂಚನೆ:

ನಿಮ್ಮ ಕಳುಹಿಸುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಆಚೆಯ ಪುಟದ ಕೂಪನ್ನಿನಲ್ಲಿ ಬರೆದು ಕಳಿಸಬೇಕು. ಅದನ್ನು ಕತ್ತರಿಸಿ ಕವರಿನಲ್ಲಿ ಹಾಕಿ ಮುಚ್ಚದೆ, 0-0-9 ಸ್ಲಾಂಪು ಹಚ್ಚಿ ಬುಕ್ ಪೋಸ್ಟ್‌ಮಾಲಕ ಕಳಿಸಿ. ಪತ್ರವೇನೂ ಇಡಬೇಡಿ.

1953 ಜೂಲೈ ಸಂಚಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಪ್ರಕಟಿಸುವ ಫೋಟೋಗಳ ಮಾದರಿ:

★ ಮೇಲಿನ ಎರಡು ಫೋಟೋಗಳಿಗೆ ಸರಿ ಹೋಗುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಬೇಕು. ಮುದ್ದಾದ ಒಂದು ಮಾತಾಗಲೀ, ಎರಡು ಮೂರು ಲಬ್ಧಿಗಳ ಒಂದು ವಾಕ್ಯವಾಗಲೀ ಇರಬಹುದು. ಎರಡು ಫೋಟೋಗಳಿಗೂ ಸಂಬಂಧಿಸಿದ ಮಾತಾಗಿರಬೇಕು.

★ ಮೇ 10ನೇ ತಾರೀಖಿನೊಳಗೆ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ನಮಗೆ ಸೇರಬೇಕು. ಆಮೇಲೆ ಬಂದವುಗಳನ್ನು ಖಂಡಿತ ಸರಿಶೀಲಿಸಲಾಗದು.

★ ನಮಗೆ ಬಂದ ವಾಕ್ಯಗಳಲ್ಲಿ ಅತ್ಯುತ್ತಮವಾದ ಒಂದು ಜತೆ (ಅಂದರೆ ಎರಡು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳಿಗೂ ಸೇರಿ) ರೂ. 10/- ಬಹುಮಾನವಾಗಿ ಕೊಡಲ್ಪಡುತ್ತದೆ.

★ ಕೆಳಗಿನ ಕೂಪನ್‌ನಲ್ಲಿ ಎರಡು ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳನ್ನು ಬರೆದು ತುಂಬಿಸಿ, ಈ ವಿಳಾಸಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಬೇಕು: ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆ, ಮದ್ರಾಸು-26.

★ ಚಂದಮಾಮ ಕೂಪನ್ ಹೊರತು ಬೇರೆ ಏಥೆವಾಗಿ ಕಳಿಸುವ ಶೀರ್ಷಿಕೆಗಳು ಖಂಡಿತ ಸ್ವೀಕರಿಸಲ್ಪಡುವುದಿಲ್ಲ.

→ ಚಂದಮಾಮ ಫೋಟೋ ಶೀರ್ಷಿಕೆಯ ಸ್ಪರ್ಧೆಯ ಕೂಪನ್ ←

ಮೊದಲನೇ ಫೋಟೋ

ಎರಡನೇ ಫೋಟೋ

ಶೀರ್ಷಿಕೆ.....

ಶೀರ್ಷಿಕೆ.....

ಕಳಿಸಿದವರ ಹೆಸರು.....

ಪೂರ್ಣ ವಿಳಾಸ.....

July '53

ಬರುತ್ತದೆ!

ವಿಜಯ ರವರ

ಚಂದ್ರಹಾರಂ

ದಿಗ್ವಿಜಯ
ಕೆ. ಕಾಮೇಶ್ವರರಾವ್
B.A.

ನಿರ್ಮಾಪಕರು...ನಾಗರಡಿ...ಚಂದ್ರಹಾರಂ

ಬಹುಮಾನ
ಪಡೆದ ಶಿಲ್ಪಿ

ಆಲಾಪಿಸಲು

ಕಳಿಸಿದವರು:
ಜಿ. ಕದ್ರಾ, ಮದ್ರಾಸು

